د حضرت یشعیاه نبی کِتاب

ـ ماخذ انبیاء

اول باب

١ ١ په دې کِتاب کښې د یهوداه او د یروشلم په حقله هغه
پېغامونه دی کوم چې خُدائ پاک د آموص زوئ یشعیاه
باندې په هغه وخت کښې څرګند کړل کله چې عُزیاه، یوتام،
احاز او حزقیاه د یهوداه بادشاهان وُو.

یو سرکشه قوم

٢ مالِک خُدائ وفرمائیل، "اے زمکې او آسمانه، زۀ چې
څۀ وایم نو هغه واورئ. ما چې د کومو بچو پالنه کړې ده او
خیال مې ساتلے دے نو هغوئ زما خِلاف بغاوت کړے
دے. ٣ غوَیے خپل مالِک پېژنی او خر د خپل مالِک اخور
پېژنی. خو بنی اِسرائیل خپل مالِک نۀ پېژنی، زما خلق د عقل
نه خلاص دی." ٤ اے ګناهګار قومه، تاسو خپلو ګناهونو
رالاندې کړی یئ. بدعمله نسله، بدکرداره بچو، تاسو خپل
مالِک خُدائ رد کړے دے. کوم چې د بنی اِسرائیلو مقدس
خُدائ پاک دے او تاسو د هغۀ نه مخ اړولے دے. ٥ تاسو
خپله سرکشی ولې نۀ پرېږدئ؟ تاسو غواړئ چې نوره سزا هم
درته مِلاو شی؟ ستاسو سرونه په زخمونو باندې پټ دی او
ستاسو زړونه بیمار دی. ٦ د سر نه واخله تر پښو پورې
ستاسو په بدن کښې یو ځائ هم روغ نشته. تاسو ټول ټکېدلی

یئ، زخمی یئ او تغمې دربانډې ولاړې دی. نۀ ستاسو زخمونه
صفا کړے شوی دی، او نۀ وربانډې مرهم پټی شوې ده. ۷
ستاسو مُلک شاړ شوے دے، ستاسو ښارونه سوزولے
شوی دی. ستاسو په وړاندې د پردی مُلک خلق ستاسو پټی
لوټ کوی، او هر څۀ چې وینی هغه تباه کوی. ۸ صرف
صیون لور باقی پاتې ده، لکه چې د انګورو په باغ کښې د
څوکیدار جومپړۍ پاتې وی یا د بادرنګو په پټی کښې یو څپر
بېاسرې وی، او د محاصرې لاندې بېاسرې ښار وی. ۹
کۀ مالِک خُدائ ربُ الافواج یو څو کسان ژوندی نۀ وے
پرېښے، نو یروشلم به د سدوم او عموره په شان تباه شوے
وو. ۱۰ اے یروشلمه، ستا حکمرانان او ستا خلق د سدوم
او د عموره په شان دی. چې مالِک خُدائ درته څۀ فرمائی نو
هغې ته غوږ ونیسه او چې خُدائ پاک درته څۀ ښودنه کوی
نو هغې ته توجو وکړه. ۱۱ مالِک خُدائ فرمائی، "کۀ تاسو
بېشمېره قربانیانې پېش کړئ نو زما پرې څۀ؟ زۀ د ښو
څناورو وازګې او د ګډانو د سوزېدونکو قربانو نه پوزې له
راغلے یم. په دې زۀ نۀ خوشحالېږم چې تاسو ما ته د غوَیانو،
ګډو او د چېلو وینې پېش کوئ. ۱۲ کله چې تاسو زما
حضور ته راځئ نو ولې ستاسو خیال دا دے څۀ چې زۀ دا
غواړم چې ستاسو څناور دې زما په دربار کښې ګرځی؟ ۱۳
تاسو چې ما له کومې نذرانې راوړئ دا بېفائدې دی. تاسو
چې د خوشبوئۍ کومې مصالحې سوزوئ نو د هغې نه زۀ
نفرت کوم. زۀ ستاسو د نوې میاشتې اخترونه، ستاسو د
سبت ورځې او ستاسو مذهبی اجتماعګانې نۀ شم برداشت
کولے، دا هر څۀ ستاسو د ګناهونو په وجه خراب شوی دی.
۱۴ ستاسو د نوې میاشتې د اخترونو او ستاسو د مقدسو

ورځو نه زۀ نفرت کوم، دا په ما باندې يو بوج جوړ شوے دے او د دې برداشت کولو نه زۀ تنګ راغلے يم. ۱۵ کله چې تاسو د دُعا دپاره لاسونه پورته کړئ، نو زۀ به ستاسو نه مخ واړوم. تاسو چې هر څومره دُعاګانې وکړئ، نو زۀ به يې نۀ قبلوم، ځکه چې ستاسو لاسونه په وينو رنګ دى. ۱۶ اول ولامبئ او خپل ځان صفا کړئ. خپلې بد عملى زما د سترګو نه لرې کړئ. آو، نور بد عمل مۀ کوئ، ۱۷ نيکى کول زده کړئ. او ګورئ چې اِنصاف کيږى، د چا سره چې ظلم شوے وى د هغوئ مدد کوئ، يتيمانانو له خپل حقُونه ورکوئ او د کونډو د حق دِفاع کوئ.“ ۱۸ مالِک خُدائ فرمائى، ”راځئ چې اوس دا مسئله حل کړُو. اګر چې ستاسو ګناهونو تاسو تک سرۀ داغى کړى يئ، خو زۀ به تاسو صفا کړم او لکه د واورې په شان به مو سپين کړم، اګر چې ستاسو داغونه تک سرۀ دى، خو تاسو به د وړى په شان تک سپين شئ. ۱۹ خو کۀ تاسو خپلې رضا سره تابعدار يئ، نو چې زمکه کوم ښۀ څيزونه پيدا کوى، هغه به تاسو خورئ. ۲۰ خو کۀ تاسو اِنکار او سرکشى کوئ، نو د تُورې لاندې به ګير شئ او مړۀ به شئ. دا د مالِک خُدائ د خولې کلام دے.“

د ګناه نه ډک ښار

۲۱ هغه ښار چې په يو وخت کښې وفادار وو اوس د کنجرې په شان شوے دے. په يوه زمانه کښې دا د صداقت او اِنصاف نه ډک وو، خو اوس په کښې صرف قاتِلان پاتې دى. ۲۲ اے يروشلمه، ستا خالص سپين زر اوس د ملاوټ نه ډک دى، او ستا بهترينو ميو کښې اوبۀ ګډې شوې دى.

۲۳ ستا مشران باغيان شوى دى او د غلو ملګرى شوى
دى، هغوئ هر وخت تُحفې او رشوتونه اخلى. هغوئ په
عدالت کښې هيڅکله د يتيمانانو دفاع نۀ کوى او نۀ هغوئ ته
د کونډو فرياد را رسى. ۲۴ نو هغې ته غوږ ونيسئ څۀ چې
مالِک خُدائ ربُ الافواج، د بنى اِسرائيلو خُدائ تعالىٰ
فرمائى، ”زۀ به خپلو دشمنانو نه انتقام واخلم، او مخالفينو نه
به بدل واخلم. ۲۵ زۀ به ستاسو خِلاف خپل طاقت استعمال
کړم. زۀ به تاسو داسې صفا کړم لکه څنګه چې اوسپنه په
اور کښې صفا کيږى او زۀ به ستاسو نه ټول ملاوټ لرې
کړم. ۲۶ زۀ به تا له هغه شان قاضيان او مشيران درکړم
لکه څنګه چې دې پخوا لرل. نو بيا به يروشلم د صادقانو او
وفادارو خلقو ښار ويللے شى.“ ۲۷ مالِک خُدائ به اِنصاف
سره يروشلم بيا آباد کړى او چې څوک هلته توبه وباسى هغه
به بچ کړى. ۲۸ خو مالِک خُدائ به هغه هر يو کس ريزې
ريزې کړى څوک چې ګناه کوى او د هغۀ خِلاف بغاوت
کوى، او څوک چې مالِک خُدائ ته شا کړى نو هغه به تباه
شى. ۲۹ د څېرى د مقدسو ونو عبادت سره به چې تاسو
خوشحالېدئ نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ، او کوم
باغونه چې تاسو د بُت پرستۍ دپاره غوره کړى دى نو د هغې
په وجه به تاسو وشرمېږئ. ۳۰ تاسو به د څېرى د داسې
ونې په شان يئ چې پاڼې يې اوچې شوى وى او د يو داسې
باغ په شان به يئ چې هيڅ اوبۀ په کښې نۀ وى. ۳۱ نو هغه
تکړه سړى به لکه د بوسو په شان وى او د هغوئ بد عملونه
به د اور د بڅرکى په شان وى. دواړه به يو ځائ داسې اور
واخلى چې هيڅوک به يې مړ کولے نۀ شى.

یروشلم به د ابدی امن مرکز وی

۲ ۱ دا هغه پېغام دے چې خُدائ پاک د آموص زوئ
یشعیاه باندې د یهوداه او یروشلم په حقله نازل کړو. ۲ په
راتلونکی وخت کښې، په کوم غرۀ باندې چې د مالِک خُدائ
کور جوړ دے، هغه به د ټولو نه اوچت غر وی، د غرونو په
ټولو غونډو باندې به دا د برج په شان اوچت وی. او ټول
قومونه به د سېلاب په شان ور روان وی، ۳ او د ډېرو
قومونو خلق به راشی او ویه وائی، "راځئ چې د مالِک خُدائ
غر ته وخېژُو، او چې د بنی اِسرائیلو د خُدائ پاک کور ته لاړ
شُو، هلته به هغه مونږ ته خپلې لارې وښائی، او مونږ به د هغۀ
په لارو ځو." ځکه چې د صیون نه به د هغۀ تعلیمات راوځی،
او د هغۀ کلام به د یروشلم نه راځی. ۴ مالِک خُدائ به د
قومونو اِنصاف وکړی او د هغوئ په مینځ کښې به لانجې
هوارې کړی. هغوئ به د خپلو تُورو نه د یوې خولې جوړې
کړی او د خپلو نېزو نه به د بوټو قینچیانې جوړې کړی.
قومونه به هیڅکله بیا جنګ له لاړ نۀ شی، او نۀ به بیا دوئ د
جنګ تربیت حاصلوی. ۵ نو اے د یعقوب اولاده، راځئ
چې مونږ د مالِک خُدائ په رڼا کښې ګرځو. ۶ اے مالِکه
خُدایه، تا خپل خلق، د یعقوب اولاد رد کړے دے. ځکه چې
هغوئ خپل مُلک د نمرخاتۀ د طرف د جادوګرئ نه ډک
کړے دے. د فلستیانو په شان هغوئ هم فالګرو له ځی او د
بل مُلک خلقو سره غاړه غتې اوسیږی. ۷ د هغوئ مُلک د
سپینو زرو او سرو زرو نه ډک دے او د هغوئ خزانې نۀ
ختمیږی. د هغوئ مُلک د آسونو نه ډک دے او د هغوئ
جنګی ګاډی بې‌شمېره دی. ۸ د هغوئ مُلک د بُتانو نه ډک

دے او هغوئ داسې څيزونو ته سجدې لګوى چې هغوئ په
خپلو لاسونو جوړ کړى دى. (٩) نو په دې وجه به هغوئ
بې‌عزته او سپک شى. اے مالِکه خُدايه، هغوئ مهٔ معاف کوه.
(١٠) په غارونو کښې ورننوځئ او د مالِک خُدائ د يرې نه او
د هغهٔ د شان او شوکت نه ځان په خاورو کښې پټ کړئ.
(١١) د انسان مغروره سترګې به ټيټې کړے شى او د انسان
لوئى به په عاجزئ بدله شى. نو په هغه ورځ به صرف د مالِک
خُدائ ثناء صِفت کيږى. (١٢) په هغه ورځ به مالِک خُدائ
ربُ الافواج ټول طاقتور خلق او هغه هر څوک چې مغروره يا
لوئ وى، هغه ټول به عاجزه کړى. (١٣) هغه به د لبنان لوړ
لوړ دِيار او د بسن د مُلک د څيړى ټولې ونې تباه کړى. (١٤)
هغه به اوچت غرونه او د غرونو اوچتې غونډئ هوارې کړى،
(١٥) هغه به هر يو اوچت برج او د هرې قلعې مضبوط
دېوالونه هوار کړى. (١٦) هغه به ټول لوئ سمندرى جهازُونه
او ټولې ښائسته کشتئ ډوبې کړى. (١٧)-(١٨) د انسان غرور به
په عاجزئ بدل شى او د انسان لوئى به خاورې ايرې شى.
بُتان به په مکمله توګه ورک شى او په هغه ورځ به صرف د
مالِک خُدائ ثناء صِفت کيږى. (١٩) چې کله مالِک خُدائ د
دُنيا يرولو دپاره پاڅى نو خلق به د غرونو په غارونو کښې
پټيږى او په زمکه کښې به په سوړو کښې پټيږى، د دې دپاره
چې د مالِک خُدائ د دهشت او جلال نه وتښتى. (٢٠) کله
چې هغه ورځ راشى، نو هغوئ چې کوم د سپينو زرو او سرو
زرو بُتان جوړ کړى وى چې عبادت يې وکړى نو هغه به
وغورزوى. او هغوئ به منږکانو او ښاپيرکانو ته پرېږدى. (٢١)
چې کله مالِک خُدائ د دُنيا يرولو دپاره پاڅى نو خلق به د
غرونو په غارونو کښې پټيږى او په زمکه کښې به په سوړو
کښې پټيږى، د دې دپاره چې د مالِک خُدائ د دهشت او

جلال نه وتښتی. ۲۲ په انسان باندې توکل مۀ کوه، د هغوئ
ژوند د يوې لحظې دے او د هغې قدر څۀ دے؟

په يروشلم کښې تباهي

۳ ۱ مالِک خُدائ، ربُ الافواج به د يروشلم او يهوداه نه
هغه هر څۀ لرې کړی چې په هغې پورې د خلقو ژوند تړلے
دے. هغه به د هغوئ نه خوراک او د څښلو اوبۀ واخلی، ۲
د هغوئ نه به باتوران او فوجيان، قاضيان او پيغمبران،
فالګران او مشران، ۳ فوجی آفسران، معتبر کسان،
مشيران، ماهر کاريګران او جادوګران واخلی. ۴ زۀ به
هلکان د هغوئ مشران جوړ کړم، او ماشومان به په هغوئ
حکومت کوی. ۵ خلق به يو بل سره زياتے کوی. هر يو
سړے به په بل سړی او هر يو ګاونډی به په بل ګاونډی رُعب
اچوی. ځوانان به د خپلو مشرانو بې‌عزتی کوی او بدکرداره
خلق به د عزتمندو بې‌عزتی کوی. ۶ په هغه وخت کښې به
يو کس خپل ورور ته ووائی، ”تر اوسه پورې تا سره څادر
شته نو په دې وجه راشه او زمونږ مشر جوړ شه. او د
کنډراتو د دې ډيری ذمه واری اوچته کړه.“ ۷ خو هغه به
ورته په جواب کښې وائی، ”نه، زۀ ستاسو علاج نۀ شم
کولے. نۀ ما سره خوراک شته او نۀ ما څادر شته. ما د
عوامو مشر مۀ جوړَوئ.“ ۸ بې‌شکه چې يروشلم په لړزان
دے. او په يهوداه زوال راغلے دے. هغوئ چې هر څۀ وائی
او کوم عمل کوی هغه د مالِک خُدائ خِلاف دے، هغوئ په
جار بار د مالِک خُدائ خلاف بغاوت کوی. ۹ د هغوئ
مخونو نه د هغوئ ملامتيا څرګنده ده. هغوئ د سدوم د خلقو

په شان په جار بار ګناه کړې ده. په هغوئ افسوس. هغوئ په
خپله تباهي په ځان باندې راوستلې ده. ۱۰ صادقانو له
خوشخبرى ورکړه چې هغوئ بختور دى، ځکه چې هغوئ به
د خپلو اعمالو د ښې مېوې نه خوند واخلى. ۱۱ خو بدعمله
خلق تباه دى، هغوئ چې د نورو خلقو سره څۀ سلوک کړے
وى نو هم هغه شان عمل به د هغوئ سره هم وشى. ۱۲
ځوانان زما د خلقو سره زياتے کوى، او ښځې په هغوئ
باندې حکومت کوى. اے زما خلقو، خپلو مشرانو تاسو په
غلطه لار باندې روان کړى يئ، او هغوئ ستاسو لارې ستاسو
نه ګډې وډې کړې دى.

د مالِک خُدائ د خپلو خلقو عدالت کول

۱۳ مالِک خُدائ په خپل عدالت کښې تيار دے، او د خلقو د
عدالت دپاره ولاړ دے. ۱۴ مالِک خُدائ د خپلو خلقو
آفسران او مشران راولى چې د هغوئ عدالت وکړى. د هغوئ
خِلاف د مالِک خُدائ دا اِعتراض دے، ”تاسو زما د انګورو
باغ تباه کړے دے او د غريبانانو نه لوټ کړے شوے مال
ستاسو په کورونو کښې دے. ۱۵ تاسو دا حق نۀ لرئ چې
زما خلقو له رګړه ورکړئ او د غريبانانو پوزې زمکې پورې
راکاږئ. ما مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلى دى.“

د يروشلم ښځو دپاره خبردارے

۱۶ مالِک خُدائ فرمائى، ”ګورئ، د يروشلم ښځې ښومره
مغروره دى. هغوئ هسکه غاړه نيولې وى او روانې وى.
هغوئ تل نخرې کوى. هغوئ د نازونو او نخرو قدمونه اخلى

او پانزېبونه شړنګوى. ۱۷ زۀ به د هغوئ په سرونو باندې
دانې راوخېژوم او ګنجې به يې کړم.“ ۱۸ داسې ورځ راروانه
ده چې مالِک خُدائ به د یروشلم د ښځو نه هغه هر څۀ
واخلى په څۀ چې هغوئ ځانونه ښائسته کوى، پانزېبونه،
هارونه، د سپوږمۍ په شان کالے، ۱۹ والۍ، بنګړى، نقابونه،
۲۰ لوپټې، ګونګروګان، کمربندې، د عطرو بوتلې، تعويذونه،
۲۱ ګوتمې، نتکۍ، ۲۲ ښائسته جامې، چُوغې، شالونه،
پرسونه، ۲۳ شيشې، د کتان جامې، پړُونى او بُرقعې. ۲۴ د
عطرو د خوشبو په ځائ به د هغوئ نه بدبوئ خېژى، د
کمربند په ځائ به هغوئ د ځان نه پړى تاو کړى وى، د
ښائسته زلفو لرلو په ځائ به هغوئ ګنجې شى، د قيمتى
جامو په ځائ به هغوئ د ټاټ جامې اغوستې وى. د هغوئ
حُسن به په شرم بدل شى. ۲۵ د ښار سړى به په تُوره وژلے
شى، ستاسو تکړه سړى او سپاهيان به په جنګ کښې مړۀ
شى. ۲۶ د ښار دروازې به ژړا او ماتم کوى او ښار به په
خپله د هغه ښځې په شان وى چې يواځې پاتې شى او په
زمکه کښېنى.

۴ ۱ کله چې هغه وخت راشى، نو اووۀ ښځې به يو سړے
راونيسى او ورته به ووائى، ”مونږ به په خپله د خپل ځان
دپاره د جامو او روټۍ اِنتظام کوُو، خو چې مونږ صرف ستا
په نوم پورې تړلې يُو چې تۀ زمونږ خاوند يې، او داسې به
مونږ د شرم نه بچ شُو.“

د یروشلم بحال کېدل

۲ هغه وخت راروان دے چې د مالِک خُدائ څانګه به د

هغه مُلک هر یو بوټے او ونه لویه او ښائسته کړی. نو چې
کوم اِسرائیلیان ژوندی پاتې وی نو هغوئ ټول به خوشحاله
وی او په هغه فصلونو به فخر کوی چې په هغه مُلک کښې
پېدا کیږی. ۳ هر څوک چې په یروشلم کښې پاتې وی، نو
خُدائ پاک به د هغهٔ دپاره ژوند غوره کړے وی نو هغه به
مقدس ګڼلے شی. ۴ مالِک خُدائ به د صیون ښار د
ښځې ګندګی ووینځی، هغه به د یروشلم نه د وینې داغونه د
عدالت روح سره او د اور روح سره صفا کړی. ۵ بیا د
صیون په غرهٔ او په هغه ټولو خلقو چې هلته راغونډ وی، په
هغوئ به مالِک خُدائ د ورځې وریځ راولیږی او د شپې به
وریاندې لوګے او ځلېدونکے اور راولیږی. د خُدائ پاک
جلال به هغه ټول ښار پټ کړی او د هغې حِفاظت به وکړی.
۶ د هغهٔ جلال به په هغه ښار باندې لکه د خیمې په شان
وی چې د ورځې د ګرمئ نه سورے جوړ کړی او دا به د امن
ځائ وګرځوی او د باران او طوفان نه به یې محفوظ وساتی.

د انګورو د باغ سندره

5 ۱ راځئ چې زهٔ د خپل محبوب دپاره سندره وایم، دا
زما د دوست او د هغهٔ د انګورو د باغ سندره ده. زما د
دوست د انګورو یو باغ وو، چې دا باغ په یوه زرخیزه غونډۍ
باندې وو. ۲ هغهٔ زمکه وکنستله او د هغې نه یې کانړی صفا
کړل، هغهٔ د بهترینو انګورو بوټی وکَرل. او د دې باغ په مینځ
کښې یې د حِفاظت دپاره د څوکیدارۍ یو برج جوړ کړو، هغهٔ
د انګورو نه د رس ویستلو دپاره د کانړی نه لنګرۍ جوړه کړه.
هغهٔ د ښو انګورو د پخېدو انتظار وکړو، خو چې کله انګور

پاخهٔ شول نو هغه ټول تراوهٔ ؤُو. ۳ نو اوس، اے د یروشلم
او د یهوداه اوسېدونکو خلقو، زما او زما د انګورو د باغ په
مینځ کښې فیصله وکړئ. ۴ داسې څهٔ شته چې ما د دې
باغ دپاره نهٔ وی کړی؟ نو بیا چې ما د دې باغ نه د خوږو
انګورو توقع ساتله، نو دې تراوهٔ ولې ونیول؟ ۵ نو زهٔ به
اوس تاسو ته ووایم، چې زهٔ به د دې خپل باغ سره څهٔ کوم.
د دې نه ګېرچاپېره چې کوم باړ دے هغه به ترې نه اخوا
کړم، د دې د حِفاظت دیوالونه به راوغورزوم او ځناور به
ورپرېږدم چې وې خوری او د پښو لاندې يې کړی. ۶ زهٔ به
د هغې زمکه شاړه کړم. نهٔ به يې په بوټو کښې قینچې کیږی
او نهٔ به ورته ګوډ کیږی، هلته به ازغی او مرکونډی زرغونې
شی. زهٔ به وریځې هم منع کړم چې په دې باندې باران نهٔ
ورَوی. ۷ د اِسرائیل قوم د مالِک خُدائ ربُ الافواج د
انګورو باغ دے، او د یهوداه خلق د انګورو هغه بوټی دی چې
هغهٔ په خوشحالئ کَرلی دی. د هغهٔ د دوئ نه طمع وه چې
اِنصاف به کوی، خو په ځائ د دې هغوئ ظلمونه کول. هغهٔ
ترې نه د صداقت طمع لرله، خو په ځائ د دې هغهٔ د ژړا
چغې واورېدې.

د بدو عملونو دپاره عدالت

۸ په تاسو افسوس، تاسو نور نور کورونه او پټی اخلئ. خو
په آخر کښې به د نورو خلقو دپاره ځائ پاتې نهٔ شی او
صرف تاسو به په هغه مُلک کښې اوسېږئ. ۹ ما اورېدلی
دی چې مالِک خُدائ ربُ الافواج قسم خوړلے دے چې،
”یقیناً چې د ډېرو کورونو نه به کنډرې جوړې شی، او په دې
غټو او ښائسته کورونو کښې به هیڅوک نهٔ اوسیږی. ۱۰ په

شل جریبه زمکه باندې چې کوم د انګور باغ کَرلے شوے وی
نو هغه به صرف دوویشت لیټره مے پیدا کوی. یو سل او
شپېتۀ کلو تخم به صرف شپاړس کلو غله پیدا کوی.“ ١١ په
تاسو افسوس څوک چې سحر وختی پاڅئ او په شرابو
څښلو باندې شروع وکړئ او په ماښام کښې تر ناوخته پورې
مے څښئ او ځانونه نشه کوئ. ١٢ ستاسو په محفلونو
کښې تاسو سره رباب، بینجو، تمبلونه، شپېلۍ او مے وی. دا
خو ستاسو په خیال کښې هم نۀ راځی چې مالِک خُدائ څۀ
کوی. او څۀ چې هغه کوی نو تاسو د هغې لحاظ نۀ کوئ.
١٣ نو ځکه زما قوم به د خپلې ناپوهئ له وجې جلاوطن
کړے شی. ستاسو مشران به د لوږې نه مړۀ شی او ستاسو
عوام به د تندې نه مړۀ شی. ١٤ تورو خاورو هغوئ ته خپله
خولۀ کولاو نیولې ده دپاره د دې چې د یروشلم غټ خلق او
عوام، مست او شور جوړونکی خلق به ژوندی تېر کړی. ١٥
هر یو کس به سپک کړے شی او څوک چې مغرور وی نو
هغوئ ټول به عاجزان کړے شی. ١٦ خو مالِک خُدائ ربُ
الافواج د خپلې لوئ اظهار د هغه کار په کولو سره کوی چې
کوم د اِنصاف وی او د خُدائ پاک راستی به د هغۀ د
پاکوالی څرګندونه کوی. ١٧ د ښار په کنډرو کښې به
ګډُوری واښۀ خوری او د چېلو بچو ته به په کښې د څرن
زمکه ملاویږی. ١٨ په تاسو افسوس څوک چې د شګې مزی
پورې خپل ګناهونه راکاږئ، او څوک چې د غوَیانو د ګاډې
په شان خپله بدعملې ځان پسې راکاږئ. ١٩ تاسو وایئ،
”مالِک خُدائ دې زر زر خپل کار وکړی چې مونږ دا وګورو.
او چې د بنی اِسرائیلو مقدس ذات کومه منصوبه جوړه کړې
ده هغه دې زر سر ته ورسوی چې مونږ ته د هغې پته ولګی.“

۲۰ په تاسو افسوس دے. تاسو بدو ته ښۀ وایئ او ښو ته بد
وایئ. تاسو تیارۀ نه رڼا جوړَوئ او د رڼا نه تیارۀ جوړَوئ.
کوم څیز چې تریخ وی نو د هغې نه خوږ جوړَوئ او چې کوم
خوږ وی نو د هغې نه تریخ جوړَوئ. ۲۱ په تاسو افسوس
دے. ستاسو خیال دا وی چې تاسو عقلمند یئ او خپل ځان
ډیر زیات هوښیار ګڼئ. ۲۲ په تاسو افسوس دے. د میو په
څښلو کښې خو تاسو ډیر تکړه یئ. او د شرابو په ګډولو
کښې تاسو ښۀ ځوانی ښایئ. ۲۳ خو د رشوت په وجه تاسو
مجرمان آزادوئ او د بې‌ګناه خلقو حقُونه خورئ. ۲۴ نو
اوس، لکه څنګه چې خسنې او اوچ واښۀ ټسیږی او په اور
کښې ایرې کیږی، نو داسې ستاسو جرړې به ورَستې شی او
ستاسو غوټۍ به اوچې شی او هوا به یې یوسی. دا ځکه چې
تاسو د مالِک خُدائ د ربُ الافواج شریعت رد کړے دے، او
د بنی اِسرائیلو د مقدس ذات حکم ته مو سپک کتلی دی. ۲۵
نو ځکه مالِک خُدائ خپلو خلقو ته سخت په قهر دے او
خپل لاس یې اوچت کړے دے چې هغوئ له سزا ورکړی.
غرونه به وخوځیږی او چې څوک مړۀ شی نو د هغوئ لاشونه
به په کوڅو کښې د ګند په شان پاتې شی. خو د مالِک خُدائ
غصه به بیا هم نۀ وی سړه شوې او هغۀ به د سزا دپاره لاس
اوچت کړے وی. ۲۶ هغه به یو لرې قوم ته د راغوښتلو
دپاره اِشاره وکړی. هغه هغوئ ته شپیلے ووهی چې د دُنیا د
لرې سر نه راشی. او هغوئ زر زر او په منډه منډه راشی.
۲۷ د هغوئ یو کس به هم نۀ ستړے کیږی، او نۀ به تیندکونه
خوری. نۀ به هغوئ د خوب دپاره ودریږی او نۀ د آرام دپاره.
نۀ به هغوئ ملابند سپړی او نۀ به هغوئ د خپل پېزار تسمې
پرانیزی. ۲۸ د هغوئ غشې به تیرۀ وی او د هغوئ لیندې به

د ويشتلو دپاره تيارې وى. د هغوئ د آسونو د نالونو نه به
بڅرکى الوځى او د هغوئ د جنګى ګاډو پايې به د هوا په شان
تاوېږى. ۲۹ هغوئ د ازمرو په شان غړمبېږى، د داسې
ازمرو په شان غړمبېږى چې ښۀ په ځوانى کښې وى. هغوئ
غړمبار سره خپل ښکار راونيسى او يو خوا ته يې وړى او
هيڅ څوک هم نۀ وى چې يې ترېنه خلاص کړى. ۳۰ په دغه
ورځ به هغوئ په خپل دشمن باندې وغړمبېږى داسې لکه چې
د سمندر چپې شور کوى. کۀ څوک هغه مُلک ته وګورى نو
صرف تيارې او مصيبتونه به ورته ښکارى. او د وريځې د
خوريدو په وجه به رڼا په تيارې بدله شى.

د خُدائ پاک حضرت يشعياه راغوښتل

۶ ۱ په کوم کال چې عُزياه بادشاه مړ شو، نو ما مالِک
خُدائ وليدو چې په اوچت او د لوئې مرتبې په تخت ناست
وو. او د هغۀ د چُوغې لمن سره د هغۀ کور ډک شو. ۲ د
هغۀ نه ګېرچاپېره بلېدونکے مخلوق ولاړ وو او د هر يو شپږ
شپږ وزر وُو. دې هر يو خپل مخ په دوو وزرو باندې پټ
کړے وو، په دوو وزرو باندې يې پښې پټې کړې وې او د دوو
وزرو نه يې د الوتلو کار اخستلو. ۳ هغوئ يو بل ته نعرې
وهلې، ”مقدس، مقدس، مقدس. مالِک خُدائ ربُ الافواج مقدس
دے. د هغۀ د جلال نه دُنيا ډکه ده.“ ۴ د هغوئ د آوازونو
شور د خُدائ پاک د کور چوکاټونه ولړزول او د مالِک
خُدائ کور د لوګى نه ډک شو. ۵ نو ما ووئيل، ”په ما
افسوس، زۀ تباه شوم، ځکه چې زما شونډې په ګناه ککړې
دى، او د کومو خلقو سره چې زۀ اوسېږم د هغوئ شونډې

هم ګنده دی. خو بیا هم ما په خپلو سترګو هغه بادشاه لیدلے
دے چې هغه مالِک خُدائ ربُ الافواج دے.“ ۶ نو بیا د
هغه بلېدونکی مخلوق نه یو زما طرف ته راوالوتلو. هغهٔ یوه
بَله سکروټه راروانه کړې وه، هغهٔ دا د قربان‌ګاه نه د یوې
چمتې سره راخستې وه. ۷ هغهٔ زما شونډو له بَله سکروټه
وروړله او وې فرمائيل، ”دا سکروټه ستا د شونډو سره
لګېدلې ده، نو په دې وجه ستا قصور ختم شو او ستا
ګناهونه معاف شول.“ ۸ بیا ما د مالِک خُدائ آواز
واورېدو چې وې فرمائيل، ”زهٔ څوک ولېږم؟ زمونږ د طرف
نهٔ به څوک ځی؟“ نو ما ورته په جواب کښې ووئیل، ”زهٔ
حاضر یم. ما ولېږه.“ ۹ نو هغهٔ ما ته وفرمائيل چې، ”لاړ
شه او دې قوم ته دا پېغام ورسوه، ”هر څومره کهٔ تاسو
واورئ خو تاسو به پرې پوهه نهٔ شئ، هر څومره کهٔ ورته
ګورئ نو تاسو به پرې پوهېږئ نه.“ ۱۰ د هغوئ زړونه
سخت کړه، د هغوئ غوږونه کاڼهٔ کړه او د هغوئ سترګې
ړندې کړه، داسې نهٔ وی چې هغوئ په خپلو سترګو وګوری
او په خپلو غوږُونو واوری او خپلو زړونو کښې پوهه شی او
زما طرف ته شفا دپاره راتاو شی.“ ۱۱ ما ترې نه تپوس
وکړو، ”اے مالِکه خُدایه، دا به تر کومې پورې وی؟“ هغهٔ راته
وفرمائيل، ”دا به تر هغې پورې وی چې ښارونه یې تباه او
خوشی شی او چې د کورونو نه یې خلق ختم شی او زمکه یې
شاړه شی. ۱۲ تر هغې چې مالِک خُدائ هغوئ تر لرې لرې
پورې وزغلوی او ټول مُلک یې خوشے پاتې شی. ۱۳ کهٔ په
هغه مُلک کښې صرف لسمه حِصه خلق هم پاتې وی، نو هغه
به بیا وسوزولے شی. هغه به د څېړی د ونې په شان داسې
کټ شی چې صرف مونډ یې باقی پاتې شی.“ دا مونډ به یو

مقدس تخم وی.

د احاز بادشاه دپاره يو پيغام

٧ ١ کله چې د عُزياه نمسی او د يوتام زوئ احاز بادشاه
په يهوداه باندې بادشاهی کوله، نو د شام بادشاه رضين او د
اِسرائيل بادشاه د رملياه زوئ فقح په يروشلم باندې حمله
وکړه، خو هغوئ د دې ښار قبضه کولو کښې ناکامه شول.
٢ کله چې دا خبر د يهوداه بادشاه ته ورسېدو چې د شام
فوجيان اِسرائيل سره په جنګ کښې ملګری شوی دی، نو
هغه او د هغهٔ ټول خلق دومره زيات وېرېدل او داسې
ولړزېدل لکه چې په طوفان کښې ونې خوځيږی. ٣ نو
مالِک خُدائ يشعياه ته وفرمائيل، "خپل زوئ شياريشوب
ځان سره روان کړه او احاز بادشاه سره مِلاوېدو له لاړ شه.
تهٔ به هغهٔ سره په هغه سړک باندې مِلاو شې چرته چې
دهوبيان جامې وينځی او د هغه نِهر لاندې سر سره په کوم
چې د تالاب نه اوبهٔ راکوزيږی. ٤ هغهٔ ته ووايه چې، ويښ
اوسه او په قلار شه او نهٔ چې وېرېږی او نهٔ پرېشانه شی. د
رضين بادشاه، شاميانو او د رملياه د زوئ غصه د اور د هغه
دوو لرګو په شان هيڅ هم نهٔ ده چې په مړ کيدو بدل وی. ٥
شام، سره اِسرائيل او د رملياه زوئ ستا خِلاف منصوبه
جوړه کړې ده، او وائی، ٦ راځئ چې مونږ په يهوداه باندې
حمله وکړُو، خلق ويروو او قبضه يې کړُو، او بيا به د طابئيل
زوئ په تخت باندې کښېنوو. ٧ خو مالِک خُدائ فرمائی
چې، د هغوئ منصوبه به ناکامه شی. او دا به نهٔ کيږی. ٨
ولې چې د شام مشر دمشق دے او د دمشق مشر صرف

رضین دے. او ترڅو چې د اِسرائیلو خبره ده، نو هغه به په
پینځو شپېتو کالو کښې ټوټې ټوټې او په مکمل طور تباه شی.
۹ د اِسرائیل مشر سامریه دے او د سامریه مشر د رملیاه
زوئ دے. کهٔ په ایمان قائم پاتې نهٔ شوئ، نو یقیناً چې پخپله
به قائم پاتې نهٔ شئ.“ ۱۰ مالِک خُدائ احاز له یو بل پېغام
ولېږلو، ۱۱ ”د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه وغواړه
چې یوه نښه درته وښائی. کهٔ هغه د آسمان نه پاس وی او کهٔ
د عالمِ ارواح نه لاندې وی.“ ۱۲ خو احاز ورته اِنکار وکړو
او وئیل یې چې، ”نه، نهٔ به زهٔ نښه غواړم او نهٔ به مالِک
خُدائ آزمائیم.“ ۱۳ نو په دې خبره یشعیاه ورته وفرمائیل،
”اے د داؤد بادشاه اولاده، په کولاو غوږونو واورئ. ولې دا
کافی نهٔ ده چې تاسو د انسان صبر تمام کړئ؟ اوس تاسو
زما د خُدائ پاک صبر هم تمامول غواړئ څهٔ؟ ۱۴ ښه نو
بیا ګورئ، مالِک خُدائ به په خپله تاسو ته یوه نښه وښائی.
یوه پېغله به اُمیدواره شی او چې زوئ یې پېدا شی نو
”عمانوایل“ یعنې، ”خُدائ زمونږ مل دے“ نوم به پرې کېږدی.
۱۵ په هغه وخت کښې چې کله هغه دومره شی چې ملائی او
شات خوړے شی نو د خپل ښهٔ او بد فیصله به په خپله
کولے شی. ۱۶ هغه وخت به لا راغلے هم نهٔ وی چې هغه د
خپل ښهٔ او بد فیصله پخپله کوی، نو د هغه دوو بادشاهانو
مُلکونه به خوشی او برباد شی کوم چې تاسو یروی. ۱۷ نو
مالِک خُدائ به په تا، ستا په خلقو او په ټول شاهی خاندان
داسې سخت وخت راولی چې د کله نه اِسرائیل د یهوداه نه
جدا شوے دے نو تر نن ورځې پورې نهٔ دے راغلے. هغه به
د اسور بادشاه راولی چې په تاسو باندې حمله وکړی. ۱۸
کله چې هغه وخت راشی، نو مالِک خُدائ به د مِصریانو د

راغوښتو دپاره شپېلۍ ووهی چې د نيل درياب د لرې غاړو نه
د مچانو په شان راشی او اسوريانو ته به شپېلۍ ووهی چې د
شاتو د مچو په شان د خپل مُلک نه راشی. ۱۹ هغوئ ټول به
راشی، د ژورو وادۍ باندې او په غارونو او ګټو باندې او د
ازغو په هر يو بوټے او په ولاړو اوبو باندې به کېښېنی. ۲۰
کله چې هغه وخت راشی، نو مالِک خُدائ به د اسور بادشاه
د نائی په توګه د فرات سيند د بلې غاړې نه راولی او هغه به
ستاسو ږيرې، سر او په بدنونو وېښتهٔ کل کړی. ۲۱ په هغه
وخت چې کوم يو کس سره يوه سخۍ او يو دوه ګډې چېلۍ
پاتې وی نو هغه به خوش قسمته وی. ۲۲ دا به دومره زيات
پئ ورکوی چې د هغهٔ ضرورت به ښهٔ پوره کوی. آو، چې په
هغه مُلک کښې څوک هم ژوندی پاتې وی نو هغوئ به ملائی
او شات خوری. ۲۳ کله چې هغه وخت راشی، نو د انګورو
هغه ښهٔ باغونه، چې په هر يو کښې يو زر د انګورو بوټی وی
او د هر يو باغ قيمت د سپينو زرو يو زر سيکې وی، نو هغه
به هم د ازغو او غنو نه ډک وی. ۲۴ خلق به هلته د غشو او
ليندو سره د ښکار دپاره ځی. آو، هغه ټول مُلک به د ازغو او
غنو نه ډک وی. ۲۵ په کومو غونډو باندې چې د فصلونو
دپاره کوداله کېده نو هغه به هم د ازغو نه داسې ډک وی چې
هيڅ څوک به هلته نهٔ شی تلے. هغه به يو داسې ځائ جوړ
شی چې چرته خاروی او ګډې څرېږی.“

د حضرت يشعياه زوئ د خلقو دپاره يوه نښه

۸ ۱ مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”د ليکلو دپاره يوه لويه
تخته واخله او په هغې باندې صفا صفا دا وليکه چې، د تېزۍ

مال غنیمت او زر زر لوټ مار." ﴿۲﴾ ما د اورِیاه اِمام او د یبرکیاه زوئ زکریاه په وړاندې دا ولیکل او دا دواړه کسان ایمانداره ګواهان وُو. ﴿۳﴾ بیا زهٔ د خپلې پیغمبرې ښځې سره ځملاستم، هغه اُمیدواره شوه او یو زوئ مو پېدا شو، نو مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "په هغهٔ باندې "د تېزئ مال غنیمت او زر زر لوټ مار" نوم کېږده. ﴿۴﴾ د هغې نه وړاندې چې ماشوم دومره لوئ شی چې ابو او امی وئیلے شی، نو د دمشق ټول مال دولت او د سامریه ټول مال غنیمت به د اسور بادشاه لوټ کړے وی."

د اسور د بادشاه راتلل

﴿۵﴾ نو مالِک خُدائ یو ځل بیا ما سره کلام وکړو. هغهٔ وفرمائیل، ﴿۶﴾ "دې خلقو د شیلوخ قلارې روانې اوبهٔ رد کړې دی او د رضین بادشاه او فقح بادشاه نه یرېدلی دی. ﴿۷﴾ نو په دې وجه به زهٔ، مالِک خُدائ د اسور بادشاه او د هغهٔ ټول لښکر راولم چې په یهوداه حمله وکړی. د هغهٔ لښکر به داسې وړاندې راشی لکه چې د فرات د سیند اوبهٔ د غاړو نه راوړېدلې وی. ﴿۸﴾ هغوئ به د سیلاب په شکل کښې د یهوداه نه تېر شی، اے عمانوایله، اوبهٔ به لکه د مرغۍ د وزرو په شان خورې وی او ستا ټول مُلک به یې نیولے وی. او خلق به یې تر مرۍ مرۍ پورې پټ کړی وی." ﴿۹﴾ اے قومونو، په یره یره کښې راغونډ شئ. اے د دُنیا لرې مُلکونو واورئ. د جنګ دپاره تیار شئ، خو تاسو به چخنی کړے شئ. آو، تیار شئ، خو تاسو به چخنی کړے شئ. ﴿۱۰﴾ تاسو چې څهٔ منصوبې هم جوړَوئ هغه به بې‌فائدې وی. تاسو چې څهٔ فیصله هم کوئ هغه به ناکام کیږی، ځکه چې خُدائ پاک

زمونږ مل دے.

د مالِک خُدائ پيغمبر له خبردارے ورکول

۱۱ مالِک خُدائ زۀ کلک ونيولم او خبردارے يې راکړو چې
په هغه لار به نۀ ځې چې په کومه به نور خلق تلل. هغۀ
وفرمائيل، ۱۲ ”هره خبره سازش مۀ ګڼه څنګه چې يې دا
قوم ګڼی او د هغه څيزونو نه مۀ يرېږه چې کوم نه دوئ
يرېږی. ۱۳ مالِک خُدائ، ربُ الافواج مقدس ګڼئ، د هغۀ نه
دهشت خورئ او د هغۀ نه يره کوئ. ۱۴ بيا به هغه تاسو
محفوظ ساتی. خو هغه به د اِسرائيل او د يهوداه دپاره يو
داسې کاڼے وی چې د تيندک باعث به جوړېږی، او خلق به
پرې تيندک وخوری او راوبه غورزيږی. او د يروشلم د خلقو
دپاره به هغه يو دام او يو جال جوړ شی. ۱۵ په هغوئ کښې
به ډېر تيندک وخوری راوبه غورزيږی او ټوټې ټوټې به شی.
هغوئ به په دام کښې راګير شی.“

د مړو د روحونو سره د مشورې کولو خِلاف خبردارے

۱۶ د څۀ تعليم چې ما ورکړو، نو هغه دې په طومار کښې
درج کړے شی او زما شاګردانو له دې ورکړے شی. ۱۷ زۀ
به د مالِک خُدائ انتظار کوم او د هغۀ نه به اُميد ساتم، اګر
چې هغۀ د يعقوب خاندان رد کړے دے. ۱۸ زۀ دلته د هغه
بچو سره يم چې کوم مالِک خُدائ ما له راکړی دی. هغه
مالِک خُدائ، ربُ الافواج چې د هغۀ تخت د صيون په غر
باندې دے، هغۀ مونږ اِسرائيل له د نښې او خبرداری په توګه

رالیږلی یُو. ۱۹ کۀ څوک تاسو ته ووائی چې، ”د قسمت
ښودونکو او مړو روحونو سره خبرو والا نه پته وکړئ، د
هغوئ نه چې په نرى آواز سره یا په ګونګسو کښې خبرې
کوى،“ هغوئ به وائی، ”د هر څۀ نه به ښۀ نۀ وى چې خلق د
خپلو معبودانو سره مشوره وکړى؟ د ژوندو د خاطره مونږ د
مړو د روحونو سره ولې مشوره ونۀ کړُو؟“ ۲۰ د مالِک
خُدائ هدایاتو او تعلیماتو ته ګورئ. هغه خلق څوک چې د
هغۀ د کلام په مطابق پیغام نۀ اوروى نو د هغوئ مستقبل ښۀ
نۀ وى. ۲۱ هغوئ به په هغه مُلک کښې سرګردانه ګرځى،
اوږى او بې‌حوصلې به وى. د لوږې نه به غصه وى او خپل
بادشاه او خُدائ پاک ته به کنځل کوى. هغوئ کۀ آسمان ته
سترګې پورته کړى ۲۲ یا کۀ زمکې ته ګورى، خو هغوئ ته
به د پرېشانئ، مصیبت او تیارې نه بغېر هیڅ هم نۀ ښکارى،
په تکه توره او یروونکې تیارۀ کښې به وغورزولے شى.

د راتلونکی مسیح رڼا

۹ ۱ نو د هغوئ دپاره به دا مصیبت تر همېشه پورې
جارى نۀ وى. د زبولون او نفتالى علاقه ته په یو وخت کښې
سپک کتلے شول، خو په راتلونکی وخت کښې به دا علاقه
عزتمنده شى، نمرخاتۀ طرف ته د مدیترانى سمندر نه واخله د
دریاب طرف ته د اُردن نه پورې او داسې ګلیل به هم عزتمند
شى، چرته چې غېریهودیان اوسېږى. ۲ کوم خلق چې په
تیارۀ کښې ګرځېدل، نو هغوئ یوه لویه رڼا لیدلې ده، او
هغوئ څوک چې په تورو تیارو کښې اوسېدل، پرې نُور
ځلیږى. ۳ تا د هغوئ قوم لوئ کړے دے او لویه

خوشحالی دې ورکړې ده. تا چې څۀ کړی دی نو په هغې
باندې هغوئ خوشحالی کوی، هغوئ دومره خوشحالی کوی
لکه چې خلق يې د فصل د ريبلو په وخت کوی، او يا چې
کله مالِ غنيمت تقسيمېږی. ۴ تۀ به د هغوئ د غلامۍ جغ
مات کړې او د هغوئ د اوږو نه به درونډ بوج واخلې. او د
ظالمانو زور به ختم کړې داسې لکه څنګه چې تا د ميديان
لښکر تباه کړے وو. ۵ د هر يو جنګيالی فوجی پېزار او د
هغوئ هغه ټولې جامې چې په وينو داغدارې دی، هغه به په
اور وسوزولے شی. ۶ زمونږ دپاره يو ماشوم پېدا شوے
دے. مونږ له يو زوئ راکړے شوے دے. او حکمرانی به د
هغۀ په اوږو وی. هغه به په دې نومونو سره يادېږی، ”عظيم
مشير،“ ”خُدائ تعالىٰ،“ ”ابدی پلار“ او ”د امن شهزاده.“ ۷
د هغۀ شاهی طاقت به زياتېږی، د هغۀ بادشاهی به تل په امن
کښې وی. هغه به د داؤد نه پس بادشاه وی، د هغۀ د بادشاهۍ
بنياد به په صداقت او اِنصاف باندې قائم وی، د اوس نه
واخله تر هميشه هميشه پورې به د هغۀ بادشاهی قائمه وی. د
مالِک خُدائ ربُ الافواج غيرت به هم دغه شان وکړی.

مالِک خُدائ به اِسرائيل له سزا ورکوی

۸ مالِک خُدائ د يعقوب خلاف کلام کړے دے، او هغه په
اِسرائيل مسلط دے. ۹ د اِسرائيل ټول خلق او هغه هر يو
کس چې په سامريه کښې اوسيږی، هغوئ ته به پته ولګی چې
دا هغۀ کړی دی. خو اوس هغوئ مغروره او خود غرضه
دی. هغوئ وائيل، ۱۰ ”زمونږ د خښتو عمارتونه
راغورزيدلی دی، خو مونږ به دا بيا د تراشلے شوو کاڼو نه
جوړ کړُو. د چِنار ونې راماتې شوې دی، خو مونږ به د دې په

ځائ د دِيار ښائسته ونې ولګوو.“ ١١ خو مالِک خُدائ د
هغوئ دشمنان راپارولى دى چې په هغوئ باندې حمله
وکړى. ١٢ د نمرخاتۀ طرف ته شام او د نمرپرېواتۀ طرف
ته فلستيه خولۀ پرانستلې ده چې اِسرائيل ژوندے تېر کړى.
خو د مالِک خُدائ غصه تر اوسه پورې سړه نۀ ده، او هغۀ د
سزا دپاره تر اوسه پورې لاس اوچت نيولے دے. ١٣ اګر
چې مالِک خُدائ ربُ الافواج هغوئ له سزا هم ورکړې ده،
خو د اِسرائيل خلقو توبه نۀ ده ويستلې، او هغوئ هغۀ ته
واپس نۀ دى راګرځېدلى. ١٤ صرف په يوه ورځ کښې به
مالِک خُدائ د اِسرائيل مشرانو او خلقو له داسې سزا
ورکړى چې د سر نه واخله تر ښخه پورې به ټول ختم کړى.
١٥ مشران او عزتمند خلق د سر په شان دى او هغه
پېغمبران د ښخ په شان دى چې د چا تعليمات د دروغو نه
ډک وى. ١٦ د قوم مشرانو خلق بې‌لارې کړى دى او د
تباهۍ په طرف يې روان کړى دى. ١٧ نو مالِک خُدائ به د
قوم د ځوانانو نه خوشحاله نۀ وى او هغه به په کونډو او
يتيمانانو باندې هم رحم نۀ کوى، ځکه چې ټول خلق د خُدائ
نه اوړېدلى دى او بدعمله شوى دى او هغوئ چې څۀ هم وائى
هغه بدى وى. خو د مالِک خُدائ غصه به بيا هم نۀ سړېږى
او هغۀ به د سزا ورکولو دپاره خپل لاس اوچت کړے وى.
١٨ د خلقو بدعملى د هغه اور په شان بلېږى کوم چې د
ازغو بوټى او غنې سوزوى. دا د ځنګل د هغه اور په شان
بلېږى کوم چې پاس په هوا کښې د لوګى ستنه جوړوى. ١٩
د مالِک خُدائ ربُ الافواج غصې سره به ټول مُلک وسوزى
او په خلقو باندې به يې اور بَل وى او يو کس به په بل هيڅ
ترس نۀ کوى. ٢٠ هغوئ به خپل ګس طرف ته ګاونډيانو

باندې حمله وکړی خو بیا به هم اوږې وی، په خپل ښې
طرف ګاونډیانو باندې به حمله وکړی خو بیا به یې هم لوږه
نهٔ ختمیږی. په آخر کښې به هغوئ خپل بچی هم وخوری.
٢١ منسی به په اِفرائیم او اِفرائیم به په منسی حمله وکړی،
بیا به هغوئ یو ځائ په یهوداه حمله وکړی. خو د مالِک
خُدائ غصه لا سړه نهٔ ده، او هغهٔ د سزا ورکولو دپاره لاس
اوچت نیولے دے.

١٠ ١ په تاسو افسوس، تاسو د بې اِنصافئ قانون
جوړَوئ او د ظلم فتوې ورکوئ. ٢ او د دې په وجه
غریبانانو خلقو له موقع نهٔ ورکوئ چې هغوئ ته خپل حق
مِلاو شی او د هغوئ سره اِنصاف وشی. او د دې قانون په
وجه کونډې ستاسو په چال کښې راګیرې شی او یتیمان لوټ
کوئ. ٣ د عدالت په ورځ به تاسو څهٔ کوئ؟ کله چې د یو
لرې مُلک نه په تاسو یو افت راشی نو تاسو به څهٔ کوئ؟ د
مدد دپاره به تاسو کوم ځائ ته منډې وهئ؟ تاسو به خپل مال
دولت چرته پټوئ؟ ٤ هیڅ به پاتې نهٔ شی، یا خو به تاسو د
قیدیانو په مینځ کښې د یرې نه زیږې داړې نیولې وی او یا به
په جنګ کښې ووژلے شئ. خو د مالِک خُدائ غصه به بیا
هم نهٔ سړیږی، هغهٔ به تاسو له د سزا درکولو دپاره خپل لاس
اوچت کړے وی.

د اسور بادشاه سره د خُدائ پاک عدالت

٥ بیا مالِک خُدائ وفرمائیل، ”اے اسوریانو، زهٔ اسور د
چُوکې په توګه استعمالوم چې هغه خلقو له سزا ورکړم چې
زهٔ چا ته غصه یم. ٦ ما اسوریان ورولیږل چې په دې

بېدینه قوم باندې حمله وکړی، دا هغه خلق دی چې زۀ يې
غصه کړے يم. ما هغوئ د دې دپاره ورلېږل چې هغوئ
وشوکوی او لوټ يې کړی او هغه خلق د لارې د خاورې په
شان د پښو لاندې کړی.“ ۷ خو د اسور بادشاه په خپل
زړۀ کښې د ظلم نه ډکې منصوبې لرلې. د هغۀ اراده دا وه
چې ډېر قومونه تباه کړی. ۸ هغۀ وئيل چې، ”زما هر يو
فوجی مشر بادشاه دے. ۹ ما د کلنو، کرکميس، حمات
او د ارفاد ښارونه فتح کړی دی. ما سامريه او دمشق فتح
کړے دے. ۱۰ ما ډېر حکومتونه قابو کړی دی د چا
معبودان چې د يروشلم او سامريه د بُتانو نه بهتر وُو. ۱۱ ما
سامريه او د دې ټول بُتان تباه کړی دی او اوس به زۀ
يروشلم او د هغې ټول بُتان هم تباه کړم.“ ۱۲ خو مالِک
خُدائ وفرمائيل، ”کله چې زۀ هغه کار ختم کړم چې د
صيون غر او د يروشلم سره يې کوم، نو زۀ به د اسور بادشاه
له د هغۀ د لافو او ټول غرور په وجه سزا ورکړم.“ ۱۳ د
اسور بادشاه به په خپلو لافو کښې وئيل، ”دا هر څۀ ما په
خپل لاس کړی دی، ځکه چې زۀ ډېر هوښيار يم. ما د قومونو
په مينځ کښې سرحدونه ختم کړی دی او د هغوئ خزانې مې
لوټ کړی دی او د يو تکړه غوَيي په شان مې د هغې
بادشاهان تباه کړی دی. ۱۴ ما د دُنيا قومونو نه دولت
داسې اخستے دے لکه چې څوک د جالې نه هګۍ راوچتوی
او ما داسې ټول مُلکونه هم را اوچت کړی دی، داسې يو وزر
هم نۀ وو چې زۀ يې يرولے وے او نۀ داسې مخُوکه وه چې
په ما باندې چغېدلے وے.“ ۱۵ خو مالِک خُدائ فرمائی،
”ولې يو تبر دا دعوىٰ کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه
دے چې څوک دا تبر استعمالوی؟ ولې يو آرا دا دعوىٰ

کولے شی چې دا د هغه سړی نه تکړه ده چې څوک دا
استعمالوی؟ یوه چُوکه سړے نۀ راپورته کوی بلکې سړے
چُوکه راپورته کوی.“ ١٦ نو په دې وجه به مالِک خُدائ ربُ
الافواج يو داسې مرض راولېږی چې د اسور ځربه جنګيالی
به اوچ کلک شی. او د هغوئ لوئی به د اور په لمبو وسوزوی.
١٧ هغه مقدس ذات کوم چې د بنی اِسرائيل رڼا ده، هغه به
د اور په شان شی. هغه به د يوې لمبې په شان شی، صرف په
يوه ورځ کښې به د اسور د ازغو او غنو بوټی وسوزی. ١٨
لوئ لوئ ځنګلونه او دا زرخېز پټی به ېبخی داسې تباه شی
لکه چې يو سخت مرض يو کس تباه کوی. ١٩ صرف د
شمېر يو څو ونې به پاتې وی چې يو ماشوم يې هم شمېرلے
شی.

د بنی اِسرائيلو د ېېرو لږو کسانو توبه ويستل

٢٠ په هغه وخت به ژوندی پاتې شوی اِسرائيليان يعنې د
يعقوب د خاندان بچ شوی خلق نور په هغه قوم باندې اعتبار
نۀ کوی چا چې دوئ وهلی وی. هغوئ به د زړۀ د اخلاصه په
مالِک خُدائ باندې ايمان ولری، کوم چې د بنی اِسرائيلو
مقدس ذات دے. ٢١ باقی پاتې به راوګرځی، د يعقوب باقی
پاتې حِصه به خُدائ تعالیٰ ته راوګرځی. ٢٢ اګر چې
اِسرائيل به د سمندر د شګو په شان بېشمېره وی، خو
صرف يوه وړه پاتې شوې حِصه به راوګرځی. مالِک خُدائ د
خپلو خلقو د تباه کولو صحيح فيصله کړې ده. ٢٣ نو
بېشکه چې مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج به په ټول مُلک
باندې تباهی راولی، لکه څنګه چې هغۀ فرمائيلی دی.

د مالِک خُدائ اسوریانو له سزا ورکول

۲۴ مالِک خُدائ پاک ربُ الافواج فرمائی، "اے په صیون
کښې زما خلقو، د اسوریانو نه مهٔ یرېږئ، اګر چې هغوئ په
تاسو پسې ځُوکه او ډنډه راخلی لکه څنګه به چې مخکښې
مِصریانو درسره کول. ۲۵ ډېر لږ وخت پس به زهٔ تاسو له
سزا درکول بند کړم او بیا به زهٔ هغوئ ته غصه شم او تباه به
یې کړم. ۲۶ زهٔ مالِک خُدائ ربُ الافواج به زما په خپله
کوړه هغوئ داسې ووهم لکه څنګه مې چې د میدیان خلق د
عوریب ګټ سره وهلی وُو. زهٔ به اسوریانو له هغه شان سزا
ورکړم لکه څنګه مې چې د مِصریانو لښکر په سمندر کښې
ډوب کړے وو. ۲۷ کله چې هغه وخت راشی، نو زهٔ به تاسو
د اسوریانو د زور نه خلاص کړم او د هغوئ جغ به ستاسو د
غاړو نه لرې کړم."

د حمله کوونکو حمله

۲۸ د دشمن لښکر د عیات ښار قبضه کړے دے. هغوئ د
مجرون نه تېر شوی دی. او هغوئ خپل سامانونه په مِکماس
کښې پرېښی دی. ۲۹ هغوئ د درې نه اوړېدلی دی او شپه
به په جبعه کښې تېروی. د راما په ښار کښې خلق یرېدلی دی
او د ساؤل بادشاه د ښار جبعې خلق تښتېدلی دی. ۳۰ د
جلیم خلقو چغې ووهئ. د لیس خلقو غوږ ونیسئ. او د
عنتوت خلقو جواب راکړئ. ۳۱ د مدمینه خلق وتښتېدل او
جیبیم خلق د پناه دپاره منډې وهی. ۳۲ دشمن نن د نوب په
ښار کښې دے او هغه د یروشلم په ښار کښې د صیون لور
غر ته د دهمکۍ دپاره خپل لاس خوځوی. ۳۳ خو ګورئ،

مالِک خُدائ ربُ الافواج به هغوئ داسې لاندې راوغورزوی
لکه چې د ونو نه ځانګې څوک ماتوی. د هغوئ لوئ لوئ او
مغروره خلق به راغورزولی وی. ۳۴ هغه به تبر سره د ځنګل
ونې راوغورزوی، داسې لکه څنګه چې د لبنان غټې ونې
راغورزولے شوې وی.

د امن بادشاهی

۱۱ ۱ د یَسی مونډ به راوټوکیږی، او د هغې د جرړو نه
به ځانګه راوخیژی. ۲ د مالِک خُدائ روح به د هغهٔ سره
وی، او دا به د پوهې او حِکمت روح وی، د مشورې او د
قوت روح، د عِلم او د مالِک خُدائ نه د یرې روح، ۳ او
هغهٔ ته به د مالِک خُدائ په تابعدارئ کښې خوشحالی
ملاویږی. هغه به د خلقو په ظاهر صورت او د اوریدو په
خبرو باندې عدالت نهٔ کوی، ۴ هغه به اِنصاف سره د
غریبانانو عدالت کوی، او هغه به اِنصاف سره د بې‌اسرې
خلقو فیصله کوی. د هغهٔ د کلام زور سره به زمکه رپیږی او
د هغهٔ د خولې یو پوکے به بدعمله تباه کوی. ۵ صداقت به
د هغهٔ ملاتړ وی او وفاداری به د هغهٔ کمربند وی. ۶
شرمخان او ګډې به په یو ځائ په سکون سره اوسیږی، او
پړانګ به د چیلو د بچو سره ملاست وی. د غواګانو او زمرو
بچی به په یو ځائ خوراک کوی، او یو وړوکے ماشوم به دا
بوتلے راوستے شی. ۷ غواګانې او میلوګان به په یو ځائ
خوراک کوی، او د هغوئ بچی به په یو ځائ په امن سره
پراتهٔ وی. او زمرے به د غوَیی په شان بوس خوری. ۸ د
پیو ماشوم به د مار سوړې سره لوبې کوی او لړ لوئ ماشوم

به د زهرژن مار سوړه کښې لاس اچوی. ۹ د خُدائ پاک
په مقدس غر به هيڅ تباهي نۀ کيږی او نۀ به چا ته نقصان
رسی، ځکه چې هغه مُلک به د مالِک خُدائ د عِلم نه داسې
ډک وی لکه سمندرونه چې د اوبو نه ډک دی.

د جلاوطن شوو خلقو راواپس کېدل

۱۰ په هغه وخت به د يَسی د جرړې نه راټوکېدلې څانګه د
قومونو دپاره د يوې جنډې نښه وی. قومونه به د هغې نه
رهنمائی غواړی، او د هغې د استوګنې ځائ به جلالی وی.
۱۱ کله چې هغه ورځ راشی، نو مالِک خُدائ به يو ځل بيا د
خپل طاقت نه کار واخلی او خپل هغه خلق به خپلو کورونو
ته راولی کوم چې په اسور، مِصر، فتروس، ايتهوپيا، عيلام،
بابل او د حمات په مُلکونو کښې او د سمندر په غاړو کښې
پاتې شوی وُو. ۱۲ مالِک خُدائ به د نښې دپاره يوه جنډا
راواخلی چې قومونو ته وښائی چې هغه يو ځل بيا د اِسرائيل
او د يهوداه خوارۀ وارۀ خلق راغونډوی او د دُنيا د څلورو
واړو سرونو نه يې واپس راولی. ۱۳ د اِسرائيل حسد به ختم
شی او د يهوداه د دشمنانو نام و نشان به ختم شی. اِسرائيل
به د يهوداه نه نور نفرت نۀ کوی او نۀ به يهوداه د اِسرائيل
سره دشمنی کوی. ۱۴ هغوئ به په يو ځائ د نمرپرېواتۀ
طرف په فلستيانو باندې حمله وکړی او چې د نمرخاتۀ طرف
ته کوم خلق اوسيږی نو هغوئ به لوټ کړی. هغوئ به د ادوم
او موآب په خلقو باندې فتح حاصله کړی او د عمون خلق به
د هغوئ تابعدار شی. ۱۵ مالِک خُدائ به بحرِقُلزم اوچ کړی
او هغه به خپل لاس د فرات سيند طرف ته اوچت کړی او
يوه ګرمه هوا به راوليږی او د دې نه به اووۀ وارۀ نِهرونه جوړ

کړی، چې هغوئ په اوچه زمکه په آسانئ تېر شی. ۱۶ هلته
چې د هغۀ کوم خپل خلق يعنې بنی اِسرائيليان ژوندی پاتې
وی نو د هغوئ دپاره به يو لوئ سړک وی چې د اسور نه به
ووځی، هغسې لکه څنګه چې د هغوئ پلار نيکۀ دپاره يوه لار
جوړه وه کله چې هغوئ د مِصر نه روان شول.

د شکرانې حمدوثناء

۱۲ ۱ په هغه ورځ به تاسو وايئ، ”اے مالِکه خُدايه، زۀ
ستا ثناء صِفت کوم. تۀ ما ته غصه وې، خو اوس ستا غصه
سړه شوې ده او تۀ ما له تسلی راکوې. ۲ ګورئ، خُدائ
پاک زما خلاصونکے دے، زۀ به په هغۀ توکل کوم او نۀ به
يرېږم. ځکه چې مالِک خُدائ ما له طاقت راکوی او زما
حفاظت کوی، هغه زما خلاصونکے دے.“ ۳ په
خوشحالئ سره به تاسو د خلاصون د چشمې نه اوبۀ
راوباسئ. ۴ په هغه ورځ به تاسو وايئ، ”د مالِک خُدائ
شُکر ادا کړئ. هغۀ ته د مدد دپاره آواز وکړئ. هغۀ چې څۀ
کړی دی نو ټولو قومونو ته ووايئ. هغوئ ته ووايئ چې د هغۀ
نوم څومره لوئ دے. ۵ مالِک خُدائ چې کوم لوئ لوئ
کارونه کړی دی نو د هغې په وجه د هغۀ حمدوثناء کوئ. او
ټولې دُنيا ته دې د دې خبر ورسيږی. ۶ اے د صيون خلقو
په اوچت آواز د خوشحالئ نعرې ووهئ. د بنی اِسرائيلو
مقدس ذات ډېر لوئ دے، او هغه د خپلو خلقو په مينځ کښې
اوسيږی.“

د بابل خِلاف پيشګوئي

١٣ ١ دا د بابل په حقله يو پيغام دے چې د آموص
زوئ يشعياه ته څرګند شو. ٢ په اوچت غر د جنګ جنډا
اوچته کړه. هغوئ ته چغه ووهه او لاسونو سره اِشاره ورکړه
چې راشی او د هغه مغروره ښار په دروازو کښې ورداخل
شی. ٣ ما مالِک خُدائ دا فوجيان راغوښتی دی، آو، ما دا
تکړه جنګياليان راغوښتی دی چې زما غصه څرګنده کړی،
او چې زما لوئی وشی نو هغوئ به خوشحالی وکړی. ٤ په
غرونو باندې شور ته غوږ ونيسئ، د خلقو لوئې ګڼې آوازونو
ته غوږ ونيسئ، د قومونو او د بادشاهو د خلقو د راغونډيدو
آواز ته غوږ ونيسئ. مالِک خُدائ ربُ الافواج د جنګ دپاره
لښکر تياروی. ٥ هغوئ د لرې لرې مُلکونو او د دُنيا د
سرونو نه راځی. دوئ د مالِک خُدائ وسله ده چې د هغهٔ
غصه څرګنده کړی او هغه ټول مُلک برباد کړی. ٦ ژاړئ
او فريادونه کوئ. د مالِک خُدائ د قيامت ورځ رانزدې ده،
هغه ورځ رانزدې ده چې په هغه ورځ به قادر خُدائ تباهی
راولی. ٧ د هر يو کس لاسونه به کار پرېږدی او ټول خلق
به بې‌حوصلې شی. ٨ هغوئ ټول به ويرېږی په دردونو
کښې به راګېر شی، داسې دردونه به وی لکه چې د يوې ښځې
ماشوم پيدا کيږی. هغوئ به په يره يره کښې يو بل ته ګوری
او د يرې په وجه به د هغوئ مخونه زيړ شی. ٩ ګورئ، د
مالِک خُدائ ورځ راروانه ده، د هغهٔ د سخت قهر او غصې
يوه سخته ورځ راروانه ده. د زمکې نه به بيابان جوړ شی او
هر يو ګناهګار به تباه شی. ١٠ ټول ستوری او د ستورو
قبيلې به ځليدل بس کړی، نمر چې راخيژی نو دا به تور وی

او د سپوږمۍ رڼا به ختمه شی. ۱۱ مالِک خُدائ وفرمائيل،
”د دُنيا د بدۍ له وجې به زۀ دې له سزا ورکړم، او بدعمله
خلقو له به د هغوئ د ګناهونو سزا ورکړم. زۀ به د مغرورانو
غرور ختم کړم، او د ظالمانو لوئی به خاورې کړم. ۱۲ زۀ
به انسانان د خالص سرو زرو نه زيات ناياب کړم، او خلق
به د اوفير د سرو زرو نه هم لږ وی. ۱۳ په هغه ورځ چې زۀ
مالِک خُدائ ربُ الافواج خپله غصه څرګندوم نو زۀ به
آسمانونه ولړزوم او زمکه به د خپل ځائ نه وخوځی. ۱۴ په
بابل کښې به خلق داسې منډې وهی لکه چې هوسۍ د
ښکاريانو نه منډې وهی يا ګډې د شپون نه بغير روانې وی،
او هغوئ به خپل وطن او خپل قوم ته واپس د تلو کوشش
کوی. ۱۵ هر څوک چې ګير شی په تُوره به ووهلے شی، او
هر څوک چې ونيولے شی نو په تُوره باندې به ووژلے شی.
۱۶ د هغوئ د سترګو په وړاندې به د هغوئ د بچو نه په
وهلو وهلو باندې ساه وويستلے شی او د هغوئ کورونه به
لوټ کړے شی او د هغوئ د ښځو سره به په زور زنا وشی.“
۱۷ مالِک خُدائ وفرمائيل، ”زۀ ميديانيان راپارومه چې په
بابل باندې حمله وکړی، ځکه چې هغوئ نۀ د سپينو زرو
پرواه ساتی او نۀ هغوئ دپاره سرۀ زر څۀ معنیٰ لری. ۱۸
هغوئ به د خپلو غشو او ليندو سره زلمی ووژنی. هغوئ به په
تې رَوډُونکو ماشومانو او په نورو ماشومانو هيڅ رحم او ترس
نۀ کوی. ۱۹ د ټولو نه ښائسته بادشاهی د بابل ده، د هغې
ځائ خلق په بابل باندې فخر کوی. خو مالِک خُدائ به بابل
هغه شان تباه کړی لکه څنګه چې يې سدوم او عموره تباه
کړی وُو. ۲۰ هلته به بيا هيڅ څوک هم نۀ اوسيږی. دا به بيا
کله هم آباد نۀ شی. نۀ به عرب هلته خېمې لګوی او نۀ به

شپانهٔ خپلې رَمې ودروی. ۲۱ دا به یو داسې ځائ وی چرته
چې ځنګلی ځناور اوسیږی او چرته چې ګونګا خپلې جالې
جوړوی. هلته به شترمرغ اوسیږی او ځنګلی چېلۍ به په هغه
کنډرو کښې ټوپونه وهی. ۲۲ د دې په مینارو او محلونو
کښې به د ځنګلی سپو او د ګیدړانو آوازونه وی. د بابل وخت
رارسېدلے دے. او د دې وخت تقریباً د ختمېدو والا دے."

د جلاوطنۍ نه راواپس کېدل

۱۴ ۱ خو مالِک خُدائ به یو ځل بیا د یعقوب په اولاد
باندې رحم وکړی، او اِسرائیل به بیا خپل غوره شوے قوم
وګڼی. هغه به هغوئ واپس راولی چې په خپل مُلک کښې بیا
آباد شی او د پردی مُلک خلق به راځی او د هغوئ سره به په
اتفاق اوسیږی. ۲ ډېر قومونه به د بنی اِسرائیلو مدد وکړی
چې هغوئ خپل هغه مُلک ته واپس راشی کوم چې مالِک
خُدائ هغوئ له ورکړے دے. او هلته به هغه قومونه د وینځو
او نوکرانو په توګه د بنی اِسرائیلو خِدمت کوی. کومو خلقو
چې په یو وخت کښې بنی اِسرائیلیان نیولی وُو نو اوس به بنی
اِسرائیلیان هغه خلق ونیسی او د بنی اِسرائیلو خلق به په هغه
خلقو حکومت کوی چا چې په یو وخت کښې په هغوئ ظلم
زیاتے کولو.

د بابل د بادشاه زوال

۳ په هغه ورځ به مالِک خُدائ تاسو له د تکلیفونو او
پریشانو نه آرام درکړی او د هغه سخت کار نه به مو خلاص
کړی چې د ستاسو نه په زور اخستے شو. ۴ نو تاسو به د

بابل بادشاه پورې ټوقې کوئ او وایئ به چې، ”هغه ظالم
بادشاه غورزېدلے دے. او د هغهٔ غصه ختمه شوې ده. ﴿۵﴾
مالِک خُدائ د بدعملو طاقت ختم کړے دے او د حکمرانانو
اختيار يې مات کړے دے ﴿۶﴾ چا چې به په غصه کښې په
خلقو باندې ظلم زياتے کولو او چې هغوئ کوم قومونه فتح
کړی وُو نو د هغوئ خِلاف يې هيڅکله ظلم نهٔ بس کولو. ﴿۷﴾
نو په آخر کښې به ټوله دُنيا د امن او سکون نه خوند اخلی او
هر طرف ته به د خوشحالئ سندرې وی. ﴿۸﴾ د سبر ونې او
د لبنان د دِيار ونې په هغه بادشاه باندې خوشحاله دی چې د
چا بادشاهی ختمه شوې ده، ځکه چې داسې څوک نشته چې
دا ونې ووهی. ﴿۹﴾ د مړو دُنيا بادشاه ته د پخير راغلې دپاره
خپل ځان تياروی. کوم کسان چې په دُنيا کښې طاقتور وُو نو
د هغوئ روحونه به بادشاه ته ودرېږی. د بادشاهانو روحونه
به د هغوئ د تختُونو نه ستا ليدو ته ودرېږی. ﴿۱۰﴾ هغوئ ټول
به هغهٔ ته آواز وکړی چې تهٔ هم زمونږ په شان کمزورے يې.
تهٔ هم زمونږ په شان يې. ﴿۱۱﴾ ستا شان او شوکت تا سره ښخ
شوے دے، او ستا د بينجو ساز خاموش شوے دے. تهٔ د
وړو چينجو په بستره ملاست يې او د چينجو په کمبله پټ
يې. ﴿۱۲﴾ اے ځلېدونکی ستوريه، اے د سحر زويه. اوس د
آسمان نه راپرېوتے يې. په تېره زمانه کښې تا قومونه فتح
کول، خو اوس تهٔ په خاوره کښې غورزولے شوے يې. ﴿۱۳﴾
تا په زړهٔ کښې وئيل چې بره آسمان ته به وخېژم او په اوچتو
ستورو به خپل تخت ولګوم، په شمال کښې به په هغه غر د يو
بادشاه په شان کښېنم چرته چې معبودان راغونډېږی. ﴿۱۴﴾ تا
ووئيل چې پاس ورېځو ته به وخېژم او د خُدائ تعالیٰ په شان
به شم. ﴿۱۵﴾ خو تهٔ لاندې د مړو د دُنيا هغه د ټولو نه ژورې

کندې ته ويشتلے شوے يې. ۱۶ خوک هم چې تا ووينى نو
هغوئ به غور سره تا ته ګورى او سوچ به کوى چې، ولې دا
هغه سړے دے چا چې زمکه خوځوله او بادشاهۍ به يې
لړزولې؟ ۱۷ ولې دا هم هغه سړے دے چا چې ښارونه تباه
کړل او دُنيا يې په بيابان بدله کړه؟ ولې دا هغه سړے دے
چې هغۀ هيڅکله هم خپل قيديان نۀ آزادول چې خپلو کورونو
ته لاړ شى؟ ۱۸ د دُنيا ټول بادشاهان په خپلو ښائسته
ښائسته قبرونو کښې پراتۀ دى، ۱۹ ستا خو قبر هم نشته او
لاش دې لکه د بېکاره ځانګې په شان بهر غورزولے شوے
دے. ستا لاش د فوجيانو په هغه لاشونو کښې پټ دے کوم
چې په جنګ کښې وژلے شوى دى. او تۀ د هغوئ سره د
کاڼو يوې کندې ته غورزولے شوے يې او د پښو لاندې کړے
شوے يې. ۲۰ ستا جنازه به د نورو بادشاهانو په شان عزت
سره نۀ کيږى، ځکه چې تا خپل مُلک تباه کړے دے او خپل
خلق دې وژلى دى. د بدعمله کس اولاد به هيڅکله هم د عزت
سره نۀ يادېږى. ۲۱ د دې سړى زامن ووژنئ، پرېږدئ چې د
هغوئ د پلار نيکۀ د ګناه په وجه مړۀ شى. داسې نۀ وى چې
هغوئ بيا په دُنيا باندې فتح حاصله کړى او دُنيا د هغوئ د
ښارونو نه ډکه شى.“

د خُدائ پاک د بابل تباه کول

۲۲ مالِک خُدائ ربُ الافواج فرمائى، ”زۀ پخپله د بابل
خلاف راوچت شوے يم. زۀ به د دوئ اولاد تباه او برباد
کړم. ما، مالِک خُدائ دا وئيلى دى. ۲۳ بابل به زۀ په نمژنه
زمکه بدل کړم او هلته به ګونګا مارغان اوسيږى. زۀ به په
بابل باندې داسې جارُو ووهم چې هغه به د ځان سره هر څۀ

جارُو کړی. زۀ، مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا اعلان کوم.“

د خُدائ پاک د اسور تباه کول

۲۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا قسم کړے دے، ”ما چې
کومه منصوبه جوړه کړې ده نو هغه به پوره شی. ما چې د
څۀ اراده کړې ده نو هغه به کیږی. ۲۵ زۀ به په خپل مُلک
اِسرائیل کښې اسوریان تباه کړم او زۀ به هغوئ په خپلو
غرونو کښې د پښو لاندې کړم. د هغوئ جغ به زما د خلقو نه
اخوا شی او بوج به د هغوئ د اوږو نه اوچت شی. ۲۶ د
ټولې دُنیا دپاره دا زما منصوبه ده او ما خپل لاس د ټولو
قومونو خلاف اوچت کړے دے.“ ۲۷ مالِک خُدائ ربُ
الافواج دا فیصله کړې ده، نو څوک دا رد کولے شی؟ هغۀ
خپل لاس اوچت کړے دے، څوک دا راپسارولے شی؟

د خُدائ پاک د فلستیه تباه کول

۲۸ دا پیغام په هغه کال راغلے وو په کوم کال چې
احاز بادشاه مړ شو. ۲۹ اے فلستیانو، په دې باندې
خوشحالیږئ مۀ چې په کومه چوکه به تاسو وهل خوړل هغه
ماته شوې ده، ځکه چې د دغه مار نه به زیات زهرژن مار
پیدا شی، یوه داسې اژدها چې تاسو به تباه کړی. ۳۰
غریبانان به خوراک وکړے شی او ضرورتمند به په محفوظ
ځائ کښې آرام وکړے شی. خو ستاسو بیخ به د سخت قحط
سره ختم کړم او چې کوم ژوندی پاتې شی هغوئ به تباه
کړم. ۳۱ اے د ښار دروازو ژاړئ. اے ښاره ماتم کوه. اے
فلستیانو د یرې نه ریږیږئ. د شمال طرف نه د لوړی په شان

وریځ راروانه ده، دا د داسې فوځیانو لښکر دے چې په
صفونو کښې يې يو بُزدل هم نشته. ۳۲ د فلستيه نه چې کوم
پېغام وړُونکی مونږ له راځی نو هغوئ له څهٔ جواب ورکړُو؟
مونږ به ورته وايو چې مالِک خُدائ صيون د دې دپاره
محفوظ کړے دے، چې د هغهٔ په خلقو کښې مظلومان هلته
پناه واخلی.

د جلاوطنئ نه راواپس کېدل

۱۵ ۱ دا پېغام د موآب په حقله دے. په يوه شپه د
موآب ښار عار تباه شوے دے. په يوه شپه د موآب ښار قير
تباه شوے دے. ۲ د ديبون خلق غر ته ختلی دی چې په
خپله عبادتخانه کښې ژړا وکړی. د موآب خلق به د نبو او
ميدبا په ښارونو د خفګان نه ژړا کوی، هغوئ د خفګان نه
خپل سرونه او ږيرې کلې کړې دی. ۳ په لارو کوڅو کښې
خلقو د ټاټ جامې اغوستې دی، د ښار په چوکونو کښې او د
کورونو په چتونو باندې خلق ژړا او ماتم کوی. ۴ د
حسبون او اِلىعالی خلق په ژړا دی او د هغوئ ژړا تر يهض
پورې اورېدے شی. د موآب فوځيان په يره کښې نعرې وهی،
او هغوئ بېحوصلې شوی دی. ۵ زما زړهٔ د موآب دپاره
ژاړی. خلق د ضُعر ښار او عجلتشليشياه ښار ته تښتېدلی
دی. خلق په ژړا کښې د لوحيت په طرف خېژی، هغوئ د
حورونايم په لار په چغو چغو ژاړی. ۶ د نِمريم اوبهٔ اوچې
شوې دی او د دې وابښهٔ اوچ شوی دی ټول شينکے ختم
شوے دے او يو شين بوټے هم پاتې نهٔ دے. ۷ نو په دې
وجه خلق د خپل ټول مال دولت او سامان سره خاروَلو د

وادۍ نه تېرېږي. ۸ د موآب د حد ټولو پولو سره د ژړا آوازونه راتمبېږي. دا ژړا د اجلائم او بیر ایلیم په ښارونو کښې اورېدلے شي. ۹ د دیبون ښار سره سیند په وینه باندې سور دے او خُدائ پاک به د هغه ځائ په خلقو باندې د هغې نه هم زیات مصیبت راولي. ازمرې به په هغوئ حمله وکړي چې څوک د موآب نۀ بچ وتې وي او په هغوئ هم څوک چې لا په مُلک کښې وي.

موآبیان د نااُمیدۍ په حالت کښې

۱۶ ۱ د سلع نه د مُلک حکمران ته په کلنګ کښې ګډُورې ورولېږه. دا د صحرا په لاره د صیون لور غرۀ ته ورولېږه. ۲ د موآب ښځې د ارنون سیند په غاړه باندې د هغه مارغانو په شان دي چې د جالې نه شړلے شوې وي.
۳ هغوئ ژاړي او وائي، ”زمونږ مدد وکړئ، زمونږ دشمنانو نه زمونږ حِفاظت وکړئ. د هغوئ د حملې نه مونږ بچ کړئ. اوس چې مونږ راتښتېدلي یُو نو مونږ سره دوکه مۀ کوئ. ۴ زمونږ مهاجر پرېږدئ چې ستاسو په مُلک کښې ایسار شي. څوک چې هغوئ تباه کول غواړي هغوئ نه ورله پناه ورکړئ.“ ظلم زیاتے او تباهي به ختم شي او څوک چې د نقصان رسولو کوشش کوي نو هغوئ به مخ د زمکې نه ورک شي. ۵ بیا به د داؤد د اولاد یو کس بادشاه شي او هغه به په وفادارۍ او مینې سره په خلقو باندې حکومت کوي. هغه به په صحیح کار کولو کښې تېزي کوي او ګورې به چې د اِنصاف نه کار اخستے شوے دے. ۶ مونږ د موآب د غرور په حقله اورېدلي دي. هغوئ مغروره، کبرژن،

خود غرضه او سپين سترګي دی. خو د هغوئ لاپې عبث دی.
۷ د موآب خلق په خپل حال باندې ژاړی، هغوئ په سلګو
سلګو د قيرحراست ښار کشمش يادوی، د هغوئ حالت
بدترين دے. ۸ د حسبون پټی او د سبماه د انګورو باغونه
تباه شوی دی، دا د انګورو هغه باغونه وُو چې د شرابو سره
به يې د قومونو حکمرانان نشه کېدل. په يو وخت کښې د
يعزير ښار پورې او په صحرا کښې نمرخاتۀ طرف ته او
نمرپرېواتۀ طرف ته د مړ درياب بلې غاړې پورې د دې
څانګې رسېدلې دی. ۹ خو اوس زۀ د سبماه د انګورو
باغونو دپاره هم هغه شان ژاړم لکه څنګه چې د يعزير دپاره
ژاړم. د حسبون او اِلىعالى دپاره زما اوښکې توئېږی، ځکه
چې د فصل لَو نۀ کېږی چې خلق ورسره خوشحاله شی. ۱۰
د باغونو نه خندا او خوشحالی غيبه شوې ده. د انګورو په
باغونو کښې يو کس هم آوازونه نۀ کوی او نۀ سندرې وائی.
هيڅ څوک هم انګور نۀ چخلی کوی چې رس ترېنه وباسی،
ولې چې ما د خندا نعرې ختمې کړې دی. ۱۱ زړۀ مې لکه د
رباب په ساز کښې د موآب د غمه چوی، او زما زړۀ د
قيرحراست دپاره غمژن دے. ۱۲ د موآب خلق هسې خپل
ځانونه ستړی کوی او هغوئ په غرونو باندې زيارتونو او
خپلو عبادتخانو ته د سوال دپاره ځی، دا به دوئ له هيڅ فائده
ورنۀ کړی. ۱۳ دا هغه پيغام وو چې مالِک خُدائ د موآب په
حقله مخکښې ورکړے وو. ۱۴ او اوس مالِک خُدائ
فرمائی، ”پوره په درې کاله کښې به د موآب لوئ مال دولت
ختم شی. او د دې د ډېرو خلقو نه به صرف يو څو ژوندی
پاتې شی، او هغوئ به ډېر کمزوری وی.“

د خُدائ پاک شام او اِسرائيل له سزا ورکول

۱۷ ۱ دا د دمشق په حقله پېغام دے، ”د دمشق ښار به
تباه شی، او دا به تش د کنډرو يو ډېرے پاتې شی. ۲ د
عروعير ښارونه به د همېشه دپاره په کنډرو بدل شی. دا به د
ګډو او څاروو دپاره د څرن زمکه وګرځی، چې هيڅ څوک به
يې ترې نه نۀ شړی. ۳ د اِسرائيل پاخۀ ښارونه به تباه شی
او د دمشق بادشاهی به ختمه شی. کوم شاميان چې ژوندی
پاتې وی نو هغوئ به د بنی اِسرائيلو په شان د شرم سره مخ
شی. ما مالِک خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلی دی. ۴ په
هغه ورځ به د اِسرائيل دبدبه ختمه شی او د دې مالداری به په
غريبۍ بدله شی. ۵ اِسرائيل به د يو داسې پټی په شان وی
چې غله ترې نه رېبلے شوې او راغونډه کړے شوې وی، دا
به داسې وی لکه چې د رفائيم په وادۍ کښې يو پټے شاړ
پروت وی او چې د دې نه هر څۀ وړلے شوی وی. ۶ خو
صرف يو څو کسان به پاتې شی او اِسرائيل به د زيتُونو د
داسې ونې په شان وی چې د هغې نه ټول زيتون راټول کړے
شوی وی خو صرف دوه درې دانې يې په آخری سر باندې او
يا يو څو يې په لاندې څانګو کښې پاتې وی. ما مالِک خُدائ د
بنی اِسرائيلو خُدائ پاک دا فرمائيلی دی.“ ۷ په هغه وخت
به خلق په خپل خالِق بهروسه کوی، او هغوئ به د بنی
اِسرائيلو په مقدس ذات منحصر وی. ۸ هغوئ چې په خپلو
لاسونو کومې قربانګاه جوړې کړې دی هغوئ به په دې
باندې نور يقين نۀ ساتی، او د اشيرې بُت په نښو او د
خوشبودارو مصالحو سوزولو په قربانګاه باندې به يې
اعتبار ختم شی. ۹ په هغه وخت به د هغوئ پاخۀ ښارونه

شاړ او ویجاړ شی او د هغه ښارونو په شان به په کنډرو بدل
شی لکه څنګه چې حِویانو او اموریانو په هغه وخت کښې
پرېښی وُو چې هغوئ د بنی اِسرائیلو نه تښتېدل. ۱۰
افسوس، تاسو خپل د خلاصون خُدائ پاک هېر کړے دے
او هغه مضبوط ګټ درته نۀ دے یاد چې تاسو پرې پناه
اخستے شئ. خو تاسو د پردی مُلک د معبود د عبادت دپاره
ښائسته باغونه کَرلی دی. ۱۱ خو چې کله تاسو کَرلی وی نو
کۀ هم په هغه سحر دا غوټۍ او ګلونه هم شی، نو هيڅ پېداوار
به يې نۀ وی. تشه بيماری او لاعلاجه درد به درته ملاوېږی.

د دشمن د قومونو شکست خوړل

۱۲ بې‌شمېره قومونه د سمندر د شور په شان شور کوی،
هغوئ داسې شور کوی لکه چې لوئې لوئې چپې په خپلو کښې
جنګېږی. ۱۳ اګر کۀ هغوئ د سمندر د تېزو چپو په شان
شور کوی، خو خُدائ پاک به هغوئ خاموش کړی او هغوئ
به وتښتی. هغوئ به داسې تښتی لکه څنګه چې هوا بوس
زغلی، يا څنګه چې دوړې په طوفان کښې الوځی. ۱۴ په
ماښام کښې به اِسرائيل سخت ويرېږی، خو تر سحره به د
هغوئ ټول دشمنان مړۀ وی. دا به د هغوئ قسمت او اَنجام
وی چې څوک زمونږ د لوټ کولو کوشش کوی.

د خُدائ پاک ایتهوپیا له سزا ورکول

۱۸ ۱ په هغه مُلک افسوس په کوم کښې چې د وزر
آواز اورېدلے شی، او چرته چې د ایتهوپیا سیندونه بهېږی.
۲ د هغه مُلک نه د نيل درياب ته سفيران په داسې کشتو

کښې ځی چې د لوخو نه جوړې وی. اے تېزو پېغام وړونکو، ځئ. هغه لوړو لوړو او د هوارې ځرمنې خلقو له پېغام یوسئ د چا نه چې ټوله دُنیا یرېږی، هغه مضبوط او جنګیالی قوم له پېغام یوسئ، د چا مُلک چې په سیندونو باندې تقسیم دے.
٣ ځوک چې په زمکه اوسېږی نو هغوئ ټول دا واورئ. هغه نښې ته وګورئ چې د غرونو په سرونو به ښکاره شی. او چې بیګل غږېږی نو غوږ ورته ونیسئ. ٤ مالِک خُدائ ما ته وفرمائیل، "زۀ به خپل د استوګنې ځائ نه په خاموشئ سره ګورمه. خو زما دا خاموشی به داسې وی لکه د تکنې غرمې د شُغلې په شان یا د لَو په وخت د سحر د پرخې په شان." ٥ د انګورو راټولولو نه مخکښې، کله چې دا ټول ګلونه وغورزوی او انګور په پخېدو وی، نو مالِک خُدائ به حبشیان داسې په آسانئ سره تباه کړی لکه چې د بوټو قینچیانې د انګورو د بوټی نه څانګې پرې کوی. ٦ د هغوئ د فوجیانو لاشونه به مارغانو او ځنګلی ځناورو ته پراته وی. په اوړی کښې به هغوئ د مارغانو خوراک وی او په ژمی کښې به د ځناورو خوراک وی. ٧ یو وخت به هغه مضبوط او جنګیالی قومونه چې اوچت او هوارې ځرمنې دی، د چا نه چې ټوله دُنیا یرېږی مالِک خُدائ ربُ الافواج ته به د هغه مُلک نه نذرانې راوړی، کوم مُلک چې په سیندونو باندې تقسیم شوے دے. هغوئ به د صیون ښار ته راشی، چرته چې مالِک خُدائ ربُ الافواج استوګنه کوی.

د خُدائ پاک مِصریانو له سزا ورکول

١٩ ١ دا پېغام د مِصر په حقله دے. ګورئ، مالِک

خُدائ مِصر ته د تيزې وريځې دپاسه راروان دے. د
مِصريانو بُتان د هغۀ په وړاندې لړزيږی او د مِصر خلق خپله
حوصله بائيلی. ٢ مالِک خُدائ فرمائی، "زۀ به په مِصر
کښې خانه جنګی راولم نو ورور به د ورور خِلاف شی او
ګاونډی به د ګاونډی خِلاف شی. ښار به د ښار خِلاف شی او
بادشاهی به د بادشاهۍ خِلاف شی. ٣ مِصريان به حوصله
بائيلی او زۀ به د هغوئ منصوبې ګډې وډې کړم. هغوئ به د
بُتانو، د مړو د روحونو والا نه او فالګرو نه مشورې اخلی.
٤ زۀ به مِصر يو ظالم مالِک ته حواله کړم، يو طاقتور
بادشاه به په هغوئ حکومت کوی. ما مالِک خُدائ، ربُ
الافواج دا فرمائيلی دی." ٥ د نيل په درياب کښې به اوبۀ
کمې شی او درياب به مکمل اوچ شی. ٦ کله چې د درياب
نِهرونه په کميدو شی او اوچيږی نو د دې نه به خراب بوئ
ځی. لوخې او جاړې به اوچې شی، ٧ او د نيل درياب په
غاړه چې څومره بوټی دی هغه به اوچ شی. او د درياب سره
نزدې ټول کَرلے شوی پټی به اوچ شی او په هوا کښې به
والوځی. ٨ ماهيګير به فرياد کوی او ژاړی به، د کُنډو او د
جالونو والا به غمژن وی. ٩ جولاګان او څوک چې د لټې
جامې جوړوی به نااُميده وی. ١٠ د کپړې جوړوونکی به
سخت مايُوسه وی، او ټول کاريګر به پريشانه وی. ١١ د
ضُعن ښار مشران کم عقل دی. د مِصر د بادشاه ښۀ
هوښيار مشيران کم عقلې مشورې ورکوی. چې تاسو دا
جرأت څنګه کولے شئ چې فِرعون بادشاه ته ووايئ چې،
"مونږ عالمانو شاګردان او د پخوانو بادشاهانو اولاد يُو."
١٢ اے د مِصر بادشاه، ستا هغه هوښيار مشيران چرته
دی؟ هغوئ دې معلوم کړی او تا ته دې ووائی چې مالِک

خُدائ ربُ الافواج د مِصر دپاره څۀ منصوبې لرى. ۱۳ د ضُعن مشران کم عقل دى او د میمفِس مشرانو دوکه خوړلې ده. دغه مشرانو مِصر بې‌لارې کړے دے. ۱۴ مالِک خُدائ هغوئ کم عقل کړى دى، نو د هغوئ ټولې مشورې غلطې دى. هغوئ مِصر داسې ګډ وډ کړے دے لکه چې یو شرابى په نشه کښې په خپلو اولټو کښې ښوئیږى. ۱۵ او مِصر به هیڅ هم نۀ شى کولے، کۀ مشر وى او کۀ کشر، کۀ لوئ وى او کۀ وړوکے.

د مِصریانو د مالِک خُدائ عبادت کول

۱۶ په هغه ورځ به مِصریان د ښځو په شان کمزورى وى. چې مالِک خُدائ ربُ الافواج هغوئ له د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت کړى نو هغوئ به د یرې نه ولړزیږى. ۱۷ او د یهوداه مُلک په وجه به په مِصریانو باندې یره راشى، هر چا ته چې د یهوداه نوم واخستلے شى نو هغه به ویریږى، دا د هغه منصوبې په وجه چې مالِک خُدائ ربُ الافواج د هغوئ خِلاف تیاره کړې ده. ۱۸ په هغه وخت کښې به د مِصر په پینځو ښارونو کښې عبرانى ژبه وئیلے شى. د هغه ځائ خلق به د مالِک خُدائ ربُ الافواج په نوم د وفادارۍ قسمونه کوى. په هغه ښارونو کښې به د یو ښار نوم "د نمر ښار" وى.
۱۹ په هغه وخت کښې به د مِصر د مُلک په مینځ کښې د مالِک خُدائ دپاره یوه قربان‌ګاه وى او د مِصر په سرحد باندې به د کاڼى یو یادګار وى چې هغۀ ته وقف شوے وى.
۲۰ دا به په مِصر کښې د مالِک خُدائ ربُ الافواج د موجودګۍ نښې وى. کله چې هلته د خلقو سره ظلم زیاتے کیږى او د مدد دپاره مالِک خُدائ ته آواز وکړى، نو هغه به د

هغوئ د بچ کولو دپاره خلاصونکے ورلېږی. ۲۱ مالِک
خُدائ به د مِصر خلقو ته خپل ځان څرګند کړی او هغوئ به
يې قبول کړی او د هغهٔ عبادت به کوی او هغهٔ ته به قربانۍ او
نذرانې پېش کوی. هغوئ به د هغهٔ سره پاخهٔ لوظونه وکړی
او خپلې وعدې به ورسره پوره کوی. ۲۲ مالِک خُدائ به
مِصريانو له سزا ورکړی، خو هغه به يې بيا روغ کړی. هغوئ
به هغهٔ ته راوګرځی او هغه به د هغوئ سوال قبول کړی او
هغوئ به روغ کړی. ۲۳ په هغه وخت کښې به د مِصر او
اسور په مينځ کښې يوه لويه لار وی. او د دواړو مُلکونو خلق
به د يو بل مُلک ته ځی راځی او د مِصر او اسور قومونه به په
يو ځائ عبادت کوی. ۲۴ په هغه وخت کښې به بنی اِسرائيل
د مِصر او اسور سره ملګرے شی او دا درې واړه قومونه به
د ټولې دُنيا دپاره د برکت سبب جوړ شی. ۲۵ مالِک خُدائ
ربُ الافواج به دې قومونو له برکت ورکړی او ووبه فرمائی،
”اے مِصريانو، زما خلقو، اے اسوريانو، تاسو ما پيدا کړی
يئ، اے بنی اِسرائيلو، تاسو زما غوره شوی خلق يئ نو تاسو
له زهٔ برکت درکوم.“

د يو پيغمبر نښه څرګندول

۲۰ ۱ په کوم کال چې د اسور د بادشاه د سرجون په
حُکم د اسوريانو د لښکر فوجی مشر په اشدود ښار باندې
حمله وکړه او دا يې قبضه کړه، ۲ په هغه وخت کښې
مالِک خُدائ د آموص زوئ يشعياه ته فرمائيلی وُو چې هغه
څپلۍ او د ټاټ هغه جامې وباسی کومې چې هغهٔ اغوستې
وې. نو هغهٔ دا حُکم ومنلو او بربنډ او بغير د څپلو نه روان

شو. ۳ نو بیا مالِک خُدائ وفرمائیل، ”زما خِدمت
کوونکے یشعیاه درې کاله بربنډ او بغیر د څپلو نه گرځېدلے
دے. دا د هغې نښه ده چې په مِصر او ایتهوپیا باندې به څۀ
کیږی. ۴ د اسور بادشاه چې د دې دوو مُلکونو نه قېدیان
نیولی دی نو هغوئ به بربنډ بوځی. زلمی او بوډاگان به د
څپلو نه بغیر او بربنډ روان وی، د هغوئ کوناټې به ښکاری،
دا به د مِصر دپاره د شرم خبره وی. ۵ چا چې په ایتهوپیا
باندې یقین ساتلے وی او په مِصر باندې یې لافې وهلې وی
نو هغوئ به مایوسه شی او ویه شرمیږی. ۶ کله چې هغه
وخت راشی نو کوم خلق چې د فلستیه د سمندر په غاړه
اوسیږی نو هغوئ به ووائی، وگورئ، په هغه خلقو څۀ وشول
چې په چا باندې مونږ دا یقین کولو چې مونږ به د اسور د
بادشاه نه بچ کړی. خو اوس زمونږ دپاره د خلاصی لار هم
نشته.“

د بابل د زوال پیشگوئي

۲۱ ۱ دا پیغام د بابل په حقله دے، چې دریاب سره په
صحرا کښې دے. لکه څنگه چې په صحرا کښې تاوېدونکے
باد چلیږی دغه شان به افت د صحرا نه راشی، او یرونکے
مُلک به دربانديې حمله وکړی. ۲ ما د خرابو حالاتو په
حقله یوه رویا یعنې د ویښې خوب لیدلے دے، ما وکتل چې
دوکه باز دوکې کوی او تباه کار تباهی کوی. اے د عیلام
لښکره، حمله وکړه. اے د مادی لښکره، ښار محاصره کړه.
د بابل په وجه چې کوم مصیبت راغلے دے نو خُدائ پاک
به هغه ختم کړی. ۳ نو په دې وجه زۀ د یرې او درد سره

مخ شوے یم، او دا درد داسې دے لکه چې ښځه يې د
ماشوم د پیدا کولو په وخت لری. زۀ چې څۀ اورم نو په ما
بد لګی او چې څۀ ګورم نو يريږم. ۴ زما زړۀ درزيږی او
رپيږم. اول به ماښام په ما ډېر ښۀ لګېدو خو اوس د تيارې نه
زۀ يريږم. ۵ ګورم چې لوئ خوراک تياريږی، د خلقو د
کښېناستو دپاره قالينونه غوړېدلی دی. هغوئ خوراک
څښاک کوی، "پاڅئ، اے آفسرانو، خپل ډالونه تيار کړئ."
۶ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، "لاړ شه او يو محافظ
ودروه او هر څيز چې هغه ګوری نو د هغې خبر به راوړی.
۷ چې څنګه هغه دوؤ آسونو والا جنګی ګاډی وګوری يا په
خرونو او اوښانو باندې سوارۀ کسان ووينی، نو هغه دې ښۀ
بېدار اوسی." ۸ بيا څوکيدار آواز وکړو، "مالِکه خُدايه، زۀ
په خپل ځائ باندې د څوکيدارۍ دپاره شپه او ورځ ولاړ يم.
۹ اوس وګورئ، د دوؤ آسونو والا جنګی ګاډی راروانه ده
چې يو سړے پکښې سور دے." څوکيدار ووئيل، "بابل ختم
شوے دے. د بابل ټول بُتان ټوټې ټوټې شوی دی او په زمکه
باندې خوارۀ وارۀ پراتۀ دی." ۱۰ اے زما خلقو، تاسو د
غنمو په شان په درمند باندې غوبل شوی يئ، خو اوس زۀ
تاسو ته يو ښۀ زېرے اوروم چې ما د مالِک خُدائ ربُ
الافواج نه اورېدلے دے، چې هغه د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک
دے.

د ادوم په حقله پيغام

۱۱ دا پيغام د ادوم په حقله دے. د ادوم نه ما ته چا آواز
وکړو، "څوکيداره، دا شپه به کله تېريږی؟ سحر ته څومره
وخت پاتې دے؟" ۱۲ نو ما جواب ورکړو، "سحر راتلونکے

دے، خو شپه به بيا راځى. کۀ تۀ بيا تپوس کول غواړې، نو بيا راشه او تپوس وکړه.“

د عربو په حقله پيغام

۱۳ دا پيغام د عربو په حقله دے. اے د ددان قافِلو، د عربو په شاړ مُلک کښې شپه تېره کړئ. ۱۴ اے د تيما خلقو، کوم خلق چې تږى دى نو هغوئ له اوبۀ ورکوئ. او مهاجرو له خوراک ورکوئ، ۱۵ ځکه چې هغوئ د تُورو نه تښتى، او د داسې خلقو نه چې تُوره په لاس او تير کمان په غاړه د هغوئ سره سخت جنګېدلى وى. ۱۶ بيا مالِک خُدائ ما ته وفرمائيل، ”پوره په يو کال کښې دننه به د قيدار شان او شوکت ختم شى. ۱۷ د قيدار صرف يو څو غشى او لينده چلوونکى سړى به پاتې شى. ما مالِک خُدائ، د بنى اِسرائيلو خُدائ پاک دا فرمائيلى دى.“

د يروشلم په حقله پيغام

۲۲ ۱ دا پيغام د رويا د وادۍ د يروشلم په حقله دے. څۀ شوى دى؟ دا ټول خلق ولې د کورونو چتونو ته د خوشحالۍ دپاره خېژى؟ ۲ ټول ښار بېقراره دے او د شور شرابې نه ډک دے. ستاسو مړى په تُوره نۀ دى قتل کړے شوى او نۀ په مېدانِ جنګ کښې مړۀ دى. ۳ ستاسو ټول مشران وتښتېدل او هغوئ لا يو غشے هم نۀ وو ويشتلے چې ونيولے شول. باقى خلقو هم د تښتېدو کوشش وکړو خو هغوئ هم قيد کړے شول. ۴ ځکه ما ووئيل، ”ما پرېږده چې په چغو چغو وژاړم. ما له د تسلۍ راکولو کوشش مۀ

کوئ. ما پرېږدئ چې د خپلو خلقو دپاره وژاړم، زۀ ګورم
چې هغوئ تباه کېږی.“ ۵ په حقیقت کښې مالِک خُدائ،
ربُ الافواج دا وخت راوستے دے. د رویا په وادئ کښې
ګډوډی ده، خلق هیبتناکې منډې وهی او د هغوئ د ژړا چغې
غرونو ته رسی. ۶ د عیلام د مُلک نه په آسونو سوارۀ
فوجیان راغلل، چې کمان او غشی ورسره وُو. او د قیر د
مُلک فوجیانو خپل ډالونه راخستی وُو. ۷ د یهوداه بهترینې
وادیانې د جنګی ګاډو نه ډکې وې، په آسونو سوارۀ فوجیان د
یروشلم د دروازو په مخکښې حملې دپاره ولاړ وُو. ۸
یهوداه چې د خپل تحفُظ دپاره څومره بندوبست کړے وو
هغه ختم شوے دے. په هغه ورځ تاسو څۀ وکړل؟ په هغه
وخت کښې تاسو په هغه وسله باندې بهروسه وکړه کومه چې
د ځنګل کور نومې ځائ کښې ساتلے شوې وه. ۹-۱۰ په
یروشلم کښې تاسو د هغه ځایونو جائزه واخسته چرته چې
دېوالونو مرمت غوښتو. تاسو په یروشلم کښې د ټولو کورونو
معائنه وکړه او څۀ کورونه مو د دې دپاره راغورزول چې د
ښار د دېوالونو د مرمت کولو دپاره ترې نه کاڼی واخلئ. د
اوبو جمع کولو دپاره، ۱۱ تاسو د ښار د دېوالونو په مینځ
کښې د هغه اوبو رایسارولو دپاره تالاب جوړ کړو کومې اوبۀ
چې د زوړ ډنډ نه رابهېدلې. خو تاسو خُدائ پاک ته هیڅ توجو
ونۀ کړه، چې هغۀ ډېر د پخوا نه د دې هر څۀ منصوبه جوړه
کړې وه او هغۀ داسې وکړل. ۱۲ بیا مالِک خُدائ پاک ربُ
الافواج تاسو ته آوازونه کول چې ژړا او ماتم کوئ، خپل
سرونه کل کړئ او د ټاټ جامې واغوندئ. ۱۳ خو د هغې په
ځائ، تاسو خندا او خوشحالی کوله. تاسو څاروی او ګډې
حلالې کړې چې وې خورئ او تاسو مے څښل. تاسو وئیل،

”مونږ له بشۀ خوراک څښاک په کار دے، ځکه چې سبا به
مړۀ يُو.“ ۱۴ مالِک خُدائ ربُ الافواج په خپله ما سره
خبرې وکړې او راته يې وفرمائيل، ”ترڅو پورې چې تاسو
ژوندی يئ نو دا بد عمل به درته هيڅکله معاف نۀ شی. ما،
مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج دا فرمائيلی دی.“

د شبنا دپاره خبردارے

۱۵ مالِک خُدائ پاک، ربُ الافواج ما ته وفرمائيل چې،
”شبناه له لاړ شه، چې هغه د شاهی خاندان اِنتظام کوونکے
دے او هغۀ ته ووايه، ۱۶ تۀ دلته څۀ کوې؟ تا له دلته د خپل
قبر جوړولو اجازت چا درکړے دے؟ تۀ څوک يې چې دلته
به د ځان دپاره په اوچت ځائ کښې مزار جوړ کړې او په
ګټ کښې د ځان دپاره قبر جوړ کړې؟ ۱۷ اے سړيه،
مالِک خُدائ به دې راونيسی او لرې به دې وغورزوی. ۱۸
هغه به تا د پنډوسکی په شان ګول مول کړی او يو بل لوئ
مُلک ته به دې وغورزوی. او تۀ به هلته مړ شې، او ستا
ښائسته جنګی ګاډی به هم هلته پرتې وی. ولې چې تۀ د خپل
نيک د خاندان دپاره د بې‌عزتئ سبب جوړ شوے يې. ۱۹
مالِک خُدائ فرمائی، زۀ به تا د خپلې عُهدې نه لرې کړم او د
خپل اوچت مقام نه به دې راکوز کړم. ۲۰ په هغه ورځ به زۀ
خپل خِدمتګار د خِلقياه زوئ اِلياقيم راوغواړم. ۲۱ زۀ به
هغۀ ته ستا سرکاری چُوغه او کمربند ورواچوم او تا چې
کوم اختيارات لرل نو هغه ټول به هغۀ له ورکړم. هغه به د
يروشلم او د يهوداه د خلقو د پلار په شان وی. ۲۲ زۀ به
هغۀ له د داؤد د خاندان چابيانې ورکړم. چې کومه دروازه
هغه کولاو کړی هغه به څوک بندولے نۀ شی او چې کومه

دروازه هغه بند کړی هغه به څوک کولاولے نۀ شی. ۲۳ زۀ
به هغۀ یوه لویه مرتبه ورکړم لکه څنګه چې په دېوال کښې
مېخ کلک لګېدلے وی، او دا به د هغۀ د خاندان دپاره د
عزت سبب وګرځی. ۲۴ بیا به د هغۀ د پلار د خاندان ټول
وزن په هغۀ باندې راځوړند شی. او د هغۀ ټول اولاد او
خپلوان به د لوښو په شان د وړې پیالۍ نه واخله تر غټ
مرتبان پورې به دې مېخ پورې راځوړند وی. ۲۵ ربُ الافواج
وفرمائیل، یو وخت به راشی چې دا کلک لګېدلے مېخ به
راوغورزېږی او چې په دې باندې څۀ هم راځوړند وی نو هغه
به مات شی. مالِک خُدائ دا فرمائیلی دی.“

د صور ښار په حقله پېشګوئې

۲۳ ۱ دا پېغام د صور په حقله دے. اے د ترسیس
سمندری جهازونو وژاړئ. ځکه چې په صور کښې قلعه او
کورونه تباه دی، په قبرص کښې چې تاسو کومه خبره
اورېدلې وه هغه رښتیا ده. ۲ اے د سمندر د غاړې
اوسېدونکو ماتم وکړئ. اے د صیدا سوداګرو، تاسو ماتم
وکړئ. ستاسو تاجران به د سمندر نه تېرېدل ۳ او په ژورو
اوبو کښې به یې سفر کولو او د مِصر غله به یې تاسو له
رارسوله، ولې چې تاسو به د نیل د دریاب د غاړې نه ګټه
اخستله او دغه شان تاسو د ټولو قومونو دپاره د تجارت
مرکز وے. ۴ خو اوس تۀ شرمېدلے یې، اے د صیدا
ښاریې. د سمندر قلعه بند ښار صور وائی، ”زۀ بې بچو یمه،
زما هیڅ زامن او لوڼه نشته.“ ۵ کله چې مِصریانو ته د
صور خبر مِلاو شی نو هغوئ به په غم اخته شی. ۶ اے د

سمندر د غاړې خلقو، تاسو د خفګان نه وژاړئ. او ترسيس
ته د تښتېدو کوشش وکړئ. ۷ آيا دا ستاسو خوشحاله
ښار دے کوم چې ډېر د پخوا نه آباد دے؟ آيا دا هغه ښار
دے چې خپل اوسېدونکی يې لرې مُلکونو ته ولېږل چې
کورونه جوړ کړی. ۸ په صور باندې دا افت چا راوستے
دے، هغه صور ښار چې به يې بادشاهتونه جوړول؟ د هغې
سوداګر شهزادګان وُو او د هغې تاجران عزتمند ګڼلے شول.
۹ خو دا د مالِک خُدائ ربُ الافواج منصوبه وه چې هغه
به ټول د شان او شوکت والا خلق سپک کړی، او عزتمند
کسان به وشرموی. ۱۰ اے د ترسيس خلقو، د خپلې علاقې
نه خوارۀ شئ لکه څنګه چې د نيل درياب د غاړو نه اوړی.
نور تاسو پابند نۀ يئ. ۱۱ مالِک خُدائ په سمندر باندې لاس
اوچت کړے دے او بادشاهۍ يې لړزولې دی. هغۀ حُکم
کړے دے چې ستاسو قلعې دې تباه شی. ۱۲ هغۀ
وفرمائيل، ”اے د صيدا خلقو، ستاسو خوشحالی ختمه
شوې ده او ستاسو خلقو سره ظلم زياتے شوے دے. کۀ
هغوئ قبرص ته هم وتښتی، نو آرام به ورته مِلاو نۀ شی.“ ۱۳
د بابل مُلک ته وګورئ. د دې مُلک خلق برباد شوی دی.
اسوريانو د هغوئ مُلک د ځنګلی ځناور کور جوړ کړے
دے. اسوريانو د محاصرې برجونه جوړ کړل او د هغوئ
قلعې يې بربادې کړې. او د ملبې ډېرے يې ترينه جوړ کړے
دے. ۱۴ اے د ترسيس سمندری جهازونو د خفګان نه
وژاړئ. ولې چې ستاسو قلعه تباه شوې ده. ۱۵ يو داسې
وخت راروان دے چې صور به اويا کاله دپاره هېر کړے
شی، چې اويا کاله د يو بادشاه د عُمر برابر وی. کله چې هغه
کالونه ختم شی، نو صور به بحال شی لکه څنګه چې سندره

د کنجرې په حقله وئيلے شی، ۱۶ ”اے غريبې هېرې شوې کنجرې. خپله بينجو واخله او په ښار کښې وګرځه، ساز غږوه او خپلې سندرې بيا بيا وايه، نو چې داسې يو ځل بيا ياده کړے شې.“ ۱۷ کله چې هغه اويا کاله تېر شی، نو مالِک خُدائ به صور له موقع ورکړی چې هغه بيا د کنجرې په شان پخوانے کاروبار شروع شی او د صور لېن دېن به د زمکې په مخ د ټولو بادشاهتونو سره وی. ۱۸ خو دا ښار چې په تجارت کښې کومه ګټه کوی نو هغه به مالِک خُدائ ته وقف کيږی. دا پيسه به نۀ شی جمع کولے، خو چې څوک د مالِک خُدائ په حضور کښې پاتې کيږی نو هغوئ به په دې پيسو باندې ښۀ کافی خوراک او ښائسته لباس اخلی.

د مالِک خُدائ دُنيا له سزا ورکول

۲۴ ۱ ګوره، مالِک خُدائ به زمکه ورانه ويجاړه کړی او هم داسې شاړه به يې پرېږدی. هغه به د زمکې مخ کندې کپرې کړی او د دې خلق به خوارۀ وارۀ کړی. ۲ هيڅ څوک به بچ پاتې نۀ شی، کۀ هغه اِمامان وی يا عام خلق، مالِک وی کۀ نوکر، مالِکه وی کۀ نوکره، خرڅوونکی وی يا اخستونکی، قرض ورکوونکی يا قرض اخستونکی، کۀ قرضدار وی او کۀ مالدار وی. ۳ زمکه به په مکمل طور ورانه ويجاړه او لوټ کړے شی، مالِک خُدائ دا هر څۀ فرمائيلی دی. ۴ زمکه اوچيږی او خُشکيږی، ټوله دُنيا به اوچه شی او مړاوې به شی، د دې لوئ لوئ خلق به فنا شی. ۵ خلقو دُنيا پليته کړې ده ځکه چې هغوئ د خُدائ پاک قانون مات کړے دے او هغه لوظ يې مات کړے دے کوم

يې چې د همېشه دپاره ورسره کړے وو. ٦ نو په دې وجه
به زمکه لعنتی شی او نقصان به ورته ورسی، او چې د دې
خلقو څۀ بد عمل کړے دے نو د هغې بدله ورته ملاوېږی. نو
په دې وجه د دُنيا خلق کم شول او ډېر لږ خلق ژوندی پاتې
شول. ٧ د انګورو بوټی اوچ شوی دی او مے کم شوی
دی. هر څوک چې مخکښې خوشحاله وُو نو هغه اوس خفه
دی، ٨ او د هغوئ د رباب او د تمبل خوشحالئ نه ډک
سازونه او د جشن آوازونه بند شوی دی. ٩ اوس خلق د
ميو سندرې نۀ وائی، بلکې شراب په هغوئ باندې تراخۀ لګی.
١٠ شاړ ښار برباد شوے دے او د هر يو کور دروازه کلکه
بنده ده چې څوک ورننه نۀ وځی. ١١ په کوڅو کښې خلق
چغې وهی چې مے ختم شوی دی. هره خوشحالی ختمه
شوې ده، خوشحالی د زمکې نه ورکه شوې ده. ١٢ ښار په
کنډر بدل شوے دے او د دې دروازې ذرې ذرې شوې دی.
١٣ نو په ټوله دُنيا کښې هر يو قوم سره به هم داسې کيږی.
صرف لږ خلق به پاتې شی داسې لکه چې د زيتُونو راټولولو
نه پس هم لږ پاتې وی او يا د انګورو د راشوکولو نه پس هم
په باغ کښې يو څو دانې پاتې وی. ١٤ خو چې کوم لږ کسان
ژوندی پاتې وی نو هغوئ به د خوشحالئ سندرې وائی. څوک
چې د نمرپرېواتۀ طرف ته وی هغوئ به د مالِک خُدائ لوئی
بيانوی، ١٥ د نمرخاتۀ په طرف مُلکونو کښې د مالِک خُدائ
ثناء صِفت کوئ. کوم خلق چې د سمندر په غاړه اوسيږی نو
هغوئ دې د مالِک خُدائ ثناء صِفت کوی، کوم چې د بنی
اِسرائيلو خُدائ پاک دے. ١٦ مونږ د دُنيا د آخری سرونو نه
سندرې اورو، هغه سندرې چې صادق خُدائ پاک ته لوئی
ورکوی. خو زما زړۀ د غمه ډک دے. زما دپاره ژاړئ ځکه

چې زۀ دوړېږم. دوکې تر اوسه موجودی دی او هر طرف ته
دوکه باز دی. ١٧ اے د دُنیا خلقو واورئ. یره، کندې او
دامونه ستاسو دپاره تیار دی. ١٨ هر څوک چې د یرې نه
تښتېدل غواړی نو هغه به په کنده کښې پرېوځی او هر څوک
چې د کندې نه ځان خلاصوی نو په دام کښې به ګېرېږی. د
آسمان نه به ډېر دروند باران ورېږی او د زمکې بنیادونه به
ولړزېږی. ١٩ زمکه به وچوی، خوځېږی به او زنګېږی به.
٢٠ زمکه به د شرابی نشه کوونکی په شان زنګېږی او داسې
رپېږی لکه چې په طوفان کښې چې چوپال خوځېږی. دا د
ګناه په وجه درَنه شوې ده، دا به راوغورزېږی او بیا به
هیڅکله پا نۀ څی. ٢١ په هغه وخت به مالِک خُدائ آسمانی
طاقتونو له او د زمکې بادشاهانو له به سزا ورکړی. ٢٢
هغوئ به ګرفتار کړے شی او په یوه قیدخانه کښې به بند
کړے شی او بڼۀ موده پس به ورته سزا ورکړے شی. ٢٣ نو
سپوږمۍ به توره شی او د نمر رڼا به کمه شی، ځکه چې
مالِک خُدائ ربُ الافواج به حکومت کوی. هغه به په یروشلم
کښې د صیون په غرۀ باندې د مشرانو په وړاندې شان او
شوکت سره بادشاهی کوی.

د ثناء صِفت یو حمد

٢٥ ١ اے مالِکه خُدایه، تۀ زما خُدائ پاک یې، زۀ به
ستا درناوے کوم او ستا د نوم ثناء صِفت به کوم. تا عجیبه
عجیبه کارونه کړی دی، تا چې ډېر پخوا کومې منصوبې
جوړې کړې وې، تا بېشکه هغه د وفادارۍ سره پوره کړې
دی. ٢ تا ښارونو نه د ملبو ډېری جوړ کړی دی، او د

هغوئ د پَخو دېوالونو قلعې دې په کنډراتو بدل کړې دی. د
پردی مُلک د خلقو د قلعې په شان محلونه داسې خاورې
شوی دی چې بيا به هيڅکله ورته ښار ونۀ شی وئيلے او نۀ به
کله دوباره آباد کړے شی. ۳ نو په دې وجه د تکړه قومونو
خلق به ستا ثناء صِفت کوی، او د ظالمانو قومونو په ښارونو
کښې به ستا نه يره کيږی. ۴ تۀ د غريبانانو حفاظت
کوونکے يې، او د مصيبت په وخت کښې د ضرورتمندو
حِفاظت کوونکے يې. تا هغوئ له د طوفانونو نه پناه ورکړې
ده، او د سوزونکی ګرمۍ نه دې سورے ورکړے دے. د
ظالمانو پوکی لکه د ژمی د طوفانی باران په شان وی، ۵
لکه د صحرا د ګرمۍ په شان دی. تا د پردی مُلک خلق غلی
کړی دی. تا د ظالمانو خلقو آوازونه داسې خاموش کړی
دی، لکه چې وريځې سخته ګرمی يخوی.

د خُدائ پاک د يو مېلمستيا تيارے کول

۶ د صيون په غرۀ به مالِک خُدائ ربُ الافواج د دُنيا د
ټولو قومونو دپاره يوه مېلمستيا وکړی، دا مېلمستيا به د ښې
غوښې او د انګورو د ښو ميو وی. ۷ نو په دې غر به هغه د
خلقو نه د مرګ سورے ختم کړی، کوم سورے چې د ټولو
قومونو دپاسه ولاړ دے. ۸ مالِک خُدائ پاک به مرګ د تل
دپاره ختم کړی. او د هر يو کس په مخ باندې به اوښکې
اوچې کړی او د ټولې دُنيا نه به د خپلو خلقو بې‌عزتی لرې
کړی. مالِک خُدائ په خپله دا فرمائيلی دی. ۹ په هغه
وخت به هغوئ وائی، ”وګورئ دا دے زمونږ خُدائ پاک.
مونږ د هغۀ په انتظار وُو او هغۀ مونږ آزاد کړُو. دا دے هغه
مالِک خُدائ د چا چې مونږ په انتظار وُو. راځئ چې د هغۀ په

خلاصون باندې د خوشحالۍ جشن وکړُو.“

د خُدائ پاک موآب له سزا ورکول

۱۰ مالِک خُدائ به د صيون د غرۀ حِفاظت کوى، خو
موآب به داسې د پښو لاندې کړے شى لکه چې بوس په غوېل
کښې د پښو لاندې کيږى. ۱۱ خُدائ پاک به موآب داسې
دباؤ کړى لکه څنګه چې لامبوزن اوبۀ خپلو لاسونو سره
لاندې ديکه کوى، هغه به د دوئ غرور او د دوئ ټول بد
کارونه ختم کړى. ۱۲ هغه به د موآب د اوچتو ديوالونو والا
قلعې تباه کړى او را ويه يې غورزوى او د خاورو سره به يې
خاورې کړى.

د خُدائ پاک خپلو خلقو له فتح ورکول

۲۶ ۱ په هغه وخت به د يهوداه په مُلک کښې دا سندره
وئيلے شى، ”زمونږ ښار مضبوط دے. ولې چې د خُدائ
پاک د خلاصون ديوالونه زمونږ چارچاپيره دى. ۲ د ښار
دروازې کولاو کړئ چې صادق قوم ورننوځى، هغه قوم چې
وفادار پاتې دے. ۳ د چا ايمان چې مضبوط دے تۀ هغوئ
بلکل محفوظ ساتې، ولې چې هغوئ په تا بهروسه ساتى. ۴
په مالِک خُدائ باندې تل يقين ساتئ، ولې چې مالِک خُدائ
پاک ابدى حِفاظت کوونکے دے. ۵ څوک چې مغروره
وُو نو هغۀ عاجزان کړى دى، او هغۀ اوچت ښارونه راګزار
کړى دى او خاورو سره يې خاورې کړى دى. ۶ او دوئ
به د غريبانانو او مظلومانو د پښو لاندې راشى او چخنى به
شى.“ ۷ اے مالِکه خُدايه، د صادقانو لار هواره ده، نو د

صادقانو دپاره چې کومه لار تۀ جوړوې نو هغه نېغه ده. ۸
اے مالِکه خُدايه، ستا فرمانبرداری کولو سره مونږ تا ته خپله
بهروسه ښايُو، او زمونږ د زړۀ خواهش دے چې ستا د نوم
لوئی وکړُو. ۹ ټوله شپه زۀ ستا په لټون کښې يم، په سحر
کښې د زړۀ د اخلاصه زۀ ستا طلبګار يم، کله چې تۀ د دُنيا د
عدالت دپاره راشې نو خلق به پوهه شی چې اِنصاف څۀ څيز
دے. ۱۰ کۀ په بدعمله باندې رحم وشی نو هغه د اِنصاف په
مطلب ځان نۀ پوهوی، بلکې په کوم مُلک کښې چې اِنصاف
کيږی هلته هم هغوئ بدعملی کوی، هغوئ د مالِک خُدائ
لوئی نۀ منی. ۱۱ اے مالِکه خُدايه، ستا لاس هغوئ ته سزا
ورکولو دپاره اوچت شوے دے خو هغوئ هيڅ غور نۀ کوی،
او هغوئ چې ستا قوم دپاره ستا غېرت ته وګوری نو ويه
شرميږی. او بيا به تۀ سور اور په خپلو دشمنانو نازل کړې.
۱۲ اے مالِکه خُدايه، تۀ به مونږ له امن راکوې، ځکه چې
زمونږ ټولې کاميابۍ ستا د لاسه دی. ۱۳ اے مالِکه خُدايه،
خُدايه پاکه، نورو مالِکانو په مونږ حکمرانی کړې ده، خو
يواځې تۀ هغه هستی يې چې مونږ يې عبادت کوُو. ۱۴ خو
اوس هغوئ مړۀ شوی دی او بيا به نۀ راژوندی کيږی، د
هغوئ روحونه به واپس نۀ راځی، ځکه چې تا دوئ له سزا
ورکړې ده او تباه کړی دې دی. او د هغوئ نوم او نشان دې
ختم کړے دے. ۱۵ اے مالِکه خُدايه، تا خپل قوم له ترقی
ورکړې ده، تا خپل قوم لوئ کړے دے او خپله لوئی دې
څرګنده کړې ده. ستا د وجې د هغوئ علاقه په هر طرف
باندې خوره شوې ده. ۱۶ اے مالِکه خُدايه، چې هغوئ په
مصيبت کښې ګېر شول نو ستا تلاش يې شروع کړو او ستا
د تنبيه لاندې يې دُعا شروع کړه. ۱۷ اے مالِکه خُدايه، تا

مونږ داسې ژړولی یُو، لکه چې یوه ښځه د بچی د پېدا کېدو د درد په وجه ژاړی. ۱۸ مونږ په خوږ او درد مبتلا یُو، خو زمونږ د تکلیف نه هیڅ هم پېدا نۀ شول. نۀ مونږ زمکې ته خلاصون ورکړے دے، او نۀ مو دُنیا ته ژوندون راوړے دے. ۱۹ خو زمونږ کوم خلق چې مړۀ شوی دی نو هغه بیا راژوندی شی. د هغوئ مړۀ جسمونه به بیا راژوندی شی. کوم چې په قبرونو کښې پراتۀ دی نو هغه به راپاڅی او د خوشحالئ سندرې به وائی. لکه څنګه چې د پرخې څاڅکی زمکه تازه کوی، نو داسې به مالِک خُدائ هغه خلق بیا راژوندی کړی کوم چې پخواه مړۀ شوی دی.

عدالت او بحال کېدل

۲۰ زما خلقو، خپلو کورونو ته ننوځئ او په ځان پسې دروازې بندې کړئ. د څۀ وخت دپاره ځانونه پټ کړئ چې د خُدائ پاک غصه سړه شی. ۲۱ وګورئ، مالِک خُدائ په آسمان کښې د خپل اوسېدو ځائ نه راروان دے چې د زمکې خلقو له د هغوئ د ګناه په وجه سزا ورکړی. کومه وینه چې په زمکه باندې تویه شوې وه نو هغه به راښکاره کړے شی او چې څوک وژلی شوی وی نو زمکه به یې نۀ پټوی.

۲۷ ۱ په هغه ورځ به مالِک خُدائ د خپلې زورَورې او کلکې تُورې نه کار واخلی چې هغه تښتېدونکې بلا له یعنې تاوېدونکې راتاوېدونکې بلا له سزا ورکړی او وې ووژنی کومه چې په سمندر کښې اوسېږی. ۲ په هغه ورځ د

انګورو ښائسته باغ په حقله سندره ووايئ، ۳ ”زهٔ مالِک خُدائ پخپله د دې خيال ساتم او پابندۍ سره اوبهٔ ورکوم. او شپه او ورځ د دې څوکيدارى کوم چې څوک نقصان ور ونهٔ رسوى. ۴ زما غصه اوس يخه شوې ده. خو کهٔ په دې باغ کښې ازغى او مرکونډۍ وشول نو زهٔ به ورسره جنګ وکړم او ټول به وسوزوم. ۵ خو کهٔ هغوئ زما نه مدد وغواړى، نو هغوئ دې ما سره روغه وکړى. آو، پرېږدئ چې هغوئ ما سره صُلح وکړى.“ ۶ هغه وخت راروان دے چې د يعقوب اولاد به جرړې وکړى، اِسرائيل به غوټۍ ونيسى او ګلونه به وکړى. او مېوه به يې دُنيا ډکه کړى. ۷ ولې مالِک خُدائ اِسرائيل داسې وهلے دے لکه څنګه يې چې د هغهٔ دشمنان وهلى دى؟ ولې بنى اِسرائيل داسې قتل شوى دى لکه څنګه چې د هغهٔ دشمنان قتل شوى دى؟ ۸ نه، بلکې مالِک خُدائ د هغوئ مخالفت وکړو او جلاوطن يې کړل. هغوئ يې د نمرخاتهٔ په طرف د يوې زورَورې هوا سره وشړل. ۹ نو داسې به د يعقوب ګناه معاف شى، او چې کله د اِسرائيل ګناهونه ختم شى نو په نتيجه کښې به هغوئ د غېرو قومونو قربانګاه د چونې د کاڼى په شان ذرې ذرې کړى او د قربانګاه خوشبودارې مصالحې او د اشيرې د بُت نښې به پاتې نهٔ شى. ۱۰ د قلعې په شان د پَخو دېوالونو ښار کنډر پروت دے. دا د يو خوشى بيابان په شان وران ويجاړ پروت دے. او بيا به په دې کښې خاروى څرېږى آرام به کوى او څانګې به خورى. ۱۱ د ونو څانګې اوچې شوې او ماتې شوې دى او ښځې يې د خشاک په توګه راغونډوى. خلق په هيڅ څيز باندې هم څان نه پوهوى نو په دې وجه چا چې هغوئ پيدا کړى دى وربانديې هيڅ رحم نهٔ کوى، چا چې

هغوئ تخليق کړی دی وربانديِ هيڅ ترس نۀ کوی. ۱۲ په
هغه ورځ به مالِک خُدائ د فرات سيند نه واخله تر مِصر
سرحده پورې خپل خلق يو يو کس راغونډ کړی، داسې لکه
څوک چې د بوسو نه غنم رابېلوی. ۱۳ په هغه وخت به يو
بيګل وغږولے شی چې د اسور او مِصر نه هغه ټول بنی
اِسرائيليان راوغواړی کوم چې په جلاوطنۍ کښې وی. نو
هغوئ به د هغۀ په مقدس غر په يروشلم کښې د مالِک خُدائ
عبادت وکړی.

د شمالی بادشاهۍ دپاره خبردارے

۲۸ ۱ په سامريه باندې افسوس چې د شرابی بنی
اِسرائيلو شاندار تاج دے. په هغه ښار باندې افسوس چې د
بنی اِسرائيلو شان او شوکت وو خو اوس مړاوے کېدونکے
ګل دے. په هغه آبادۍ باندې افسوس چې په نشه کښې د
ډېرو خلقو په زرخيزه وادۍ باندې ولاړه ده. ۲ ګورئ،
مالِک خُدائ به داسې قوی او طاقتور لښکر راولېږی، لکه د
ږلۍ طوفان او زل زول او د باران د طوفان په شان، دا به لکه
د زورَور سېلاب پرې حمله وکړی او په زمکه به يې سر د
لاندې راوولی. ۳ بيا به سامريه د بنی اِسرائيلو شرابيانو
شاندار تاج د پښو لاندې ذرې ذرې شی. ۴ بيا به د دې
مړاوے کېدونکے ګل شان او شوکت ختم شی چې په
زرخيزه وادۍ باندې ولاړ وی. د هغوئ حال د موسم د
وړومبو اينځرو په شان دے چې څنګه پاخۀ شی نو
راوشوکولے شی او وخوړلے شی. ۵ په هغه ورځ به مالِک
خُدائ ربُ الافواج د خپلو هغه خلقو دپاره د ګلونو د شاندار

تاج په شان وی چې کوم خلق ژوندی پاتې وی. ۶ هغه به هغه کسانو له د اِنصاف جذبه ورکړی چې څوک د قاضیانو په توګه کار کوی او هغوئ له به حوصله ورکړی چې څوک د حملې نه د ښار د دروازو حِفاظت کوی.

نا اهله مشرانو ته سزا مِلاوېدل

۷ نو بیا پېغمبران او اِمامان هم دومره نشه دی تر دې پورې چې ډغرې وهی. هغوئ مے او شراب دومره زیات ښښلی دی چې تیندکونه خوری. پېغمبران دومره زیات نشه دی چې خُدائ پاک کومه وحی نازلوی نو په هغې باندې نۀ پوهېږی او اِمامان هم دومره نشه دی چې د فېصلې ورکولو په وخت زنګېږی. ۸ د هغوئ ټول مېزونه په اولټو ګنده دی او یو ځائ هم په کښې صفا نشته. ۹ هغوئ په خپلو کښې وائی، "دا سړے زمونږ سره دا رنګ خبرې ولې کوی؟ د تعلیم او د مالِک خُدائ د پیغام اورولو په وخت مونږ داسې پوهوی لکه چې مونږ واړۀ ماشومان یُو او اوس اوس د پیو نه خلاص شوی یُو. ۱۰ هغه مونږ ته ټکے په ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعلیم راکوی." ۱۱ نو اوس به خُدائ پاک خپلو خلقو سره د پردی مُلک د خلقو په ذریعه خبرې کوی څوک چې عجیبه ژبه وائی. ۱۲ خُدائ پاک خپلو خلقو ته فرمائیلی دی، "دا د آرام ځائ دے. ستړی دې دلته آرام وکړی، ولې چې هم دا ځائ د آرام دے." خو هغوئ غوږ نۀ کېښودو. ۱۳ نو دا ځکه به مالِک خُدائ هغوئ ته ټکے په ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعلیم ورکوی. نو هغوئ به تیندکونه وخوری او راپرې به وځی. هغوئ به زخمی شی، په جال کښې به ګېر شی او ګرفتار به شی.

د صیون د ګوټ کاڼے

۱۴ نو اے ګستاخه کسانو ځوک چې په یروشلم کښې په دې
خلقو باندې حکومت کوئ، اوس چې څۀ مالِک خُدائ
فرمائی نو هغې ته غوږ ونیسئ. ۱۵ تاسو لافې وهلې چې
تاسو د مرګ سره لوظ کړے دے او د عالمِ ارواح سره مو
تړون کړے دے. ستاسو دا یقین دے چې کله افت راشی نو
تاسو به بچ شئ، ځکه چې ستاسو خیال دا دے چې خپل
دروغ او دوکه به تاسو بچ وساتی. ۱۶ نو مالِک خُدائ پاک
داسې فرمائی، ”زۀ په صیون کښې یو داسې بنیاد ږدم چې
کلک او مضبوط وی. په هغې کښې زۀ د ګوټ یو قیمتی
کاڼے لګوم چې په هغې باندې دا لیکلی وی، ”ځوک چې
ایمان لری نو هغه به نۀ وارخطا کیږی.“ ۱۷ زۀ به اِنصاف د
دې فیته او صداقت د دې د سال مزے کړم. تاسو چې په
کومو دروغو باندې یقین ساتئ نو ږلۍ به یې ټول یوسی او
سېلابونه به ستاسو د پناه ځایونه وران کړی.“ ۱۸ تاسو چې
د مرګ سره کوم لوظ کړے دے نو هغه به منسوخ کړے شی
او چې د عالمِ ارواح سره تاسو کوم تړون کړے وی نو هغه
به ختم کړے شی. هغه زورَور افت به تاسو ووهی او تاسو به
ترې نه لاندې شئ. ۱۹ دا افت به تاسو بار بار وهی او هر
سحر به مو وهی. دا به په تاسو شپه او ورځ راځی، تر هغې
پورې چې تاسو یې وړی نۀ یئ. دا پېغام به ستاسو په خلقو
باندې یره راولی. ۲۰ ستاسو کټ دومره لنډ دے چې پښې
په کښې نۀ شی غزېدلے او کمبله دومره وړه ده چې ځوک په
کښې پټېدے نۀ شی. ۲۱ مالِک خُدائ به داسې راپاڅی لکه
څنګه چې هغه د پراضیم په غر باندې فلستیانو پسې

راپاڅېدلے وو. او څنګه يې چې د جبعون په وادۍ کښې اموريانو باندې حمله کړې وه داسې به په تاسو هم حمله وکړى. او چې کوم کارونه به هغه کوى نو هغه به عجيبه وى. او د هغۀ هر قدم به فرق فرق وى. ۲۲ زۀ چې کوم خبردارے درکوم نو په هغې پورې خندا مۀ کوئ. کۀ تاسو خندا وکړه نو ستاسو دپاره به خلاصېدل نور هم ګران شى. ما د مالِک خُدائ ربُ الافواج د ټول مُلک د تباه کولو فېصله اورېدلې ده.

د خُدائ پاک حِکمت

۲۳ زۀ چې درته څۀ وايم نو هغې ته غوږ ونيسئ، زۀ چې درته څۀ وايم هغې ته ښۀ توجو وکړئ. ۲۴ ولې زميدار همېشه يوه کوى او هيڅکله کر نۀ کوى څۀ؟ ولې هغه تل پټې اړوى او هيڅکله څۀ نۀ کَرى؟ ۲۵ کله چې هغه يو ځل پټے هوار او تيار کړى، نو هغه تخم کَرى لکه کاږۀ، د زيرے تخم، غنم او اوربشې په صحيح طريقه او صحيح ځائ باندې کَرى. ۲۶ زميدار ته پته وى چې څۀ به کوى، ځکه چې خُدائ پاک هغۀ ته پوهه ورکړې ده. ۲۷ هغه د کاږو او زيرې د تخم ټکولو دپاره لوئ ډانګ نۀ استعمالوى، بلکې د دې دپاره د يو وړوکى او برابر لرګى نه کار اخلى. ۲۸ هغه غنم په درمند کښې دومره نۀ غوبل کوى چې خراب‌تُراب شى، ځکه چې هغۀ ته پته وى چې په ګاډۍ باندې به يې څنګه غوبل کړى چې غله خرابه نۀ شى. ۲۹ مالِک خُدائ ربُ الافواج زبردست اُستاذ دے، او هغه دې زميدارانو له ښۀ پوهه ورکوى.

د یروشلم محاصره کېدل

۲۹ ۱ اے اریایل، اریایل، په تا باندې افسوس. په هغه
ښار باندې افسوس کوم کښې چې داؤد خېمې لګولې وې.
اوس کال په کال خپل اخترونه کوئ. ۲ خو بیا به زۀ په
هغه ښار باندې یو افت راولم، هلته به ژړا او ماتم وی. او ټول
یروشلم به داسې شی لکه څنګه چې د هغې د اریایل نوم
معنیٰ ده ”یوه داسې قربانګاه چې په وینو لت پت وی.“ ۳
ولې چې زۀ به تا د هر طرف نه راګېر کړم او ستا د
محاصرې به پوره بندوبست وکړم. ۴ بیا به تۀ د زمکې
لاندې نه خبرې کوې، د خاورو نه به ستا غلے آواز راوځی.
څنګه چې د یو مړی روح د قبر نه د خبرو کولو کوشش
کوی، دغه شان به ستا آواز غلے شان راځی. ۵ نو
سمدستی به ستا دشمنان لکه د دوړې په شان والوځی، په تا
باندې حمله کوونکی به داسې وشړلے شی لکه هوا چې بوس
زغلی. ولې چې اچانک په یوه لحظه کښې به ۶ مالِک
خُدائ ربُ الافواج به ستا د بچ کولو دپاره د لوئ تندر،
زلزلې، لوئ شور، تېزې سیلۍ، طوفان او سوزونکی اور سره
راځی. ۷ نو بیا د هغه ټولو قومونو لښکرې کوم چې د
خُدائ پاک د اریایل په ښار باندې حمله کوی، د هغوئ ټوله
وسله او ساز و سامان به د یو خوب لیدو په شان فنا شی،
داسې به فنا شی لکه چې دا د شپې یو خیال وی. ۸ هغه
ټول قومونه چې په یروشلم باندې د حملې کولو دپاره راجمع
شوی دی د هغوئ مثال به د یو اوږی کس په شان وی چې
خوب وینی چې هغه خوراک کوی خو چې راپاڅی نو پته
ورته ولګی چې هغه هم هغسې اوږے دے، یا د هغه تږی کس

په شان وی چې په خوب کښې ګوری چې اوبهٔ ځښی خو
چې راپاځی نو پته ورته ولګی چې هغه هم هغه شان د تندې د
لاسه بې‌دمه دے.

د پیغمبرانو د ځان نه کم عقل جوړول

٩ حېران شئ او اریان دریان شئ. ځان نه ړاندهٔ جوړ کړئ
او ړاندهٔ شئ. نشه شئ خو په میو نه، زنګېږئ خو په شرابو
نه. ١٠ نو ځکه مالِک خُدائ تاسو خوبَولی کړی یئ او په
دروند خوب باندې په اودهٔ کېدو بدل یئ. هغهٔ د پېغمبرانو او د
رویا لیدونکو سترګې بندې کړې دی. ١١ د هرې پیغمبرۍ د
وحی مطلب به ستاسو نه پټ وی، دا به د یو بند کِتاب په
شان وی. کهٔ تاسو دا یو داسې کس له یوسئ چې هغه یې
لوستلے شی او هغهٔ ته ووایئ چې دا ولولی، نو هغه به وائی
چې زهٔ دا نهٔ شم لوستلے ځکه چې دا پوخ بند دے. ١٢ کهٔ
تاسو دا یو بې‌تعلیمه کس له ورکړئ چې وې لولی، نو هغه به
جواب درکړی چې زهٔ بې‌تعلیمه یم. ١٣ مالِک خُدائ
وفرمائیل، ”دا خلق تش په خولهٔ زما عزت کوی خو زړونه یې
رانه ډېر لرې دی. او دوئ بې‌فائدې زما عبادت کوی ځکه چې
دوئ د انسانانو حُکمونه د تعلیم په ډول ورکوی. ١٤ نو په
دې وجه به په راتلونکی وخت کښې یو ځل بیا زما سلوک د
دې قوم سره ډېر عجیبه او د حېرانتیا وی. بیا به د هغوئ د
هوښیارانو هوښیارتیا ختمه شی او د هغوئ د پوهانو پوهه به
غیبه شی.“

د راتلونکی وخت دپاره اُمید

۱۵ څوک چې د مالِک خُدائ نه د خپلو منصوبو د پټولو
کوشش کوی نو په هغوئ افسوس. هغوئ په پټه باندې
منصوبې جوړوی او خيال يې دا وی چې، ”څوک به مونږ
وينی او څوک به مونږ وپېژنی؟“ ۱۶ هغوئ هر يو څيز ګډ وډ
کوی. د کُلال اهميت زيات دے کۀ د خټې؟ يو کس چې څۀ
څيز جوړ کړی نو هغه څيز خپل جوړېدونکی ته داسې وائی
څۀ، ”تا زۀ نۀ يم جوړ کړے،“ او يا دا چې، ”تۀ په هيڅ هم نۀ
پوهېږې؟“

راتلونکے بدلون

۱۷ لږ وخت پس به د لبنان ځنګل نه پټی جوړ شی او پټی به
په ځنګل بدل شی. ۱۸ کله چې هغه وخت راشی، نو کاڼۀ به
د کِتاب تلاوت اوری او ړاندۀ به د تورتم او تيارۀ نه رابهر شی
او وينی به. ۱۹ عاجزان به بيا د مالِک خُدائ ورکړے شوې
خوشحالئ نه په جامو کښې نۀ ځائيږی، او غريبانان به د بنی
اِسرائيل د مقدس ذات خوشحالی کوی. ۲۰ ظالمان به باقی
پاتې نۀ شی، مغروره به ختم شی او څوک چې د بدو منصوبه
جوړوی هغوئ به قتل کړے شی. ۲۱ خُدائ پاک به هغه
خلق تباه کړی چې څوک د دروغو ګواهی کوی، هغه خلق
چې قاضيان د غلطو فيصلو کولو دپاره دوکه کوی، هغه
خلق چې څوک دروغ وائی د دې دپاره چې بې‌ګناه خلقو ته
اِنصاف مِلاو نۀ شی. ۲۲ نو ځکه مالِک خُدائ د يعقوب د
اولاد خُدائ پاک، چا چې اِبراهيم د مصيبت نه خلاص کړو،
داسې فرمائی، ”زما د خلقو به نوره بې‌عزتی نۀ کيږی او د
هغوئ رنګونه به د شرم په وجه نور زيړ نۀ وی. ۲۳ کله چې
تاسو هغه بچی ووينئ چې زۀ تاسو له درکوم، نو تاسو ته به

بیا پته ولګی چې زهٔ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات یم. تاسو به
زما درناوی کوئ او د یعقوب د خُدائ پاک رُعب به منئ.
۲۴ بدعمله خلق به پوهه حاصله کړی او هغه خلق چې کوم
هر وخت فریادونه کوی نو هغوئ به اصُول ومنی.“

د مِصر بېفائدې معاهدې

۳۰ ۱ مالِک خُدائ فرمائیلی دی، ”اے باغیانو بچو په
تاسو افسوس. ځکه چې تاسو په هغه منصوبو باندې کار
کوئ چې کومې زما نهٔ دی، او زما د مرضۍ خِلاف معاهدې
کوئ او تاسو ګناهونو پسې ګناهونه کوئ. ۲ تاسو زما د
مشورې نه بغېر د مدد دپاره مِصر ته لاړئ. تاسو غوښتل چې
مِصریان مو بچ کړی، نو په دې وجه تاسو د مِصر په فِرعون
باندې یقین وکړو. ۳ خو په فِرعون باندې اعتماد سره به
تاسو رسوا شئ او په هغهٔ باندې بهروسۍ سره به تاسو بېعزته
شئ. ۴ اګر چې د هغهٔ آفسران ضُعن کښې دی او د هغهٔ
سفیران حنیس ته رسېدلی دی، ۵ هغه ټول چې په هغهٔ
بهروسه کوی هغوئ به وشرمېږی. او هغه به ستاسو مدد نهٔ
کوی بلکې په ځائ د دې به ستاسو بېعزتی وکړی.“ ۶ د
جنوبی صحرا د ځناورو په حقله د خُدائ پاک پیغام دا دے،
هغه سفیران به په داسې خطرناک مُلک کښې سفر کوی،
چرته چې ازمری اوسېږی او چرته چې تور ماران او نور
زهرژن ماران دی. هغوئ د یو داسې قوم دپاره خپل خرونه او
اوښان د قیمتی تُحفو نه بار کړی دی څوک چې د دوئ هیڅ
مدد نهٔ شی کولے. ۷ د مِصر نه چې کوم مدد ملاوېږی نو
هغه بېفائدې دے. نو ځکه ما په مِصر باندې یو بل نوم

”بې‌ضرره اژدها“ اېښے دے.

نافرمانه خلق

٨ اوس لاړ شه او دا الفاظ په يو کِتاب کښې وليکه. چې دا
د راروانو وختونو دپاره د تل دپاره يوه ګواهي شی. ٩ ځکه
چې دا قوم سرکش دے او دا همېشه دروغ وائی او د مالِک
خُدائ تعليمات منلو ته تيار نۀ دی. ١٠ هغوئ رويا کتونکو
ته وائی چې، ”تاسو روياګانې مۀ وينئ،“ پېغمبرانو ته وائی،
”مونږ ته د هغه څۀ په حقله خبرې مۀ کوئ چې څۀ حقيقت
وی. مونږ ته د خوند خبرې کوئ، خېر دے کۀ هغه دروغ هم
وی. ١١ زمونږ د لارې نه اخوا شئ او زمونږ مخه مۀ نيسئ.
مونږ ستاسو د بنی اِسرائيلو د مقدس ذات په حقله اورېدل نۀ
غواړُو.“ ١٢ ځکه خو د بنی اِسرائيلو مقدس ذات داسې
فرمائی، ”زۀ چې څۀ درته وايم نو تاسو هغه رد کړئ او د ظلم
زياتی او دوکې نه کار اخلئ. ١٣ دا ګناه به ستاسو دپاره د
يو داسې اوچت دېوال په شان وی چې چاودے او کوږوالے
پکښې راغلے وی او دېوال کينوی او بيا سمدستی يو درز
سره زمکې ته راګزار شی. ١٤ دا ټوټې ټوټې شی د خټې د
هغه لوښی په شان چې ټکړې ټکړې کړے شوی وی او د هغې
يوه ټوټه به هم دومره نۀ وی چې په هغې کښې بل سکارۀ
راواخستلے شی، يا په کښې د ډيګی نه اوبۀ راوويستلے
شی.“ ١٥ قادر مطلق خُدائ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات،
فرمائی، ”راواپس شئ او په ما پوره يقين کوئ. نو بيا به تاسو
تکړه او محفوظ يئ.“ خو تاسو داسې نۀ کوئ. ١٦ خو
ستاسو منصوبه دا ده چې په تېزو آسونو باندې سوارۀ شئ او
د خپل دشمن نه وتښتئ. تاسو صحيح يئ، ځکه چې تاسو به

تښتئ. ستاسو خيال دا دے چې ستاسو آسونه ښۀ تېزه منډه
وهلے شی، خو چې ښوک درپسې وی نو هغوئ به ستاسو نه
تېز وی. ١٧ کۀ ستاسو د دشمن يو فوجی دهمکی درکړی نو
ستاسو زر کسان به منډې وهی، او کۀ پينځۀ سپاهيان دهمکی
درکړی نو دا به ستاسو ټولو زغلولو دپاره کافی وی. او کۀ په
آخر کښې ښوک پاتې شی نو هغوئ به د غرۀ په سر باندې د
جنډې د يو لرګی په شان يواځې وی. ١٨ خو مالِک خُدائ
بيا هم په دې انتظار کښې دے چې په تاسو باندې رحم
وکړی. هغه په تاسو باندې د رحم کولو دپاره تيار دے ځکه
چې هغه وفادار خُدائ پاک دے. بختور دی هغوئ چې د هغۀ
د مدد په انتظار کښې وی.

د خُدائ پاک خپلو خلقو له برکت ورکول

١٩ اے د يروشلم خلقو تاسو به نور نۀ ژاړئ. کله چې تاسو
هغۀ ته د مدد دپاره فرياد وکړئ، نو هغه به خامخا په تاسو
رحم وکړی او چې ځنګه ستاسو دُعاګانې واوری نو جواب به
درکړی. ٢٠ اګر چې مالِک خُدائ به تاسو ته د تنګ لاس
روټۍ او د تکليف اوبۀ درکړی، خو هغه به په خپله ستاسو
اُستاذ وی او تاسو ته به نور د هغۀ د لټولو ضرورت نۀ
پېښېږی. ٢١ کۀ تاسو د لارې نه ښۍ يا ګس طرف ته
واوړئ، نو د وروستو نه به ستاسو لار ښودونه کېږی چې، ”دا
لاره صحيح ده، په دې روان شئ.“ تاسو به په خپلو غوږونو
دا اورئ. ٢٢ نو بيا به تاسو خپل هغه بُتان چې په سرو زرو
پټ وی او هغه بُتان چې په سپينو زرو پټ وی هغه به واخلئ
او وايئ به چې، ”دا ځۀ ګند دے.“ او بهر په ډېران به يې ګزار
کړئ. ٢٣ کله چې تاسو تخم وکَرئ، نو مالِک خُدائ به د

دې شین کېدو دپاره باران راولېږی او د دې نه به تاسو ته ښهٔ او زیات پېداوار مِلاو شی او ستاسو د څاروو دپاره به د څرن ښهٔ ډېره زمکه وی. ۲۴ کوم غوَیی او خرونه چې ستاسو په پټو کښې یوې کوی نو هغه به هم هغه خوراک کوی چې چج او درې غابښیٔ سره صفا شوے وی. ۲۵ په هغه ورځ کله چې ستاسو د دشمن قلعې قبضه شی او د هغوئ خلق ووژلے شی، نو د هر غرهٔ نه او د هرې غونډیٔ نه به د اوبو وَلې رابهېږی. ۲۶ سپوږمیٔ به د نمر په شان ځلېږی او نمر به په اووهٔ چنده زیات روښانه شی، دا به داسې وی لکه چې د اوو ورځو رڼا یو ځائ شی. دا به په هغه وخت کښې وشی کله چې مالِک خُدائ د خپلو خلقو د هغه زخمونو مرهم پټیٔ وکړی او هغه زخمونه ورله روغ کړی چې کوم زخمونه هغهٔ ورکړی دی.

د خُدائ پاک اسور له سزا ورکول

۲۷ وګورئ د مالِک خُدائ نوم د لرې ځائ نه راروان دے. هغه لوئ غضب او رُعب داب سره رانزدې کېږی. د هغهٔ شونډې د غصې نه ربړدی، او د هغهٔ وینا لکه د اور هر څهٔ ایرې ایرې کوی. ۲۸ د هغهٔ ساه لکه د سېلاب په شان ده چې هر څهٔ تر مریٔ مریٔ ډوبوی. هغه به مغروره قومونه د تباهیٔ دپاره چاڼ کړی. هغه به دوئ قابو کړی او د بربادیٔ په طرف به یې یوسی. ۲۹ خو اے د خُدائ پاک خلقو، تاسو به خوشحاله یئ او داسې سندرې به وایئ لکه څنګه سندرې چې د مقدس اختر په شپه وئیلے شی. تاسو به د هغه خلقو په شان خوشحاله یئ کوم چې د مالِک خُدائ کور ته د شپېلیٔ د ساز سره روان وی، چې هغه د بنی اِسرائیلو حِفاظت

کوونکے دے. ۳۰ مالِک خُدائ به په هر يو کس باندې خپل
پُرجلاله آواز واورى او د خپلې غصې زور به ورته وښائى.
هلته به د اور لمبې، تندر، ږلئ او دروند باران وى. ۳۱ کله
چې اسوريان د مالِک خُدائ آواز واورى او د هغۀ د سزا پته
ورته ولګى نو هغوئ به ويرېږى. ۳۲ کله چې مالِک خُدائ
هغوئ بار بار ووهى، نو د هغۀ خلق به هر ځلې د منګى او
بينجو ساز ورسره غږوى. خُدائ پاک به پخپله د اسوريانو
خِلاف جنګ کوى. ۳۳ ډېره موده مخکښې يو ځائ تيار
شوے وو چرته به چې يو لوئ اور د اسور بادشاه سوزوى. د
لرګو يو اوچت ډېرے به وى. مالِک خُدائ به د نِهر په شان د
سوزېدونکو ګوګړو يوه لمبه پو کړى او دې له به اور ورکړى.

د خُدائ پاک د يروشلم حِفاظت کول

۳۱ ۱ کوم خلق چې د مدد غوښتلو دپاره مِصر ته ځى
نو په هغوئ باندې افسوس. ځکه چې هغوئ د مِصر په لوئ
فوجى طاقت، آسونو، جنګى ګاډو او فوجيانو باندې بهروسه
کوى. خو هغوئ په مالِک خُدائ باندې يقين نۀ کوى، کوم
چې د بنى اِسرائيلو مقدس ذات دے او نۀ ترې نه مدد
غواړى. ۲ خو مالِک خُدائ پاک هم هوښيار دے. هغه په
تاسو افت راولى. هغه خپلې خبرې سر ته رسوى چې بدعمله
او هغه خلقو له سزا ورکړى چې څوک د دې بدعمله خلقو
حِفاظت کوى. ۳ مِصريان خو څۀ خُدايان نۀ دى، هغوئ
خو بنى آدم دى. د هغوئ آسونه خو څۀ آسمانى مخلوق نۀ
دے ځکه چې دا آسونه د غوښې نه جوړ دى. کله چې مالِک
خُدائ خپل لاس اوږد کړى، نو څوک چې د چا مدد کوى نو

هغه به راپرېوځی او د چا چې مدد کیږی نو هغه به هم
راپرېوځی او دا دواړه به تباه شی. ۴ مالِک خُدائ ما ته
وفرمائیل، ”کهٔ د شپانو ډلې هر څومره چغې ووهی یا هر
څومره آوازونه وکړی، خو هغوئ به یو غړمبېدونکی ازمری د
خپل ښکار نه ونهٔ شړی، نو هم دغه شان به مالِک خُدائ ربُ
الافواج د صیون په غر راکوز شی او جنګ به کوی. ۵ لکه
څنګه چې یو مارغهٔ د خپلو بچو د بچ کولو دپاره د خپلې
جالې دپاسه الوځی رالوځی، نو داسې به زهٔ، مالِک خُدائ،
ربُ الافواج د یروشلم دپاسه تېر شم د دې د بچ کولو دپاره او
د دې حِفاظت به کوم.“ ۶ مالِک خُدائ وفرمائیل، ”اے
بنی اِسرائیلو، تاسو زما خِلاف سرکشی کړې ده. خو اوس،
تاسو ما ته راوګرځئ. ۷ یو داسې ورځ راروانه ده چې تاسو
ټول به د سرو زرو او سپینو زرو نه جوړ شوی بُتان غورزوئ
کوم چې تاسو په خپلو ګناهګارو لاسونو جوړ کړی دی. ۸
اسوریان به په تُوره تباه شی خو دا تُوره به د انسان نهٔ وی. د
خُدائ پاک تُوره به هغوئ ووهی او هغوئ به وارخطا شی او
تښتی به. د اسوریانو ځوانانو نه به په زور کار اخستلے شی.
۹ د یرې د وجې به هغوئ خپله قلعه پرېږدی، او د هغوئ
آفسران به د مالِک خُدائ د جنګی جنډې نه ویرېږی.“ دا
مالِک خُدائ فرمائیلی دی، د چا اور چې په صیون کښې
بلیږی، او د چا تنور چې په یروشلم ګرمیږی.

په اِنصاف سره د یو بادشاه حکمرانی

۳۲ ۱ ګورئ، یو بادشاه به په اِنصاف سره حکمرانی
کوی. او د هغهٔ آفسران به هم په اِنصاف سره حکمرانی کوی.

٢ د بادشاه هر یو کس به د سیلۍ نه د حِفاظت، او د طوفان نه د پټېدو د ځائ په شان وی. هغوئ به د داسې نِهر په شان وی چې په صحرا کښې بهیږی او هغوئ به په خُشک مُلک کښې د لوئ ګټ د سوری په شان وی. ٣ نو بیا چې د چا سترګې وی نو هغوئ به حقیقت وینی، او چې د چا غوږونه وی نو هغوئ به د اورېدو جوګه وی. ٤ څوک چې د بې‌صبرۍ نه کار اخلی هغوئ به هوښیار شی، او چاړاګان به صفا او روانۍ سره خبرې کوی. ٥ څوک به دا نۀ وائی چې کم عقل کس عزتمند وی او یا بدعمله کس نېک وی.
٦ یو کم عقل کس د کم عقلتوب خبرې کوی او د بدعملۍ کولو منصوبې جوړوی. هغه د بې‌دینۍ خبرې کوی او د مالِک خُدائ خلاف کُفر غروی. هیڅکله اوږو خلقو له خوراک نۀ ورکوی او تږی د څۀ څښلو نه محرومه ساتی.
٧ کم عقل انسان بدعمله وی او د بدعملۍ کارونه کوی، هغه د دروغو سره د غریب د تباه کېدو منصوبې جوړوی اګر کۀ حاجتمند په حقه هم وی. ٨ خو عزتمند انسان د صداقت کار کوی او چې کوم کار صحیح وی نو په هغې باندې کلک ولاړ وی.

د یروشلم د ښځو دپاره خبردارے

٩ اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ زما خبره واورئ. اے بې‌پرواه لوڼو زما خبره په غور سره واورئ. ١٠ یو کال او څو ورځې پس به تاسو بې‌پرواه ښځې په لړزان شئ، ځکه چې د انګورو فصل به ضائع شی او مېوې به هیڅکله نۀ پخیږی. ١١ اے هغه ښځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ، د یرې نه ولړزیږئ. اے بې‌غمه لوڼو د

يرې نه وريږي. خپلې کپړې وباسئ بربنډې شئ او د ټاټ
جامې واچوئ. ۱۲ د زرخېزه پټو او د انګورو باغونو دپاره د
خفګان نه خپلې سينې وهئ. ۱۳ زما د خلقو په مُلک کښې د
ازغو او غنو بوټی راشنۀ شوی دی. ستاسو د کورونو خندا او
د ښارونو خوشحالی به ختمه شی. ۱۴ محل به خوشبے پاتې
شی او مرکزی ښار به خالی شی. د کورونو او قلعو نه به د
تل دپاره کنډرات جوړ شی، چرته به چې ځنګلی خرونه
ګرځی او ګډې به په کښې څريږی. ۱۵ ترڅو چې خُدائ
پاک خپل روح په مونږ نازل نۀ کړی نو تر هغه وخته پورې به
حالات هم داسې وی. خو بيا به هغه خوشبے مُلک آباد شی
او د باغ مېوه دارې ونې به يې لکه د ځنګل په شان ګڼې وی.
۱۶ نو بيا به اِنصاف په صحرا کښې استوګنه کوی، او
صداقت به په مېوه دار باغ کښې اوسيږی. ۱۷ د صداقت
اثر به سلامتی وی، او نتيجه به يې ابدی سکون او حفاظت
وی. ۱۸ زما خلق به پُرسکون او محفوظ ځايونو کښې
اوسيږی، او د هغوئ کورونه به د امن او سلامتئ نه ډک وی،
۱۹ اګر کۀ ځنګل تباه شی او ښار مکمل برباد شی. ۲۰
خو بختور يئ تاسو چې د ټولو اوبو په غاړه به فصلونه
وکرلے شئ او په آزادئ سره به خپل خرونه او څاروی
وڅرولے شئ.

د مدد دپاره دُعا

۳۳

۱ په تاسو اسوريانو باندې افسوس، تاسو نور خو
برباد کړل خو پخپله هيڅکله برباد نۀ شوئ. په تاسو باندې
افسوس چې تاسو نورو سره دوکه وکړه حالانکه تاسو سره

دوکه نۀ ده شوې. خو ستاسو نمبر به هم راځی. کله چې
تاسو تباهی وکړئ نو تاسو به هم تباه شئ. کله چې تاسو د
دوکې کار سر ته ورسوئ نو تاسو سره به هم دوکه وشی.
٢ اے مالِکه خُدايه، په مونږ رحم وکړه، مونږ ستا په طمع
يُو. هر سحر مونږ له طاقت راکوه. او د مصيبت په وخت
کښې زمونږ خلاصونکے شه. ٣ ستا د تندر په شان آواز
اورېدو سره قومونه زغلی، ستا پاڅېدو سره هغوئ خوارۀ
وارۀ شی. ۴ ستا د لوټ مال دومره راجمع شی لکه چې
هېر چينجی راجمع شوی وی، او خلق په مالِ غنيمت باندې
لکه د قحطیِ د مُولخانو ټوپونه وهی. ۵ زمونږ مالِک خُدائ
څومره لوئ دے. هغه پاس په عرش استوګنه کوی. هغه به
يروشلم د اِنصاف او صداقت نه ډک کړی، ۶ په هغه ورځ
به هغه ستاسو مضبوط بنياد وی، هغه به تاسو له لوئ
خلاصون، پوهه او حِکمت درکوی. د مالِک خُدائ يره به
ستاسو خزانه وی. ٧ خو اوس تکړه خلق په لارو کوڅو
کښې ژړاګانې کوی. کومو سفيرانو چې د امن راوستلو
کوشش کولو نو اوس هغوئ په چغو چغو ژاړی. ٨ هغه
سړکونه خوشې تشې پاتې دی او هيڅ څوک هم پرې سفر نۀ
کوی. معاهدې ماتې شوې دی او په لوظُونو باندې عمل نۀ
دے شوے. نور د يو کس عزت هم نۀ کيږی. ٩ مُلک
خوشے او وران ويجاړ پروت دے. د لبنان ځنګلونه اوچ
شوی دی او د شارون آباده وادی د صحرا په شان ده او د
بسن او د کرمل د غرۀ د ونو نه پاڼې غورزيږی.

د مالِک خُدائ خپلو دشمنانو له خبردارے ورکول

١٠ نو مالِک خُدائ فرمائی، ”اوس به زۀ عملی کار کوم. زۀ

به تاسو ته وښايم چې زۀ څومره طاقتور يم. ۱۱ تاسو اُميد
سره يئ خو ستاسو په خېټه کښې اوچه ګياه ده او د
پېدايښت په وخت به درنه صرف بوس پيدا کيږى. چې کله
تاسو پوکے وهئ نو ستاسو ساه نه به اور جوړ شى او تاسو
به ايرې ايرې کړى. ۱۲ قومونه به په مکمل طور داسې
وسوزى، لکه د ازغو د هغه بوټو په شان چې کټ کړے شى
او اور ته وغورزولے شى. ۱۳ اے هغه د لرې علاقو خلقو
هغې ته غوږ کيږدئ څۀ چې ما کړى دى، او اے نزدې
اوسېدونکو زما طاقت ومنئ." ۱۴ د صيون ګناهګار خلق د
يرې نه ريږدى. بېدينه خلق رپيږى او وائى، "د خُدائ پاک
تباه کوونکى اور په وړاندې څوک ژوندى پاتې کېدے شى؟
زمونږ د خلقو نه به څوک په داسې ابدى اور کښې ژوندى
پاتې شى؟" ۱۵ خو هغه کس به ژوندے پاتې شى چې
صداقت سره ژوند تېروى او رښتينے وى، غېر قانونى ګټه او
رشوت نۀ اخلى، چې د قتل منصوبې نۀ جوړوى او د غلطو
کارونو نه ځان ساتى. ۱۶ نو بيا به دا خلق په اوچتو ځايونو
کښې اوسيږى، هغوئ به دومره محفوظ وى لکه څومره چې
په غرونو باندې پَخو قلعو کښې محفوظ وى. هغوئ ته به
روټۍ ملاويږى او د اوبو به هيڅ کمے نۀ راځى.

مالِک خُدائ زمونږ بادشاه دے

۱۷ تاسو به وګورئ بادشاه به د شان او شوکت سره په يو
داسې مُلک باندې حکومت کوى چې تر لرې لرې پورې خور
وى. ۱۸ بيا به تاسو د يرې دا تېر وخت راياد کړئ او خپل
ځان سره به ووايئ، "د دشمن هغه لوئ آفسران چرته دى؟
محصُول اخستونکى چرته غيب شول؟ هغه آفسر چرته دے

چې د برجونو حساب کِتاب به يې کولو؟“ ۱۹ نو تاسو به
نور د پردی مُلک هغه ظالمان ونۀ وينئ چې هغوئ داسې
سخته ژبه وائی چې په هغې باندې تاسو نۀ پوهېږئ. ۲۰
صيون ته وګورئ، دا هغه ښار دے چرته چې مونږ مذهبی
اخترونه کوُو. يروشلم ته وګورئ، دا به د اوسېدو دپاره
ښومره محفوظ ځائ وی. دا به يو داسې خېمه وی چې
هيڅکله به نۀ شی اخوا کولے، د دې موږی به کله هم نۀ
راويستلے کيږی، او د دې پړی به هيڅکله نۀ شليږی. ۲۱
هلته به مالِک خُدائ زمونږ لوئ بادشاه وی. هغه به لکه د
حفاظت د لوئ سمندر په شان وی چې يو دشمن به هم ترېنه
نۀ شی اوړېدے او نۀ به پرې د دشمن سمندری جهازُونه
ګرځېدے شی. ۲۲ مالِک خُدائ به په خپله زمونږ قاضی،
زمونږ حکمران، او زمونږ بادشاه وی، هغه به زمونږ خيال
ساتی او مونږ به بچ کوی. ۲۳ د سمندری جهاز پړی ډيله
دی، او د بادبان ستن يې خوَزی او بادبان يې خور شوے نۀ
دے. مونږ به د خپلو دشمنانو ټول د لوټ مال دولت تقسيم
کړُو او دا به دومره زيات وی چې ګوډ ته به هم په کښې خپله
برخه مِلاو شی. ۲۴ د صيون يو کس به هم بيا نۀ وائی چې،
”مونږ بيمار يُو،“ او مالِک خُدائ به د هغوئ ګناهونه معاف
کړی.

د خُدائ پاک خپلو دشمنانو له سزا ورکول

۳۴ ۱ اے د ټولو قومونو خلقو، راشئ. راغونډ شئ او
واورئ. په ټوله دُنيا کښې چې څوک هم اوسيږی نو هغه دې
دلته راشی او وا دې وری. ۲ مالِک خُدائ ټولو قومونو او

د هغوئ ټولو لښکرو ته غصه دے او هغه به دوئ په مکمل
طور تباه کړی او ذبح به يې کړی. ٣ خو د هغوئ لاشونه به
نۀ ښخيږی او هلته به پراتۀ وی چې سخا شی او خراب بوئ
وکړی، او غرونه به په وينو سرۀ وی. ۴ په آسمان کښې
ستوری به فنا شی. آسمان به داسې فنا شی لکه چې طومار
راغونډولے شی او ستوری به داسې راوغورزيږی لکه د
انګورو د بوټی نه اوچې پاڼې يا د اينځر د ونې نه اوچ اينځر
راغورزيږی. ۵ او زما تُورې خپل کار په آسمان کښې پوره
کړے دے، او ګورئ اوس به دا په ادوم نازله شی، په هغه
قوم کوم چې ما د تباهئ دپاره په نښه کړے دے. ۶ د
مالِک خُدائ تُوره په وينه او وازګه باندې پټه شوې ده، دا د
ګډورو او د چېلو په وينو سره ده او وازګې وربانديې لګيدلې
دی، ولې چې مالِک خُدائ به دا قربانی د بُصره په ښار کښې
پېش کړی، هغه به دا لويه حلاله د ادوم په مُلک کښې وکړی.
٧ خلق به د ځنګلی غوَيی او د سخو په شان راوغورزيږی
او زمکه به په وينه سره وی او په وازګه به پټه وی. ٨ دا
هغه ورځ ده چې مالِک خُدائ به بدل واخلی، هغه کال چې د
ادوم نه به د بنی اِسرائيلو بدله واخلی. ٩ د ادوم سيندونه به
په تارکولو بدل شی، خاوره به يې په ګوګړو بدله شی. ټول
مُلک به د تارکولو په شان اور اخستے وی. ١٠ دا به شپه
او ورځ بليږی او د دې نه به تل لوګے خيژی. هغه مُلک به په
هره زمانه کښې خوشے پروت وی تر دې چې څوک مسافر
به هم تر هميشه پورې په دې کښې سفر نۀ کوی. ١١
ګونګيان او ځنګلی ځناور به دا قبضه کړی، هر قِسمه ځنګلی
مارغان به په دې کښې پاتې کيږی. مالِک خُدائ به په خيال
سره د دې مُلک ناپ تول وکړی، هغه به دا ناپ تول د دې د

تباهۍ دپاره وکړی. ١٢ هلته به د بادشاهۍ هيڅ هم پاتې نۀ
وی، او د هغې ټول مشران به ختم شی. ١٣ د ازغو بوټی او
تراخۀ بوټی به هر ځائ کښې د پَخو ديوالونو په ښارونو کښې
او قلعو کښې خوارۀ شی او ګيدړان او ګونګيان به په دې
کښې اوسيږی. ١٤ ځنګلی ځناور او ګيدړان به هلته راغونډ
شی او د چېلو په شکل پيريان به په کښې يو بل ته آوازونه
کوی. د شپې بلا به هلته راځی چې د آرام ځائ پېدا کړی.
١٥ ګونګيان به هلته جالې جوړوی، هګۍ به اچوی، بچی به
ترې نه راوياسی او وزرو لاندې به يې پټوی، او ساتنه به يې
کوی. ټپوسان به هلته راغونډيږی او هر يو سره به خپله ماده
وی. ١٦ د مالِک خُدائ کِتاب وګورئ او په هغې کښې لټون
وکړئ چې څۀ فرمائی. په دې کِتاب کښې د دې ټول مخلوق
نومونه موجود وی او يو به هم په کښې بېجوړې نۀ وی.
مالِک خُدائ حُکم کړے دے چې هم دغه شان دې وشی، د
هغۀ روح به يې پخپله په يو ځائ باندې راغونډ کړی. ١٧ دا
به مالِک خُدائ وی چې په دې ځناورو باندې مُلک تقسيم
کړی او هر يو له خپله برخه ورکړی. هغوئ به نسل په نسل په
هغه مُلک کښې اوسيږی او د تل دپاره به د هغوئ شی.

د پاکوالی لار

٣٥ ١ صحرا او اوچه زمکه به خوشحالی وکړی، او په
بيابان کښې به ګلونه غوټۍ شی. ٢ صحرا به سندرې وائی
او د خوشحالۍ چغې به وهی، دا صحرا به د لبنان د غرونو په
شان شنه وی او د کرمل غر په شان او شوکت والا او د
شارون پټو په شان به زرخېزه وی. نو هر يو کس به د مالِک

خُدائ شان او شوکت ووینی، او زمونږ د خُدائ پاک لوئی او
عظمت به ووینی. ٣ کوم لاسونه چې سترې شوی دی نو
هغې له طاقت ورکړه او هغه ګوډو له طاقت ورکړه چې د
کمزورئ په وجه لړزيږی. ٤ څوک چې بېحوصلې شوی
دی نو هغوئ ته ووايه، "تکړه شئ او مۀ يرېږئ. خُدائ پاک
راروان دے چې تاسو بچ کړی، او ستاسو دشمنانو له سزا
ورکړی." ٥ نو د ړندو به سترګې وغړيږی، او د کڼو به
غوږونه اوريدل شروع کړی. ٦ ګوډ به د هوسئ په شان
ټوپونه وهی، او ګونګيان به د خوشحالئ سندرې وائی. په
صحرا کښې به چشمې راوځی او په بيابان کښې به د اوبو
نِهرونه بهيږی، ٧ د بلېدونکې شګې نه به تالاب جوړ شی، او
اوچه زمکه به د چينو نه ډکه شی. چرته چې ګيدړان اوسېدل،
نو هلته به د نمژنې زمکې واښۀ او لوخې راوټوکيږی. ٨
هلته به يو لوئ سړک وی، چې نوم به يې "د پاکوالی لار" وی.
ناپاک خلق به په دې باندې سفر نۀ کوی، ځکه چې دا لار
صرف هغه خلقو دپاره مخصوص شوې ده کوم چې په نېغه
لار ځی، او کم عقل خلق به په دې لار نۀ شی تلے. ٩ هلته
به زمريان نۀ وی، بد ځناور به په هغه لار باندې نۀ تېريږی او
نۀ به هلته پاتې کيږی. خو مالِک خُدائ چې څوک بچ کړی
وی نو هغوئ به په هغه لار باندې ځی. ١٠ هغوئ چې د چا
فديه مالِک خُدائ ورکړې ده هغوئ به واپس راشی او سندرې
به وائی، څنګه چې يروشلم ته داخل شی نو د هغوئ زړونه به
همېشه د خوشحالئ نه ډک وی، او هغوئ به دومره زيات
خوشحاله وی چې غم او پرېشانئ به ترې وتښتی.

د اسوریانو یروشلم له دهمکی ورکول

٣٦ ١ د حزقیاه بادشاه د بادشاهۍ په څوارلسم کال، د
اسور بادشاه سینحرب، د یهوداه د پَخو دېوالونو په ښارونو
باندې حمله وکړه او قبضه یې کړل. ٢ بیا د اسور بادشاه
خپل مشر آفسر ته حُکم وکړو چې حزقیاه بادشاه ته د یو
لوئ لښکر سره د لکیس نه یروشلم ته لاړ شی. نو آفسر په
هغه سړک ودرېدو چرته به چې دهوبیانو جامې وینځلې، دا د
هغه وَلې سره نزدې وو چې په دې کښې د بره ډنډ نه اوبۀ
راتلې. ٣ نو د یهوداه درې کسان د هغۀ سره مِلاوېدو له
راغلل یعنې، د خِلقیاه زوئ اِلیاقیم، چې هغه د محل مشر وو،
شبناه، د دربار منشی، او د آسف زوئ یوآخ، چا چې د هغه
زمانې تاریخ لیکلو. ٤ د اسور آفسر هغوئ ته ووئیل چې،
”حزقیاه ته ووایه چې، لوئ بادشاه د اسور بادشاه وائی چې
تۀ په څۀ باندې دومره زړَور یې؟ ٥ ستا خیال دا دے څۀ
چې تشې خبرې د فوجی طریقه کار او طاقت ځائ نیولے
شی؟ د اسوریانو خِلاف په بغاوت کښې به څوک ستا په
خیال ستا مدد وکړی؟ ٦ تۀ د مِصر نه طمع کوې؟ دا به
داسې وی لکه چې د لوخې د پانې نه امسا جوړه کړې او چې
کله په دې باندې زور واچوې نو دا به ستا لاس غوځ او
زخمی کړی. کله چې څوک د مِصر په بادشاه فِرعون
بهروسه وکړی نو هغه هم دغه شان دے. ٧ شاید چې تاسو
ووایئ، مونږ په مالِک خُدائ په خپل خُدائ پاک باندې
بهروسه لرو. خو دا څنګه کېدے شی؟ ولې چې حزقیاه خو د
مالِک خُدائ علاقائی عبادتخانې او قربانګاه ختمې کړې، کله
چې هغۀ د یهوداه او یروشلم خلقو ته ووئیل چې صرِف د

یروشلم قربانګاه وړاندې عبادت کوئ. ۸ نو اوس راشئ
او زمونږ د مالِک د اسور بادشاه سره یوه سودا وکړئ، زۀ به
تاسو له دوه زره آسونه درکړم خو کۀ تاسو د دې دپاره
دومره سړی پېدا کړل چې په دې باندې سورلی وکړی. ۹
تۀ زما د مالِک د اسور د بادشاه د یو وړوکی آفسر مقابله هم
نۀ شې کولے نو بیا د مِصر په جنګی ګاډی او آسونو باندې د
سوَرو کسانو فائده څۀ؟ ۱۰ ستا خیال دا دے څۀ چې ما د
مالِک خُدائ د مدد نه بغیر ستا په مُلک حمله کړې ده او ستا
مُلک مې تباه کړے دے؟ ما ته مالِک خُدائ په خپله فرمائیلی
دی چې په دې باندې حمله وکړه او تباه یې کړه.“ ۱۱ نو
اِلیاقیم، شبناه او یوآخ هغه آفسر ته ووئیل، ”صاحبه، تۀ زمونږ
سره په آرامی ژبه کښې خبرې کوه ځکه چې مونږ په دې ښۀ
پوهیږو. مونږ سره په عبرانی ژبه کښې خبرې مۀ کوه، ځکه چې
په دېوال باندې ټول خلق دا اوری.“ ۱۲ هغۀ ورته په جواب
کښې ووئیل، ”ستاسو خیال دا دے څۀ چې زما بادشاه دا
پېغام صرف تاسو او ستاسو بادشاه له رالېږلے دے څۀ؟ نه،
زۀ هغه خلقو ته هم وایم کوم چې په دېوال ناست دی. ستاسو
په شان به هغوئ هم خپل غُل وخوری او خپلې متیازې به
وڅښی.“ ۱۳ بیا هغه آفسر ودرېدو او په عبرانی ژبه کښې یې
آواز وکړو، ”د اسور بادشاه پېغام په کولاو غوږونو واورئ.
۱۴ هغه تاسو له خبردارے درکوی چې حزقیاه مۀ پرېږدئ
چې دوکه درکړی. حزقیاه تاسو نۀ شی بچ کولے. ۱۵ او
هغه دې تاسو په دې دوکه نۀ کړی چې په مالِک خُدائ یقین
وکړئ. دا خیال مۀ کوئ چې مالِک خُدائ به ضرور تاسو بچ
کړی او چې هغه به زمونږ اسوری لښکر ستاسو د ښار قبضه
کولو نه ایسار کړی. ۱۶ حزقیاه ته غوږ مۀ نیسئ. د اسور

بادشاه تاسو له حُکم درکوی چې ما سره صُلح وکړئ د ښار
نه راوځئ او ما له راشئ. نو بيا به په تاسو کښې هر يو کس
خپلو د انګورو باغونو نه انګور خورئ او د خپلو اينځرانو د
ونو نه به اينځر خورئ او د خپلو کُوهو نه به اوبۀ څښئ. ۱۷
بيا به زۀ راشم او تاسو به يو داسې مُلک ته بوځم لکه چې
ستاسو د مُلک په شان به وى، هلته به غله، مے، روټئ او د
انګورو باغونه وى. ۱۸ حزقياه دې درنه کم عقل جوړ نۀ
کړى چې دا خيال مو راولى چې مالِک خُدائ به تاسو بچ
کړى. د نورو قومونو خُدايانو د هغوئ مُلکونه د اسور بادشاه
نه بچ کړى دى څۀ؟ ۱۹ د حمات او ارفاد خُدايان اوس
چرته دى؟ د سفروائم خُدايان چرته دى؟ ولې کوم معبود
سامريه زما نه بچ کړے شو څۀ؟ ۲۰ د هر مُلک خُدايانو کله
هم خپل مُلک زمونږ د سلطان نه بچ کړے دے څۀ؟ نو بيا
تاسو دا سوچ په څۀ باندې کوئ چې مالِک خُدائ به يروشلم
زما نه بچ کړى؟“ ۲۱ خو خلق خاموش وُو او يوه خبره يې
هم نۀ کوله ځکه چې حزقياه حُکم ورکړے وو چې، ”هغۀ له
جواب مۀ ورکوئ.“ ۲۲ نو د خِلقياه زوئ اِلياقيم، چې هغه د
محل مشر وو، شبناه، د دربار منشى، او د آسف زوئ يوآخ،
کوم چې د تاريخ ليکونکو مشر وو د خفګان نه خپلې جامې
وشلولې او حزقياه له واپس لاړل. او چې د اسور آفسر هغوئ
ته څۀ وئيلى وُو هغه يې ورته ووئيل.

د حزقياه د حضرت يشعياه سره مشوره کول

۳۷ ۱ څنګه چې حزقياه بادشاه د هغوئ بيان واوريدو،
نو هغۀ د خفګان نه خپلې جامې وشلولې، د ټاټ جامې يې

واغوستلې او د مالِک خُدائ کور ته ننوتو. ٢ هغهٔ د محل
مشر آفسر اِلیاقیم، د دربار منشی شبناه او مشران اِمامان، د
آموص زوئ یشعیاه پېغمبر له ولېږل. هغوئ هم د ټاټ جامې
اغوستې وې. ٣ هغوئ هغهٔ ته ووئیل، ”حزقیاه بادشاه
فرمائی، نن د خفګان، ملامتیا او شرم ورځ ده. مونږ د هغه
ښځې په شان یُو چې ماشوم یې پېدا کېدونکے وی، خو د
پېدا کېدو زور نهٔ لری. ٤ شاید چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک به هغه د مشر آفسر خبرې اورېدلې وی څوک
چې خپل مالِک د اسور بادشاه رالېږلے وو چې د ژوندی
خُدائ پاک په حق کښې یې ګستاخی کړې ده. کله چې مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک اورېدلی دی نو کېدے شی چې
هغهٔ ته د دې سزا ورکړی څهٔ چې هغهٔ وئیلی دی. نو د هغوئ
دپاره دُعا کوئ کوم خلق چې تر اوسه پورې ژوندی پاتې
دی.“ ٥ کله چې یشعیاه ته د حزقیاه بادشاه پېغام مِلاو
شو، ٦ نو هغهٔ دا جواب ورولېږلو، ”مالِک خُدائ تا ته
فرمائی چې کومې خبرې تا اورېدلې دی د هغې په وجه مهٔ
یرېږه، هغه خبرې چې د اسور بادشاه نوکرانو کړې دی په
هغې کښې یې زما، یعنې د مالِک خُدائ ګستاخی کړې ده.
٧ ګوره، زهٔ به د هغهٔ ذِهن بدل کړم او چې کله هغه یوه
افواه واوری نو هغه به خپل مُلک ته راواپس شی، او هلته به
یې په تُوره باندې د وژلو سبب وګرځم.“

د اسوریانو بله دهمکی ورلېږل

٨ د اسور مشر آفسر خبر شو چې بادشاه د لکیس نه تلے
دے او د لِبناه ښار خِلاف جنګ کوی، نو هغه هلته ورَغلو
چې مشوره ترې واخلی. ٩ بیا اسوریانو بادشاه له دا خبر

ورورسېدو چې مِصرے لښکر په هغوئ باندې د حملې کولو
دپاره راروان دے چې مشرى يې د ايتهوپيا ترهاقه بادشاه
کوى. کله چې هغه د دې نه خبر شو، نو هغۀ د يهوداه بادشاه
حزقياه له دا پېغام ولېږلو ١٠ چې هغۀ ته داسې ووائى، ”په
کوم خُدائ چې تاسو يقين کوئ هغۀ تاسو ته وئيلى دى چې
يروشلم به زما په قبضه کښې نۀ راځى، خو چې په هغۀ باندې
دوکه نۀ شئ. ١١ گورئ، تاسو ته پته ده چې د اسور
بادشاهانو ټولو مُلکونو سره څۀ کړى دى، هغوئ يې مکمل
تباه کړى دى، نو تاسو به څنگه خلاص شئ؟ ١٢ زما پلار
نيکۀ د جوزان، حاران او رصف ښارونه تباه کړل، او د
بيت‌عدن خلق يې ووژل چې کوم په تلسار کښې اوسېدل، او
يو قوم هم خپلو معبودانو بچ نۀ کړے شو. ١٣ د حمات،
ارفاد، سفروائم، هينع او عِواه ښارونو بادشاهان چرته دى؟“
١٤ حزقياه بادشاه د پېغام وړونکو نه خط واخستلو او وې
ولوستلو. بيا هغه د مالِک خُدائ کور ته لاړو او خط يې هلته
د مالِک خُدائ په حضور کښې کېښودو، ١٥ او حزقياه
مالِک خُدائ ته دُعا وکړه چې، ١٦ ”اے مالِکه خُدايه، ربُ
الافواجه، د بنى اِسرائيلو خُدايه پاکه، ستا تخت د وزرو والا
مخلوق دپاسه دے، يواځې تۀ هغه خُدائ پاک يې، چې د دُنيا
په ټولو بادشاهانو حکومت کوى. تا زمکه او آسمان پيدا کړى
دى. ١٧ اوس، مالِکه خُدايه، مونږ ته غوږ ونيسه او چې په
مونږ څۀ کيږى هغې ته وگوره. هغه ټولې خبرې واوره چې
سينحرب يې ژوندى خُدائ پاک ته د بې‌عزتۍ دپاره کوى. ١٨
اے مالِکه خُدايه، دا رښتيا دى چې د اسور بادشاهانو ډېر
قومونه تباه کړى دى او د هغوئ زمکې يې شاړې کړې دى،
١٩ او د هغوئ معبودان يې سوزولى دى، خو دا رښتينې

خُدایان نهٔ وُو او تش د لرګی او کاڼی بُتان وُو چې انسانانو
جوړ کړی وُو. ۲۰ نو اوس، اے مالِکه خُدایه، زمونږ خُدایه
پاکه، مونږ د اسوریانو بادشاه نه بچ کړه، نو داسې د دُنیا ټولو
قومونو ته به پته ولګی چې صرف تهٔ خُدائ پاک یې."

بادشاه ته د یشعیاه پیغام

۲۱ بیا د آموص زوئ یشعیاه، حزقیاه له یو پیغام ولیږلو
چې، "مالِک خُدائ د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک فرمائی، په دې
وجه چې تاسو ما ته د اسور د بادشاه سینحرب په حقله دُعا
کړې ده، ۲۲ دا د مالِک خُدائ کلام دے چې د هغهٔ خلاف
یې وویُلو، صیون لور تا ته سپک ګوری او درپورې خندا
کوی، پیغله صیون لور د خندا نه سر خوځوی چې کله تاسو
تښتئ. ۲۳ تا چا پورې خندا وکړه او د چا بې‌عزتی دې
وکړه؟ تا د چا خلاف آواز اوچت کړو؟ تا چا ته د غرور په
نظر وکتل؟ دا د بنی اِسرائیلو مقدس ذات وو. ۲۴ د خپلو
پیغام وړونکو په ذریعه تا د مالِک خُدائ سپکاوے کړے
دے. تا دا لاف وهلې چې ما د بې‌شمیره جنګی ګاډو سره د
لبنان د ټولو نه اوچت غرونه فتح کړی دی. ما هلته د دِیار
لوړې ونې او د نختر ښې ونې راوغورزولې دی او زهٔ د ځنګلو
هغه ګڼو برخو ته رسیدلے یم. ۲۵ ما کوهی وکنستل او په
پردو مُلکونو کښې مې اوبهٔ وڅښلې او زما فوجیانو د پښو
سره د نیل دریاب اوچ کړو. ۲۶ ولې تا ته پته نهٔ وه چې ما د
دې هر څهٔ منصوبه ډېره د مخکښې نه جوړه کړې وه؟ او
اوس مې داسې وکړل او تا له مې دا طاقت درکړو چې د پَخو
دیوالونو ښارونه د خاورو په ډېرو بدل کړې. ۲۷ کوم خلق
چې هلته اوسیدل هغوئ بې‌وسه وُو، هغوئ یریدلی وُو او

مازغو يې کار نۀ کولو. هغوئ د واښو په شان کمزورى وُو، د
هغه واښو په شان چې په چت باندې په خپله رازرغون شوى
وى او چې کله ګرمه هوا وچليږى نو يک دم مړاوى شى. ۲۸
خو ما ته ستا د هر څۀ پته ده، چې څۀ کوې او چرته ځې
راځې. ما ته پته ده چې تۀ زما خِلاف څومره غضبناک يې.
۲۹ ستا د غضب او غرور نه زۀ خبر يم او اوس به زۀ ستا
په پوزه کښې پيزوان او ستا په خولۀ کښې قيضه واچوم او
چې په کومه لار راغلے يې نو په هغې به دې واپس ولېږم.“
۳۰ بيا يشعياه حزقياه بادشاه ته وفرمائيل، ”زۀ چې څۀ وايم
هغه رښتيا دى او دا د هغې ثبوت دے. په دې کال او په بل
کال به تۀ صِرف هغه غله خورې کومه به چې په خپله شوې
وى، خو په دريم کال به تۀ غله کرې او فصلونه به ريبې او د
انګورو باغونه به کرې او د هغې انګور به خورې. ۳۱ په
يهوداه کښې چې کوم کسان ژوندى پاتې دى، نو هغوئ به د
هغه بوټو په شان آباد شى چې جرړې يې په زمکه کښې ژورې
ځى او ميوه نيسى. ۳۲ نو ځکه د يروشلم نه به زما باقى
ژوندى پاتې خلق راوځى، او د صيون په غرۀ باندې ژوندى
پاتې خلق به خوارۀ شى. د مالِک خُدائ ربُ الافواج غيرت به
دا هر څۀ کوى. ۳۳ مالِک خُدائ د اسور بادشاه په حقله
داسې فرمائيلى دى، هغه به دې ښار ته نۀ ننوځى او نۀ به د
دې خِلاف يو غشے وولى. يو فوجى به هم د ډال سره دې
ښار ته نزدې رانۀ شى او د دې ګېرچاپېره محاصرې دپاره به
د خاورو ډېرى جوړ نۀ کړے شى. ۳۴ هغه چې په کومه لار
راغلے وى نو په هغې به واپس لاړ شى او دې ښار ته به نۀ
شى ننوتے. مالِک خُدائ داسې فرمائيلى دى. ۳۵ زۀ به د
خپل ځان او خپل خِدمت کوونکى داؤد د خاطره د دې ښار

دِفاع او حِفاظت کوم، او دا به بچ کوم.“ ۳۶ په هغه شپه د
مالِک خُدائ یوه فرښته د اسوریانو خېمو ته ننوتله او یو سل
او پینځهٔ اتیا زره فوجیان یې ووژل. او چې کله سحر وختی
خلق پاڅېدل نو هر طرف ته مړی پراتهٔ وُو. ۳۷ بیا د اسور
بادشاه سینحرب خېمې وویستلې او واپس خپل مُلک ته لاړو.
هغه نینوه ته ورسېدو او هلته ایسار شو. ۳۸ یوه ورځ چې
هغهٔ د خپل خُدائ نِسروک په عبادتخانه کښې عبادت کولو،
نو د هغهٔ دوو زامنو ادرمُلِک او شراضر هغه د خپلو تُورو
سره ووژلو او هغوئ بیا د اراراط مُلک ته وتښتېدل. د هغهٔ یو
بل زوئ اسرحدون د هغهٔ نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقیاه بادشاه بیمارېدل او بیا روغېدل

۳۸ ۱ په هغه ورځو کښې حزقیاه بادشاه دومره بیمار
شو چې مرګی حاله شو. د آموص زوئ یشعیاه پېغمبر هغهٔ
سره مِلاوېدو له ورَغلو او هغهٔ ته یې وفرمائیل، ”مالِک خُدائ
تا ته فرمائی چې تهٔ خپل کارونه سر ته ورسوه ځکه چې تهٔ به
نهٔ ښهٔ کېږې. د مرګ تیارے وکړه.“ ۲ د دې اورېدو سره
حزقیاه مخ دېوال ته واړولو او مالِک خُدائ ته یې سوال
وکړو، ۳ ”مالِکه خُدایه، هغه رایاد کړه، چې ما په وفادارۍ
سره ستا خِدمت کړے دے او هغه عمل مې کړے دے چې
ستا په نظر کښې صحیح وی.“ او هغهٔ ډېر په چغو چغو
وژړل. ۴ بیا د مالِک خُدائ کلام په یشعیاه نازل شو چې،
۵ ”حزقیاه له واپس لاړ شه او هغهٔ ته ووایه، ما یعنې مالِک
خُدائ، ستا د پلار نیکهٔ داؤد خُدائ پاک ستا دُعا اورېدلې ده
او ستا اوښکې مې لیدلې دی. زهٔ به تا پینځلس کاله نور

ژوندے وساتم. ۶ او زۀ به تا او د یروشلم دا ښار د اسور
بادشاه نه بچ کړم او هم زۀ به د دې ښار حِفاظت کوم.“ ۷
دا پېغام يې حزقياه ته واورولو او يشعياه ورته دا هم
وفرمائيل، ”مالِک خُدائ به درته يوه نښه وښائى چې هغه به
خپله وعده پوره کوى. ۸ گوره، زۀ به د احاز د نمر د گړۍ
سورے لس قدمه وروستو بوځم.“ نو هم داسې وشول
سورے لس قدمه وروستو لاړو. ۹ کله چې حزقياه د
بيمارۍ نه روغ شو، نو هغۀ دا حمدوثناء وليکل، ۱۰ ما وئيل
چې د ژوند په ښۀ دور کښې زۀ د مړو دُنيا ته روان يم، زما د
ژوند باقى ټول کالونه زما نه اخستے شوى دى. ۱۱ ما وئيل
چې د ژوندو په دې دُنيا کښې به زۀ بيا هيڅکله مالِک خُدائ
ونۀ وينم او نۀ به د دې دُنيا په اوسېدونکو کښې يو سړے
ووينم. ۱۲ زما ژوند په ختمېدو وو، د شپانو د هغه خېمې په
شان چې راکوزه کړے شوې وى، د هغه قالين په شان چې
مکمل کړے شوے وى او د کډۍ نه کټ کړے شوے وى.
ما وئيل چې خُدائ پاک زما ژوند ختموى. ۱۳ ټوله شپه ما
د درد په وجه چغې وهلې، دا داسې وُو لکه چې زمرے زما
هډُوکى ماتوى. ما وئيل چې خُدائ پاک زما ژوند ختموى.
۱۴ زما آواز نرے او کمزورے شوے وو، د طوطاگرکى او
بلبلې په شان مې چينگارے کولو، او د گوگوشتکې په آواز
مې فرياد کولو. آسمان ته په کتلو سره زما سترگې سترې
شوې. اے مالِکه خُدايه، په ما باندې ظلم کيږى. زما مدد
وکړه. ۱۵ خو زۀ څۀ وئيلے شم؟ مالِک خُدائ ما سره
خبرې کړې دى او هغۀ دا هر څۀ په ما پخپله کړى دى. اوس
به زۀ خپل ژوند په عاجزۍ سره تيروم ځکه چې زۀ په دې
پرېشانۍ باندې غالب شوے يم. ۱۶ اے مالِکه خُدايه، ستا

تنبيه ښۀ ده، ځکه چې هم دا انسان د صحت او ژوند طرف
ته بوځی. تۀ ما روغ کړه او ژوندے مې پرېږده. ١٧ يقيناً چې
دا سختی زما دپاره ښۀ وه. ځکه چې تا زۀ د مرګ نه بچ کړم
او زما ټول ګناهونه دې شاته وغورزول. ١٨ خو په قبر کښې
هيڅ څوک ستا ثناء صِفت نۀ شی کولے، مړی ستا د
وفادارۍ طمع نۀ شی لرلے. ١٩ صرف ژوندی ستا ثناء
صِفت کولے شی، لکه څنګه چې زۀ نن ستا ثناء صِفت کوم.
پلار خپلو بچو ته ستا وفاداری ښائی. ٢٠ مالِک خُدائ زما
روغولو ته تيار دے. مونږ به رباب غږوو او ستا ثناء صِفت
به کوُو، او چې ترڅو پورې مونږ ژوندی يُو نو ستا په کور
کښې به ستا ثناء صِفت کوُو. ٢١ يشعياه د حزقياه نوکرانو
ته فرمائيلی وُو، "د اينځر نه مرهم جوړ کړئ او په ناسور
يعنې دانه يې ورله وتړئ، نو هغه به روغ شی." ٢٢ او حزقياه
تپوس کړے وو، "کومه نښه به دا ثابته کړی چې زۀ به بيا د
مالِک خُدائ کور ته لاړ شم؟"

د بابل پيغام وړُونکی

٣٩

١ تقريباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان
زوئ مرودک‌بلدان خبر شو چې حزقياه بادشاه بيمار وو او
اوس روغ شوے دے، نو مرودک‌بلدان ورله يو خط او يوه
تُحفه ولېږله. ٢ حزقياه پيغام وړونکو ته په خېر راغلے
ووئيل او هغوئ ته يې خپل سپين زر، سرۀ زر، خپلې
مصالحې او قيمتی تېل او ټول فوجی سامان او وسله
وښودل. د هغۀ د ګودام په کوټو کښې يا د هغۀ د بادشاهۍ په
بل ځائ کښې هم داسې څۀ پاتې نۀ شول چې هغۀ ورته

ښودلی نۀ وُو. ۳ بيا يشعياه پېغمبر حزقياه بادشاه له لاړو
او تپوس يې ترې نه وکړو چې، ”دا سړی د کوم ځائ نه
راغلی دی او هغوئ تا ته څۀ ووئيل؟“ حزقياه ورته وفرمائيل،
”هغوئ د يو لرې مُلک، بابل نه راغلی دی.“ ۴ هغۀ ورته
وفرمائيل، ”هغوئ په محل کښې څۀ وليدل؟“ حزقياه ورته
وفرمائيل چې، ”هغوئ هر څۀ وليدل. د ګودام په کوټو کښې
داسې څۀ نشته چې ما ورته ښودلی نۀ وی.“ ۵ بيا يشعياه
بادشاه ته وفرمائيل، ”مالِک خُدائ ربُ الافواج داسې فرمائی،
۶ يو داسې وخت راروان دے چې ستا په محل کښې هر يو
څيز، چې ستا پلار نيکۀ تر ننه پورې جمع کړی دی، نو هغه به
بابل ته يوړے شی. هيڅ به هم پاتې نۀ شی. ۷ ستا د خپل
اولاد نه به څۀ بوتلے شی او هغوئ به د دې دپاره خصيان
کړے شی چې د بابل بادشاه په محل کښې خِدمت کوی.“
۸ نو حزقياه بادشاه د دې په مطلب پوهه شو چې د هغۀ په
ټول ژوند کښې به امن او سلامتيا وی، نو هغۀ ورته وفرمائيل،
”تا چې ما له د مالِک خُدائ نه کوم پېغام راوړے دے هغه
ښۀ دے.“

د خُدائ پاک د خلقو دپاره تسلی

۴۰ ۱ خُدائ پاک فرمائی، ”زما خلقو له تسلی ورکړئ،
زما خلقو له تسلی ورکړئ. ۲ د يروشلم خلقو سره ډېرې
په نرمه ژبه خبرې کوئ. او هغوئ ته ووايئ چې ستاسو د
خفګان ورځې ختمې شوې او ستاسو ګناهونه معاف
شوی دی. ځکه چې د مالِک خُدائ د لاسه هغوئ ته د خپلو
ګناهونو يو په دوه سزا مِلاو شوې ده.“ ۳ په بيابان کښې د

نعرې وهونکی آواز دے، "د مالِک خُدائ دپاره په بیابان کښې
لار جوړه کړئ. په صحرا کښې هغهٔ ته لارې نیغې کړئ. ۴
هره دره به ډکه شی، هره غونډۍ او غر به هوار شی. کاږهٔ به
نیغ کړے شی، او ناهمواره به هواره کړے شی. ۵ نو د
مالِک خُدائ جلال به راښکاره شی، او ټول بنی آدم به هغه په
شریکه وګوری. مالِک خُدائ په خپله دا فرمائیلی دی." ۶
یو آواز ووئیل، "چغه ووهه." نو ما تپوس وکړو، "زهٔ څهٔ چغه
ووهم؟" دا چې بنی آدم د واښو په شان دی، او د هغوئ
ښائست د ځنګلی ګل په شان دے. ۷ کله چې د مالِک
خُدائ هوا وچلیږی نو واښهٔ اوچ شی او ګلونه مړاوی شی، نو
داسې دا د خلقو دپاره هم ده. ۸ نو، واښهٔ اوچ شی او
ګلونه مړاوی شی، خو د مالِک خُدائ کلام د همېشه دپاره
قائم وی. ۹ اے صیونه، یو اوچت غر ته وخېژه او اعلان
وکړه. اے یروشلمه، د اوچت آواز سره چغه ووهه، او یرېږئ
مهٔ. د یهوداه ښارېو تهووایئ چې، "ستاسو خُدائ پاک دا
دے راروان دے." ۱۰ ګورئ، مالِک خُدائ تعالیٰ لوئ
قدرت سره راروان دے، هغه به د طاقت سره حکومت
وکړی، د هغهٔ اجر د هغهٔ سره دے او د هغهٔ انعام د هغهٔ نه
مخکښې مخکښې روان دے. ۱۱ هغه به د یو شپون په شان
د خپلو ګډو ساتنه کوی، هغه به ګډُوری په خپل غېږ کښې
وړی او زړهٔ سره به یې نزدې نیولی وی او ګډې به یې ډېر په
خیال سره ځان سره روانې کړې وی.

د خُدائ پاک ثانی نشته

۱۲ سمندر څوک په موټی کښې نیولے شی، یا څوک
آسمان د لاسونو په ذریعه ناپ کولے شی؟ د زمکې د خاورې

وزن چا معلوم کړے دے یا څوک په تله غرونه او د غرونو
غونډۍ تللے شی؟ ۱۳ مالِک خُدائ ته څوک ښودلے شی
چې داسې کوه؟ هغۀ ته څوک ښودنه کولے شی یا مشوره
ورکولے شی؟ ۱۴ ولې مالِک خُدائ ته د چا د مشورې
ضرورت وی څۀ؟ چې ورته پوهه ورکړی او د صحیح کارونو
طریقه ورته وښائی؟ یا کله چا هغۀ ته عِلم ورکړے دے چې د
ښۀ عِلم تېرولو چل ورته وښائی؟ ۱۵ نه، یقیناً چې قومونه د
مالِک خُدائ دپاره هیڅ هم نۀ دی، په بالټۍ کښې د اوبو د یو
څاڅکی یا په تله کښې د دوړې نه زیات نۀ دی، هغه ټوله دُنیا
داسې اوچتوی لکه چې د شګې یوه دانه وی. ۱۶ د لبنان په
ځنګلو کښې ټول ځناور خُدائ پاک ته د قربانۍ کېدو دپاره
لږ دی، او د دې ځنګلونو ونې د سوزېدونکو نذرانو د اور
بلولو دپاره ډېرې کمې دی. ۱۷ د هغۀ په وړاندې ټول قومونه
هیڅ هم نۀ دی، د هغۀ په نظر کښې هغوئ نشت دی، هیڅ څیز
هم نۀ دی. ۱۸ د خُدائ پاک مثال د چا سره ورکولے شی؟
تۀ به څنګه ووائې چې د هغۀ صورت څنګه دے؟ ۱۹ کاریګر
خو اول بُت جوړ کړی، بیا زرګر په هغې باندې سرۀ زر
وخېژوی او د سپینو زرو په زنځیرونو باندې یې ښائسته
کړی. ۲۰ کوم سړے چې سرۀ زر یا سپین زر نۀ شی
اخستلے هغه به داسې لرګی خوښوی چې نۀ وَرستېږی. هغه
یو ماهِر کاریګر لټوی چې یو داسې بُت جوړ کړی چې نۀ
غورزېږی. ۲۱ تا ته پته نشته څۀ؟ تا نۀ دی اورېدلی څۀ؟ تا
ته د شروع نه نۀ وُو وئیلے شوی څۀ؟ د دُنیا د شروع نه
واخله تر اوسه پورې تۀ پوهه نۀ شوې؟ ۲۲ خُدائ پاک د
زمکې نه بره په خپل تخت ناست دے، او هلته نه خلق لکه د
مُلخانو په شان ښکاری. هغۀ آسمان د پردې په شان خور

کړے دے، د هغه خېمې په شان چې د اوسېدو دپاره وی.
۲۳ هغه طاقتور حکمرانان راټيټوی او په نشت باندې يې
بدلوی. ۲۴ هغوئ د وړو بوټو په شان دی، چې اوس اوس
راشنهٔ شوی وی او لړې لړې جرړې يې کړې وی. کله چې
مالِک خُدائ هوا راولېږی، نو دا اوچې شی او د خسنی په
شان والوځی. ۲۵ د هغه مقدس ذات مثال د چا سره
ورکولے شی؟ د هغهٔ په شان بل څوک شته؟ ۲۶ آسمان ته
وګوره. تا له چې په نظر کوم ستوری راځی دا چا پېدا کړی
دی؟ دا هغه ذات دے چې دا يې د لښکر په شان روان کړی
دی، هغهٔ ته پته ده چې دا ستوری څومره دی او هر يو ته
خپل خپل نوم اخلی. د هغهٔ قوت دومره زيات دے، چې د
دې نه يو هم نهٔ دے کم شوے. ۲۷ نو اے بنی اِسرائيلو،
تاسو شکايت ولې کوئ چې مالِک خُدائ ستاسو په تکليفونو
باندې خبر نهٔ دے يا چې ستاسو سره بې اِنصافی کيږی نو
تاسو وايئ چې هغه ستاسو خيال نهٔ ساتی؟ ۲۸ تاسو ته پته
نشته څهٔ؟ تاسو اورېدلی نهٔ دی؟ چې مالِک خُدائ د همېشه
دپاره خُدائ پاک دے، هغهٔ ټوله دُنيا پېدا کړې ده. هغه
هيڅکله نهٔ ستړے کيږی او نهٔ ستومانه کيږی. او د هغهٔ د
حکمت خاتمه نشته. ۲۹ هغه کمزورو او ستړو له طاقت
ورکوی. ۳۰ نو ځوانان هم ستړی ستومانه شی، او خراب
راوغورزيږی. ۳۱ خو چې څوک په مالِک خُدائ باندې يقين
ساتی نو هغوئ ته به يو نوے طاقت مِلاو شی. هغوئ به داسې
اوچت الوځی لکه چې د باز وزر ورته لګېدلی وی، هغوئ به
منډه وهی او نهٔ به ستړی کيږی، هغوئ به پېدل ګرځی او نهٔ به
ستومانه کيږی.

د خُدائ پاک د بنی اِسرائیلو اعتباری کول

٤١ ١ اے د لرې مُلکونو خلقو، خاموشئ سره ما ته
غوږ ونیسئ. تیار شئ چې په عدالت کښې خپله مقدمه پېش
کړئ، تاسو ته به د خبرو کولو موقع مِلاو شی. راځئ چې په
یو ځائ دا فېصله وکړُو چې څوک په حقه دی. ٢ هغه
څوک وو چا چې فتح کوونکے د نمرخاتهٔ نه راوستلو، او چې
چرته هم تلو نو هغهٔ له به یې فتح ورکوله؟ هغهٔ له به په قومونو
او بادشاهانو چا فتح ورکوله؟ د هغهٔ تُورې به هغوئ داسې
وهل لکه چې خاوره وی. د هغهٔ غشو به هغوئ د بوسو په
شان خوارهٔ وارهٔ کړل. ٣ هغه وریسې دے او ښهٔ په خېر
سره روان دے، دومره تېز دے چې پښې یې په زمکه پوره نهٔ
لګیږی. ٤ هغه څوک دے چې داسې یې وکړل؟ څوک دے
چې د شروع پیړۍ په پیړۍ آوازونه کوی؟ زهٔ، مالِک خُدائ د
ابتدا نه موجود یم، او په انتها کښې به هم موجود یم. ٥ د
لرې مُلکونو خلقو دا لیدلی دی او یرېدلې دی، د دُنیا لرې
علاقې لړزیږی. او هغوئ یو بل ته راجخت شی او رانزدې
شی. ٦ هغوئ د یو بل مدد کوی او یو بل ته وائی چې،
”حوصله وکړئ.“ ٧ ترکاڼ د زرګر حوصله افزائی کوی،
او څوک چې بُت په ټکولو باندې هواروی د هغه سړی
حوصله افزائی کوی څوک چې دا په مېخونو یو ځائ کوی
او وائی، ”اوس ټیک دے.“ او بیا دا بُت هغوئ په مېخونو
باندې مضبوطوی چې ونهٔ غورزیږی. ٨ خو اے زما
خِدمتګاره، بنی اِسرائیله، زما د دوست اِبراهیم اولاده. تاسو
هغه خلق یئ چې ما غوره کړی یئ، ٩ تاسو ما د دُنیا د
سرونو نه راوستلئ، ما تاسو د دې لرې ګوټونو نه راوغوښتلئ

او ما تاسو ته وفرمائيل، ”تاسو زما خِدمت کوونکی يئ. ما
تاسو غوره کړئ او رد مې نۀ کړئ.“ ١٠ يريږئ مۀ، زۀ
ستاسو مل يم. زۀ ستاسو خُدائ پاک يم، د څۀ نه هم مۀ
وارخطا کيږئ. زۀ به تاسو مضبوط کړم او طاقت به درکړم،
زۀ به په خپل زورَور ښی لاس سره ستاسو حِفاظت کوم.
١١ څوک چې تاسو ته غصه وی نو د شکست د شرم سره
به مخ شی. څوک چې درسره جنګ کوی نو هغوئ به نيست
و نابود شی. ١٢ تاسو به هغه ظالمان دشمنان لټوئ، خو
پيدا به يې نۀ کړئ ځکه چې هغوئ به د زمکې د مخ نه ورک
شی. ١٣ زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم، زۀ تاسو
ټکره کوم او درته وايم چې، ”مۀ يريږئ، زۀ به ستاسو مدد
کوم.“ ١٤ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، تاسو
واړۀ او کمزوری يئ، خو يريږئ مه، زۀ به ستاسو مدد کوم.
زۀ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات يم، زۀ هغه هستی يم څوک چې
تاسو بچ کوی. ١٥ ګورئ، زۀ به تاسو د درمند د تختې په
شان جوړ کړم، چې غاښونه يې تېرۀ وی. تاسو به غرونه ذرې
ذرې کوئ او تباه کوئ به يې، د غرونو غونډۍ به لکه د بوسو
په شان شی. ١٦ تاسو به دا هوا ته وُلئ، باد به دا اخوا وړی،
او طوفان به يې خوارۀ وارۀ کوی. نو بيا به تاسو خوشحاله
يئ ځکه چې زۀ ستاسو مالِک خُدائ يم، تاسو به زما ثناء
صِفت کوئ، ځکه چې زۀ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات يم. ١٧
کله چې غريبانان او ضرورتمند اوبۀ لټوی، خو مومی يې نه،
او د هغوئ مرۍ د تندې نه اوچې شی، نو بيا به زۀ، مالِک
خُدائ د هغوئ سوال قبول کړم، زۀ، د بنی اِسرائيلو خُدائ
پاک به هغوئ هيڅکله پرې نۀ ږدم. ١٨ زۀ به د خُشکو غرونو
په مينځ کښې سيندونه روان کړم او په واديانو کښې به د اوبو

چينې روانې کړم. زۀ به صحرا د اوبو په تالابونو بدله کړم او
اوچه زمکه به په بهيدونکو چينو بدله کړم. ۱۹ زۀ به په
صحرا کښې د دِيار ونې راشنې کړم، او د کيکر، د سر درو
ونې او د زيتُونو ونې به راشنې کړم. په خُشک مُلک کښې به
ځنګل راوټوکيږى، د نخترو، د صُندل د ونو او د سبر ونو
ځنګل به راوټوکيږى. ۲۰ زۀ به دا د دې دپاره کوم چې خلق
دا وګورى او پوهه شى، چې هغوئ پرې غور وکړى او پته
ورته ولګى چې د مالِک خُدائ قوت دا کړې دى. او د بنى
اِسرائيلو مقدس ذات دا پېدا کړې دى.“

د بُتانو څۀ حيثيت نۀ وى

۲۱ مالِک خُدائ فرمائى، ”تاسو د خپلو معبودانو په حق
کښې معامله وړاندې کړئ.“ د اِسرائيل بادشاه فرمائى، ”خپل
ښۀ دليلونه پېش کړئ. ۲۲ راشئ او پېشګوئې وړکړئ چې
څۀ به کيږى، نو چې پته راته ولګى کله به داسې وشى. عدالت
ته د تېرې زمانې واقعاتو وضاحت وکړئ، او مونږ ته ووايئ
چې د دې څۀ مطلب دے. ۲۳ مونږ ته ووايئ چې په
راتلونکى وخت کښې به څۀ کيږى، نو بيا به مونږ ته پته ولګى
چې تاسو خدايان يئ. څۀ نه څۀ خو وکړئ کنه کۀ هغه ښۀ
وى او کۀ بد، چې مونږ ګبراؤ شُو او ويريږو. ۲۴ خو تاسو
هيڅ هم نۀ يئ او ستاسو کار هم فضول دے، څوک چې تاسو
غوره کړى هغوئ د نفرت قابل دى. ۲۵ ما يو سړے د
شمال طرف نه راپارولے دے نو هغه راروان دے، هغه زما د
نوم درناوے کوى او هغه د نمرخاتۀ طرف نه راروان دے.
هغه به په حکمرانانو داسې ګرځى لکه چې په ختو ګرځى
داسې لکه چې کُلال په خټه پښې ږدى. ۲۶ د شروع نه چا دا

اعلان وکړو نو چې مونږ ته به پته وے؟ د اول نه چا د دې
پېشګوئي وکړه چې مونږ ووايو چې هغه صحيح دے؟ هيچا
هم د دې اعلان او پېشګوئي نۀ ده کړې. هيچا هم ستا يوه
خبره هم نۀ ده اورېدلې. ۲۷ اول ما صيون ته د دې اعلان
وکړو، او ما يروشلم ته د خوشخبرۍ پېغام وړُونکی ولېږل.
۲۸ خو ما په معبودانو کښې داسې يو هم ونۀ ليدلو چې ما له
مشوره راکړی، او په دوئ کښې يو هم نشته چې زما د سوال
جواب راکړی. ۲۹ ګورئ، دا ټول معبودان بېکاره دی،
هغوئ هيڅ هم نۀ شی کولے، دا بُتان هسې تش کدوان دی.“

د مالِک خُدائ خِدمت کوونکے

۴۲ ۱ دا زما خادِم دے چا ته چې ما طاقت ورکړے
دے او څوک چې ما غوره کړے دے، زما محبوب چې روح
مې پرې خوشحاله دے. ما خپل روح په هغۀ سورے کړے
دے، او هغه به غېرو قومونو ته اِنصاف رسوی. ۲ هغه به
نۀ جنګ کوی، نۀ شور، او نۀ به په کوڅو کښې د هغۀ آواز
اورېدے شی. ۳ هغه به يوه کږه لوخه هم نۀ ماتوی او نۀ به
کمه بلېدونکې ډيوه مړه کوی. هغه به په وفادارۍ سره
اِنصاف قائم ساتی. ۴ هغه به نۀ بېحوصلې کيږی او نۀ به
نااُميده کيږی، هغه به په زمکه اِنصاف قائم کړی. لرې لرې
مُلکونه به د هغۀ د تعليماتو په انتظار وی. ۵ خُدائ پاک
آسمانونه پيدا کړل او خوارۀ يې کړل، هغۀ زمکه او چې په دې
کښې هر څۀ اوسيږی هغه يې پيدا کړل، هغۀ د زمکې ټولو
خلقو له ساه او ژوند ورکړو. او اوس خُدائ پاک خپل
خِدمت کوونکی ته وائی، ۶ ”ما، مالِک خُدائ صداقت

سره راوغوښتې، زۀ به تا د لاس نه ونیسم او محفوظ به دې ساتم. ستا په ذریعه به زۀ د ټولو خلقو سره یو لوظ وکړم، او ستا په ذریعه به زۀ قومونو له رڼا راوړم. ۷ تۀ به دړندو سترګې وغړوې او هغه خلق به آزاد کړې چې کوم د قېدخانې په تیارۀ کښې پراتۀ دی. ۸ زۀ مالِک خُدائ یم. او هم دا زما نوم دے. زۀ به خپل جلال بل هیچا ته نۀ ورکوم، او زما په ثناء صِفت کښې به بُتانو ته هیڅ برخه نۀ ملاویږی. ۹ ما چې د کومو خبرو پېشګوئې کړې وه هغه رښتیا شوې دی. او اوس زۀ تاسو ته د نوؤ واقعو اعلان کوم. اوس به زۀ تاسو ته نوی څیزونه وښایم چې دا لا شوی هم نۀ وی.“

یو د ثناء صِفت، حمد

۱۰ مالِک خُدائ ته یو نوے حمد ووایئ، اے ټولې دُنیا، د هغۀ ثناء صِفت بیان کړئ. اے په سمندر کښې مسافرانو او د سمندر ټول مخلوقه، د هغۀ ثناء صِفت کوئ. اے لرې مُلکونو او په هغې کښې اوسېدونکو خلقو، د هغۀ حمد ووایئ. ۱۱ صحرا او د دې ښارونه دې د خُدائ پاک ثناء صِفت کوی، د قیدار د کلو خلق دې د هغۀ ثناء صِفت کوی. او څوک چې د سلع په ښار کښې اوسیږی هغوئ دې د غرونو د سرونو نه د خوشحالۍ چغې ووهی. ۱۲ کوم خلق چې په لرې مُلکونو کښې اوسیږی هغوئ دې د مالِک خُدائ ثناء صِفت او جلال بیان کړی. ۱۳ مالِک خُدائ د یو جنګیالی په شان جنګ له ځی، هغه به لکه د فوجی په شان جذبه کښې راشی او د جنګ نعرې به وهی او د خپلو دشمنانو خِلاف به خپل طاقت ښائی. ۱۴ خُدائ پاک فرمائی، ”زۀ د ډېر وخت نه خاموش وم، زۀ د ډېر وخت نه چُپ وم نو غږ مې نۀ کولو. خو اوس زۀ د

داسې ښځې په شان يم چې فرياد کوى او چغې وهى لکه چې
ماشوم يې پېدا کيږى او ساه ساه يم. ۱۵ زهٔ به غرونه او د
غرونو غونډۍ تباه کړم او واښهٔ او ونې به اوچې کړم. زهٔ به د
سيندونو نه اوچې زمکې جوړې کړم او د اويو تالابونه به يې
اوچ کړم. ۱۶ زهٔ به خپل ړاندهٔ خلق روان کړم په هغه لار به
يې بوځم چې هغوئ پرې هيڅکله سفر نهٔ وى کړے. زهٔ به د
هغوئ وړاندې تيارهٔ په رڼا بدله کړم او د هغوئ مخې ته هغه
کندې کَپرې زمکه به هواره کړم. دا زما وعدې دى، او دا
وعدې به زهٔ پوره کړم. ۱۷ خو هر څوک چې په بُتانو ايمان
لرى، او ورته وائى چې تاسو زمونږ خُدايان يئ، نو هغوئ به
سخت وشرميږى او رد به کړے شى.“

د بني اِسرائيلو نهٔ پوهېدل

۱۸ اے کڼو خلقو، واورئ. اے ړندو خلقو، بنهٔ وګورئ.
۱۹ زما د خِدمت کوونکى په شان ړوند څوک دے؟ زما د
پېغمبر په شان کُوڼ څوک دے څوک چې زهٔ درلېږم؟ اګر
چې ما هغهٔ سره لوظ کړے دے خو بيا هم د مالِک خُدائ د
خادِم په شان ړوند څوک نشته. ۲۰ اګر چې تاسو ډېر څهٔ
ليدلى دى، خو تاسو څهٔ توجو نهٔ ده ورکړې، اګر چې ستاسو
غوږونه خبره واورى، خو تاسو يې نه اورئ. ۲۱ مالِک
خُدائ د خپل صداقت د خاطره خوشحاله وو، چې خپل
شريعت لوئ کړى او جلال ورکړى. ۲۲ خو اوس د هغهٔ
خلق لوټ کړے شوى او شوکېدلى دى، هغوئ ټول په کندو
کښې ګېر کړے شوى دى او په قېدخانو کښې اچولے شوى
دى. هغوئ نه د لوټ مال جوړ شوے دے، خو د هغوئ بچ
کولو له هيڅ څوک هم رانهٔ غلل. هغوئ نيولے شوى دى خو

هیڅا هم ونهٔ وئیل چې، "دوئ واپس کړئ." ۲۳ په تاسو
کښې به څوک دې ته غوږ ونیسی؟ د راتلونکی وخت دپاره به
څوک دې ته پام وکړی؟ ۲۴ اِسرائیلیان لوټ مارانو او
ډاکوانو ته چا حواله کړل؟ ولې دا مالِک خُدائ ونهٔ کړل، د
چا خِلاف چې مونږ ګناه کړې ده؟ هغوئ د هغهٔ په لاره باندې
تلو نه اِنکار وکړو، هغوئ د هغهٔ د شریعت نافرمانی وکړه.
۲۵ نو په دې وجه هغهٔ هغوئ ته د خپلې غصې زور وښودلو
او د جنګ سختی یې وربانديې راوسته. د هغهٔ غصه په ټول
اِسرائیل کښې د اور په شان بلېده، خو هغوئ ته هیڅ پته نهٔ
لګېده چې څهٔ کیږی، دا د هغوئ خلاف بلېده خو هغوئ ترینه
هیڅ سبق وانهٔ خستو.

د خُدائ پاک د خپلو خلقو د بچ کولو وعده کول

۴۳ ۱ اے بنی اِسرائیلو، هغه مالِک خُدائ چا چې تاسو
پېدا کړی یئ هغه فرمائی چې، "یرېږئ مه، څکه چې ما تاسو
په بیعه اخستی یئ. ما تاسو ته په نوم آواز کړے دے، تاسو
زما یئ. ۲ کله چې تاسو د سمندر په ژورو اوبو کښې
روان یئ، نو زهٔ به ستاسو مل یم، کله چې تاسو د سمندرونو
نه تېرېږئ نو ډوبېږئ به نه. کله چې تاسو په اور کښې
تېرېږئ، نو تاسو به نهٔ سوزئ، او د اور شُغلې به تاسو ته
نقصان نهٔ درکوی. ۳ زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
یم، زهٔ د بنی اِسرائیلو هغه مقدس ذات یم، چې ستاسو
خلاصونکے یم. ستاسو د آزادولو دپاره زهٔ مِصر ورکوم،
ستا په ځائ زهٔ ایتهوپیا او سِبا ورکوم. ۴ زما په نظر
کښې تاسو قیمتی او عزتمند یئ، او تاسو په ما ګران یئ. نو په

دې وجه به زۀ ستاسو په ځائ خلق ورکړم او ستاسو د ژوند
په بدله کښې به زۀ قومونه ورکړم. ۵ يرېږئ مه، زۀ ستاسو
مل يم. زۀ به تاسو او ستاسو خلق د نمرخاتۀ طرف نه او د
نمرېرېواتۀ طرف نه راغونډ کړم. ۶ زۀ به شمال ته ووايم
چې هغوئ پرېږده چې لاړ شى او جنوب ته به ووايم چې
هغوئ مۀ ايساروه. زما زامن د لرې مُلکونو نه واپس راوله،
زما لوڼه د زمکې د هر سر نه واپس راوله. ۷ هغه څوک
چې زما خپل خلق دى، کوم چې ما د دې دپاره پېدا کړى دى
چې زما د جلال سبب جوړ شى.“ ۸ هغه خلق راولئ د چا
چې سترګې شته، خو هغوئ ړاندۀ دى، د چا چې غوږونه
شته، خو هغوئ کاڼۀ دى. ۹ قومونه دې راغونډ شى. د
هغوئ د معبودانو نه کوم يو د راتلونکى وخت پېشګوئې
ورکولے شى؟ چې څۀ اوس کېږى نو کوم يو د دې په حقله
مخکښې وئيلى وُو؟ هغه معبودان دې د دې ګواهان راولى چې
دا ثابت شى چې هغوئ په حقه دى، او چې ګواهى ورکړى
چې د هغوئ خبرې رښتيا دى. ۱۰ مالِک خُدائ وفرمائيل،
”اے بنى اِسرائيلو، تاسو زما ګواهان يئ، زما خِدمت کوونکى
يئ او ما غوره کړى يئ چې تاسو ما وپېژنئ او په ما به ايمان
ولرئ او پته درته ولګى چې صرف زۀ خُدائ پاک يم. زما نه
بغېر بل يو خُدائ هم نشته، نۀ د دې نه مخکښې وو او نۀ به د
دې نه وروستو وى. ۱۱ زۀ، صرف زۀ مالِک خُدائ يم، او
زما نه بغېر بل څوک خلاصونکے نشته. ۱۲ هم ما ستاسو د
خلاصون اعلان وکړو او تاسو ته مې خلاصون درکړو، او
دُنيا ته مې ښکاره کړو. او ستاسو په مينځ کښې بل يو غېر
معبود هم داسې څۀ نۀ دى کړى، څۀ چې ما کړى دى.“
مالِک خُدائ فرمائى، ”تاسو زما ګواهان يئ چې زۀ خُدائ

پاک یم. ۱۳ زهٔ خُدائ پاک یم او د همیشه دپاره به یم. زما د
طاقت نه هیڅ څوک هم نهٔ شی بچ کېدلے، زهٔ چې کوم کار
کوم نو هغه څوک ایسارولے شی؟"

د خُدائ پاک د فتحې لوظ

۱۴ د بنی اِسرائیلو مقدس ذات، هغه مالِک خُدائ چا چې
تاسو بچ کړئ هغه فرمائی، "ستاسو د بچ کولو دپاره، زهٔ به د
بابل خِلاف یو لښکر درولېږم، زهٔ به د ښار دروازې
راوغورزوم، او د دې د خلقو د خوشحالۍ چغې به په ژړا
بدلې شی. ۱۵ زهٔ مالِک خُدائ، ستاسو مقدس خُدائ پاک
یم. زهٔ د بنی اِسرائیلو خالق ستاسو بادشاه یم." ۱۶ مالِک
خُدائ فرمائی، "ما په سمندر کښې یوه لار جوړه کړه، او د
زوروَرو اوبو په مینځ کښې مې یوه لار جوړه کړه." ۱۷ هغهٔ
یو طاقتور لښکر د تباهۍ طرف ته بوتلو، یو داسې لښکر چې
جنګی ګاډۍ او آسونه یې لرل. هغوئ پرېوتل او بیا را پا نهٔ
څېدل، او د ډیوې د لمبې په شان ختم شول. ۱۸ "د تېر
شوی وخت په واقعاتو پورې مهٔ انښلئ او چې څهٔ وړاندې
شوی وی نو د هغې خیال د زړهٔ نهٔ وباسئ. ۱۹ زهٔ چې کوم
نوی کارونه کوم نو هغې ته ګورئ. هغه اوس شروع کېدو والا
دی، تاسو یې نهٔ وینئ څهٔ؟ زهٔ به په بیابان کښې یوه لار جوړه
کړم او هلته به د اوبو نِهرونه جوړ کړم. ۲۰ ځنګلی ځناور،
ګیدړان او شترمرغ به زما درناوے کوی، ځکه چې زهٔ به په
بیابان کښې اوبهٔ ورکوم او په صحرا کښې به سیندونه روان
کړم د دې دپاره چې خپلو خلقو له اوبهٔ ورکړم. ۲۱ دا هغه
خلق دی څوک چې ما د خپل ځان دپاره پېدا کړی دی، چې
هغوئ زما ثناء صِفت وکړی."

د مالِک خُدائ خپل خلق بلل

٢٢ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، ستاسو زړۀ
زما نه موړ شوے دے، او تاسو زما عبادت ونۀ کړو. ٢٣
تاسو ما له د ګډو خپلې سوزېدونکې نذرانې رانۀ وړلې، تاسو
د قربانو سره زما درناوے ونۀ کړو. په تاسو مې بوج وانۀ
چولو چې نذرانې مې درنه غوښتے وے او تنګ مې نۀ کړئ
چې خوشبودارې مصالحې مې درنه غوښتے وے. ٢٤ تاسو
زما دپاره خوشبودارې مصالحې وانۀ خستلې او نۀ مو د
خپلو څناورو د وازګې سره خوشحاله کړم. خو تاسو په ما
باندې ستاسو د ګناهونو بوج کېښودو، تاسو چې کوم بد عمل
کړے دے د هغې په وجه مو تنګ کړے يم. ٢٥ آو، زۀ هم
هغه خُدائ پاک يم چې د خپل ځان په خاطر ستاسو په
جرمونو پرده اچوم او ستاسو ګناهونه د خپل ذهن نه وباسم.
٢٦ راځئ چې عدالت ته لاړ شُو، خپل اِعتراض بيان کړئ.
خپله خبره پېش کړئ چې ثابته شی چې تاسو په حقه يئ. ٢٧
ستاسو پلار نيکۀ ګناه وکړه، او ستاسو مشرانو زما خِلاف
بغاوت وکړو، ٢٨ نو په دې وجه به زۀ د مقدس ځائ مشران
رسوا کړم او زۀ به بنی اِسرائيليان مکمل تباهۍ او شرم دپاره
مخصوص کړم.“

د بنی اِسرائيلو دپاره د خُدائ پاک برکتونه

۴۴ ١ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے بنی اِسرائيلو، زما
خِدمت کوونکو، اے د يعقوب اولاده، اے زما غوره کړے
شوو خلقو اوس ماته غوږ ونيسئ. ٢ زۀ هغه مالِک خُدائ

یم چا چې تاسو پېدا کړی یئ، د کوم وخت نه چې تاسو پېدا
شوی یئ نو زهٔ ستاسو مدد کوم. اے یعقوبه زما خادِمه،
یریږه مه، اے بنی اِسرائیله، تهٔ ما غوره کړے یې، یریږه مه.
٣ زهٔ به تږی مُلک له اوبهٔ ورکړم او په اوچه زمکه به
نِهرونه روان کړم. زهٔ به ستاسو په بچو خپل روح نازل کړم
او ستاسو په اولاد به خپل برکتونه نازل کړم. ٤ هغوئ به د
داسې واښو په شان ترقی کوی چې سیرابه وی، د هغه
خاروَلو ونو په شان چې د اوبو د روانو نِهرونو په غاړه شوې
وی. ٥ خلق به وار په وار وائی چې، زهٔ د مالِک خُدائ یم.
هغوئ به راشی چې د بنی اِسرائیلو سره ملګری شی. په
هغوئ کښې به ځینې په خپل لاس د مالِک خُدائ نوم ولیکی
او خپل ځان به د خُدائ پاک د خلقو نه یو کس ګڼی.“ ٦
مالِک خُدائ، څوک چې په بنی اِسرائیلو حکومت کوی او د
بنی اِسرائیلو حِفاظت کوی، هغه مالِک خُدائ ربُ الافواج
داسې فرمائی، ”زهٔ اولین او زهٔ آخرین یم، زما نه بغیر بل یو
خُدائ هم نشته. ٧ زما په شان څوک دی؟ هغه دې آواز
وکړی او خپل دلیلونه دې پېش کړی. هغوئ دې په ترتیب
سره ووائی څهٔ چې د پخوا نه شوی دی چې کله ما خپل قوم
قائم کړو. هغوئ دې د راتلونکی وخت د خبرو اعلان وکړی
چې څهٔ به کیږی. ٨ مهٔ یریږئ، چې ونهٔ یریږئ. ولې ما
تاسو ته ډېر مخکښې نهٔ وُو وئیلی چې څهٔ به کیږی؟ تاسو زما
ګواهان یئ. بل خُدائ پاک شته څهٔ؟ بل د پناه ځائ نشته چې
زهٔ ترې نه خبر یم.“

بُتان هیڅ هم نهٔ شی کولے

٩ هر څوک چې بُتان جوړوی نو هغوئ هیڅ هم نهٔ دی او

چې کومو څیزونو ته هغوئ ډېر زیات خوشحالېږی هغه
بېفائدې دی. د بُت پرستانو نۀ خو سترګې شته او نۀ پکښې
عقل شته خو آخر به هم د شرم سره مخ شی. ۱۰ هغه څوک
دے چې ځان له یوه مجسمه یا بُت جوړوی او د هغې به ورته
هیڅ فائده نۀ وی؟ ۱۱ ګورئ، هغوئ او د هغوئ ټول ملګری
به وشرمېږی. کوم خلق چې بُتان جوړوی هغوئ صرف
انسانان دی. هغوئ دې راشی او په عدالت کښې دې پېش
شی، هغوئ به وېرېږی او د شرم سره به مخ شی. ۱۲ لوهار
د اوسپنې یوه ټکړه واخلی او د سکروټو په ذریعه په دې
باندې کار کوی. هغه د متو زور سره څټک وهی او د دې نه
یو بُت جوړ کړی. هغه اوږے شی او د لوږې نه یې طاقت
جواب ورکړی او د تندې نه یې رنګ زېړ شی. ۱۳ ترکاڼ د
لرګی ناپ واخلی. هغه په دې باندې کرښې وهی، دا لرګے د
خپل آوزار سره وتراشی او د یو بنی آدم شکل ترې نه جوړ
کړی، چې د یو انسان په شان ښائسته صورت لری، د دې
دپاره چې په یو بُتخانه کښې یې ولګوی. ۱۴ کاریګر د دِیار
ونې ووهی چې د هغې نه کار واخلی، یا د ځنګل د څېړۍ ونه
یا د دِیار ونه خوښه کړی. یا هغه د نختر ونه وکَری او د باران
سره دا را غټه شی. ۱۵ یو کس به د ونې څۀ حِصه د
خشاک دپاره استعمال کړی او د څۀ حِصې نه به یې اور بل
کړی چې خپل ځان پرې تود کړی او روټۍ وربان‌دې پخه
کړی. او دا هم یو حقیقت دے چې د څۀ حِصې نه به یې یو
بُت جوړ کړی او عبادت به یې کوی. ۱۶ هغه د څۀ لرګو نه
اور بل کړی، هغه وربان‌دې غوښه سره کړی، وې خوری او
موړ شی. هغه وربان‌دې خپل ځان تود کړی او وائی، "دا
څومره تود او زبردست اور دے." ۱۷ کوم لرګے چې پاتې

شی نو د هغې نه يو بُت جوړ کړی او بيا ورته هغه تيټيږی او
عبادت يې کوی. هغه دې ته سوال کوی او ورته وائی، "تهٔ زما
خُدائ يې، تهٔ ما بچ کړه." ١٨ داسې خلقو ته هيڅ پته نهٔ وی
او نهٔ په څهٔ پوهيږی. د هغوئ په سترګو او زړونو باندې پرده
پرته وی، نو په دې وجه نهٔ هغوئ څهٔ وينی او نهٔ په څهٔ
پوهيږی. ١٩ د بُتانو جوړونکی دومره عقل او پوهه نهٔ لری
چې سوچ پرې وکړی چې، "څهٔ لرګی ما وسوزول. د څهٔ سره
مې روټۍ پخه کړه او د دې په سکارو مې غوښه سره کړه او
ومې خوړه. نو د دې پاتې لرګی نه به زهٔ بُت جوړوم او دې ته
به زهٔ سجده کوم؟" ٢٠ دا داسې دی لکه چې څوک ايرې
خوری. هغه خپلو کم عقلو سوچونو بې‌لارې کړے دے. هغه
به په خپل زړهٔ کښې دا خبره هم نهٔ اچوی چې، "زما په لاس
کښې چې کوم بُت دے هغه په رښتيا خُدائ نهٔ دے."

مالِک خُدائ پېدا کوونکے او خلاصونکے دے

٢١ مالِک خُدائ فرمائی، "اے بنی اِسرائيلو، دا خبره ياده
ساتئ، تاسو زما خِدمت کوونکی يئ. ما تاسو د دې دپاره پيدا
کړئ چې زما خِدمت کوونکی يئ، او زهٔ به تاسو هيڅکله نهٔ
هېروم. ٢٢ ما ستاسو ګناهونه د وريځې په شان لرې کړې
دی. ما ستاسو ګناهونه داسې لرې کړې دی لکه چې نمر
سخت دُهند لرې کوی. ما له راواپس شئ، زهٔ هغه ذات يم
څوک چې تاسو بچ کوی." ٢٣ اے آسمانونو، د خوشحالۍ
نه چغې ووهئ، ځکه چې مالِک خُدائ هر څهٔ وکړل. د زمکې
ژورو ځايونو، چغې ووهئ. غرونو او د ځنګل هرې ونې، د
خوشحالۍ نه چغې ووهئ. مالِک خُدائ خپل خلق بنی
اِسرائيليان بچ کړل او خپله لوئی يې وښودله. ٢٤ مالِک

خُدائ ستاسو خلاصونکے فرمائی، "زۀ هغه ذات يم چا چې
تاسو پېدا کړی يئ. زۀ مالِک خُدائ يم، ما دا هر څيز پېدا
کړے دے. ما په يوائې ځان په زمکه باندې آسمانونه
ودرول، او زمکه مې پخپله خوره کړه. ۲۵ زۀ د دروغو نبوت
کوونکی دروغژن ثابتوم، او د فالګرو نه کم عقلان جوړوم. زۀ
د هوښيارانو خلقو خبرې غلطې ثابتوم او د هغوئ حِکمت په
کم عقلتوب بدلوم. ۲۶ زۀ د خپلو خِدمت کوونکو پېشګوياني
پوره کوم او د خپلو پېغمبرانو منصوبې سر ته رسوم. زۀ د
يروشلم په حقله وايم چې خلق به بيا هلته اوسېږی، او د
يهوداه ښارونو ته وايم چې دا به بيا جوړ شی. او دا به د
کنډرو نه په ښارونو بدل شی. ۲۷ هم زۀ ژور سمندر ته حُکم
ورکوم چې، اوچ شه، زۀ ستا ژوروالے اوچوم. ۲۸ زۀ
خورس ته وايم، تۀ زما شپون يې، تۀ به هغه کار کوې چې څۀ
درته زۀ وايم يعني، تۀ به حُکم ورکړې چې يروشلم دې بيا
جوړ شی او د خُدائ پاک د کور بنيادونه دې واچولے شی."

د خُدائ پاک د خورس مقررول

۴۵ ۱ مالِک خُدائ خپل غوره کړے شوے خادِم
خورس ته فرمائی، "ما ستا ښے لاس نيولے دے، نو ځکه
چې تۀ هر چرته ځې هلته به قومونه ستا تابع کړم، د
بادشاهانو زور به ختم کړم، د ښارونو دروازې به ستا دپاره
کولاو کړم او بندوم به يې نه. ۲ زۀ به په خپله ستا نه
وړاندې ځم، او غرونه به درته هوار کړم. زۀ به د زېړو
دروازې راوغورزوم او د دې د اوسپنې سيخونه به ټوټې ټوټې
کړم. ۳ زۀ به تا له د تورې تيارې او د پټو ځايونو نه خزانې

درکړم، نو بيا به تا ته پته ولګی چې زهٔ مالِک خُدائ يم، او
چې د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک يم ځوک چې تا ته په نوم آواز
کوی. ۴ زما د خِدمت کوونکو او غوره کړے شوو بنی
اِسرائيلو د خاطره، زهٔ تا ته په نوم آواز کوم او تا له مې د
لوئ عزت لقب درکړے دے، اګر چې تهٔ ما نهٔ پېژنې. ۵ زهٔ
مالِک خُدائ يم، بل يو خُدائ هم نشته. زهٔ تا له طاقت
درکوم، اګر چې تهٔ ما نهٔ پېژنې. ۶ دا زهٔ د دې دپاره کوم
چې د دُنيا د يو سر نه تر بل سره پورې هر چا ته پته ولګی
چې زهٔ مالِک خُدائ يم او بل يو خُدائ هم نشته. ۷ زهٔ رڼا
او تيارهٔ دواړه پېدا کوم، سلامتی او بربادی دواړه زهٔ راولم.
زهٔ، مالِک خُدائ دا هر څهٔ کوم. ۸ اے آسمانه باران
ووروه او زمکه تازه کړه. اے ورېځو، صداقت راوروئ.
زمکه دې دا جذب کړی چې خلاصون راوټوکيږی او دې
سره صداقت هم راوټوکيږی. ما، مالِک خُدائ دا پېدا کړی
دی.“

د پېدايښت او د تاريخ مالِک خُدائ

۹ په هغهٔ باندې افسوس چې د خپل خالق سره جګړه
کوی، هغه داسې دے لکه چې د ماتو لوښو يو ټيکرے وی.
ولې خټه د کُلال نه تپوس کوی څهٔ چې، ”تهٔ څهٔ جوړوې؟“
ولې ستا کوم جوړ شوے څيز ستا په حقله شکايت کوی
څهٔ؟ د هغهٔ هيڅ اختيار نشته. ۱۰ په هغهٔ باندې افسوس چې
خپل پلار ته وائی چې، ”زهٔ دې ولې پېدا کړم؟“ يا خپلې مور
ته ووائی چې، ”تا ولې زهٔ داسې جوړ کړم؟“ ۱۱ مالِک
خُدائ، د بنی اِسرائيلو مقدس ذات، کوم ذات چې هغوئ پېدا
کړی دی، هغه وائی، ”تاسو څنګه زما د بچو په حقله ما نه

تپوس کولے شئ؟ څۀ چې ما جوړ کړی دی د هغې په حقله تاسو څنګه ما له حُکم راکولے شئ؟ ۝١٢ زۀ هغه ذات يم چا چې زمکه پيدا کړه، ما بنی آدم پيدا کړل چې هلته اوسيږی. ما د خپل طاقت په ذريعه آسمانونه خوارۀ کړل، او هم ما په آسمان کښې ټول ستوری جوړ کړل. ۝١٣ ما په خپله خورس راپاڅولے دے چې واک اختيار په لاس کښې واخلی او زما مقصد پوره کړی او کارونه سم کړی. زۀ به هم د هغۀ ټولې لارې سيدها کوم. هغه به زما ښار بيا جوړ کړی، او زما خلق به د قيد نه آزاد کړی. هغه به دا هر څۀ مفت کوی، نۀ به پېسې اخلی او نۀ تحفې.“ مالِک خُدائ ربُ الافواج دا فرمائيلی دی. ۝١٤ مالِک خُدائ فرمائی، ”د مِصر او ايتهوپيا مال دولت به ستاسو وی، او د سبائيانو لوَړ لوَړ سړی به ستاسو غلامان وی، هغوئ به په تاسو پسې په زنځيرونو کښې روان وی. هغوئ به تاسو ته ټيټ شی او اِقرار به وکړی چې، خُدائ پاک ستاسو مل دے، صرف هغه خُدائ پاک دے. د هغۀ نه بغير بل خُدائ نشته.“ ۝١٥ بېشکه تۀ هغه خُدائ يې څوک چې ځان پټ ساتی، اے د بنی اِسرائيلو خُدائ پاکه، خلاصونکيه. ۝١٦ څوک چې بُتان جوړوی نو هغوئ به د شرم سره مخ شی، او هغوئ ټول به سپک شی. ۝١٧ خو مالِک خُدائ د بنی اِسرائيلو مُلک بچ کوی، د يو نۀ ختميدونکی خلاصون سره. او د دې خلق به کله تر آخره پورې هم بېعزته نۀ شی. ۝١٨ مالِک خُدائ فرمائی، ”زۀ مالِک خُدائ يم، او بل يو خُدائ هم نشته.“ څوک چې دا وائی هغه خُدائ پاک دے. چا چې آسمانونه پيدا کړی دی، دا هغه ذات دے کوم چې زمکه پيدا کړه او جوړه يې کړه، او زمکه خوشې او شاړه پاتې نۀ شوه بلکې هغۀ دا د اوسيدلو قابله

جوړه کړه، چې ژوندے مخلوق په کښې اوسيږی. مالِک خُدائ فرمائی، "زهٔ مالِک خُدائ يم ما نه غير بل مالِک نشته.
١٩ ما څهٔ په پټه ځائ کښې پټې خبرې نهٔ دی کړې. او نهٔ مې بنی اِسرائيلو ته دا وئيلی دی چې، "بې‌شکه ما لټوئ، خو تاسو به ما مومئ نه." زهٔ، مالِک خُدائ يم او زهٔ رښتيا وايم، او څهٔ چې صحيح وی نو زهٔ د هغې اعلان کوم."

معبودان د بابل حِفاظت نهٔ شی کولے

٢٠ "هغه ټول خلق چې د بادشاه د زوال نه پس ژوندی پاتې يئ، راغونډ شئ، خپل ځانونه زما حضور کښې پېش کړئ. څوک چې ځان سره د لرګی بُتان ګرځوی هغوئ په هيڅ هم نهٔ پوهيږی. چې کوم معبودان خلاصون نهٔ شی ورکولے نو د هغوئ نه دُعا ولې غواړی؟ ٢١ راشئ او خپله مقدمه په عدالت کښې پېش کړئ، بې‌شکه اول د يو بل سره مشوره وکړئ. ډېر پخوا دا پيشګوئي چا ورکړې وه؟ ولې ما مالِک خُدائ ډېره موده مخکښې دا اعلان نهٔ وو کړے؟ ځکه چې بغير زما نه بل يو خُدائ هم نشته. زهٔ خلاصونکے او صادق خُدائ يم. زما نه بغير بل يو خُدائ هم نشته. ٢٢ اے د ټولې دُنيا خلقو، اوس ما ته راوګرځئ او خلاصون حاصل کړئ. صرف زهٔ خُدائ پاک يم او زما نه بغير بل يو خُدائ هم نشته.
٢٣ زما وعده رښتيا ده، او زما وعده به نهٔ بدليږی. ما په خپل ذات باندې قسم خوړلے دے، چې هره يوه ګوډه به ما ته په سجده شی او هره ژبه به اِقرار وکړی. ٢٤ او وائی به چې فتح او طاقت صرف د مالِک خُدائ په ذريعه ملاويږی، خو هغه ټول څوک چې زما نه نفرت کوی نو هغوئ به زما حضور ته راشی او شرم سره به مخ شی. ٢٥ خو د اِسرائيل

ټول اولاد به د مالِک خُدائ په نظر کښې صادقان شی او په هغهٔ به فخر کوی.“

د بابل معبودان

46 ﴿۱﴾ د بابل د معبودانو بیل او نبو سرونه ښکته وُو کله
چې دوئ راکوز کړے شول، او اوس هغه په ځناورو باندې
بار دی، چې د سترې شوو ځناورو دپاره بوج دے. ﴿۲﴾ دا
دواړه معبودان ټیټ شول او پړمخې پرېوتل. هغوئ د بوج
جوړېدو نه بچ پاتې نهٔ شول او اوس په خپله جلاوطن شول.
﴿۳﴾ ”اے د یعقوب اولاده، ما ته غوږ ونیسئ، اے په بنی
اِسرائیلو کښې زما باقی پاتې شوو ټولو خلقو. د مور د خېټې
نه ما ستاسو پالنه کړې ده، چې کله تاسو پیدا شوی یئ نو د
هغې وخت نه زهٔ په تاسو پام کوم. ﴿۴﴾ زهٔ ستاسو خُدائ
پاک یم او زهٔ به ستاسو ساتنه کوم چې تاسو بوډاګان او
سپین سَری هم شئ. نو ما تاسو پیدا کړی یئ او ستاسو خیال
به ساتم، زهٔ به ستاسو ملاتړ یم او تاسو به بچ کوم.“ ﴿۵﴾
مالِک خُدائ فرمائی، ”تاسو به ما د چا سره برابروئ؟ زما په
شان بل څوک شته څۀ؟ ﴿۶﴾ خلق خپلې کڅوړې کولاو کړی
او سرهٔ زر ترې نه غورزوی، هغوئ په تله سپین زر تلی.
هغوئ زرګر له پیسې ورکړی چې یو بُت ورله جوړ کړی، او
بیا ورته ټیټېږی او عبادت یې کوی. ﴿۷﴾ هغوئ دا خپلو اوږو
ته اوچت کړی او یو خوا او بل خوا یې وړی راوړی، او بیا په
یو ځائ کښې یې کېږدی او هلته ولاړ وی، خو چې چرته وی
نو د هغه ځائ نه حرکت نهٔ شی کولے. کهٔ څوک دې ته په
چغو فریاد وکړی، نو دا جواب نهٔ ورکوی او نهٔ هغه کس د

مصيبت نه بچ کولے شی. ٨ اے ګناهګارانو، دا ياد ساتئ،
او چې ما څۀ کړی دی هغه مۀ هېروئ. ٩ هغه رایاد کړئ
چې ډېره موده مخکښې شوی وُو، ځکه چې صرف زۀ خُدائ
پاک يم او زما په شان بل هيڅ څوک هم نشته. ١٠ د شروع
نه ما د اَنجام پېشګوئي وکوله، ما ډېر پخوا وئيلی دی چې
څۀ کېدونکی دی. ما وئيل چې زما منصوبې به نۀ ناکامه
کيږی، او چې زۀ به هغه هر يو کار کوم چې ما يې اراده کړې
وه. ١١ زۀ د نمرخاتۀ طرف نه يو ښکاری مارغۀ راغواړم، د
لرې مُلک نه به يو داسې سړے راشی چې زما منصوبه به
پوره کوی. څۀ چې ما وئيلی دی زۀ به هغه سر ته رسوم. او
چې کومه منصوبه ما جوړه کړې وی هغه به سر ته رسوم.
١٢ اے ضدی خلقو، ما ته غوږ ونيسئ څوک چې د
خلاصون نه ډېر لرې يئ. ١٣ ما خپل خلاصون نزدې
راوړے دے، هغه لرې نۀ دے. زما خلاصون راتلو کښې به
وخت نۀ لګی. زۀ به يروشلم بچ کړم او بنی اِسرائيلو ته به
خپل شان او شوکت وښايم.“

د بابل سره عدالت کېدل

٤٧ ١ اے د پېغلې په شان بابله، د خپل تخت نه راکوز
شه، او په زمکه په خاورو کښې کښېنه. ځکه چې ستا په
تخت د ناستې وخت ختم دے. اے بابله، تۀ به بيا د
شهزادګۍ په شان نرم او نازک نۀ يې. ٢ د ژرندې کاڼے
واخله او اوړۀ ميده کړه. نقاب لرې کړه، خپلې ښائسته
جامې وباسه، پېنڅې اوچتې کړه چې د نِهرونو نه پورې وځې.
٣ خلق به تا وګوری چې بربنډه يې، هغوئ به ستا شرمګاه

وګورى. زۀ به بدله واخلمه او هيڅ څوک به نۀ پرېږدم. ۴ د
بنى اِسرائيلو مقدس ذات مونږ په بيعه اخستى يُو، د هغۀ نوم
مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ۵ اے د بابليانو لورې، په
تيارۀ کښې خاموش کښېنه، نور به تا ته څوک د قومونو مَلِکه
نۀ وائى. ۶ زۀ خپلو خلقو ته غصه وم، ما هغوئ له داسې
سزا ورکړه چې تا ته مې حواله کړل. او تا په هغوئ باندې
هيڅ رحم ونۀ کړو، او په بوډاګانو دې هم ډېر دروند بوج
کېښودو. ۷ تا وئيل، "زۀ به هميشه مَلِکه يم." او هيڅکله
دې فکر نۀ دے کړے او نۀ دې د دې په اَنجام باندې غور
وکړو. ۸ نو اوس دا خبره واوره، اے د عيش سره مينه
لرونکې، تۀ خپل ځان محفوظ ګڼې او وائې، "هم زۀ يم. او زما
نه بغير بل څوک نشته. زۀ به نۀ کله کونډه شم او نۀ
بې‌اولاده." ۹ خو په يوه لحظه او هم په يوه ورځ کښې به دا
دواړه کارونه درسره وشى. تۀ چې هر څومره د جادو نه کار
واخلې، خو ستا خاوند او بچى به ختم شى. ۱۰ تا خپل ځان
په بدعملۍ کښې محفوظ وګڼلو، ستا خيال دا وو چې هيڅ
څوک دې نۀ وينى. خپل حِکمت او پوهې تۀ بې‌لارې کړې، او
تا د خپل ځان سره ووئيل چې، "هم زۀ يم. او زما نه بغير بل
څوک نشته." ۱۱ داسې افت به په تا راشى، چې ستا يو
جادو منتر به هم دا منع کولے نۀ شى. تباهى به په تا باندې
راشى او هيڅ منښته به دا بندولے نۀ شى. ويا به په تا باندې
ناڅاپه راشى، او تۀ به د هغې دپاره تياره نۀ يې. ۱۲ خپل
جادو او کوډې ځان سره وساته، تا د وړوکوالى نه دا
استعمال کړې دى. کېدے شى چې دا ستا دپاره مددګار
ثابت شى، او تۀ په دې خپل دشمنان ويروى. ۱۳ تا له چې
کومې مشورې درکړے کيږى نو د هغې نه تۀ ستړے يې. ستا

نجومیان چرته دی، چې ستورو ته ګوري او میاشت په
میاشت پیشګویانې کوی؟ هغوئ دې راشی او څۀ چې
کېدونکی دی تا دې د هغې نه بچ کړی. ۱۴ هغوئ په اور
کښې د سوزېدونکی بوسو په شان دی چې خپل ځان د دې د
لمبو نه نۀ شی بچ کولے. دا به د سکرو اور نۀ وی چې انسان
ورته کښېنی او ځان ګرم کړی. ۱۵ هغوئ به تا مایوسه
کړی، چا سره چې تۀ د ځوانئ نه په وفادارئ چلېدلے یې. هر
یو به درنه په خپله مخه لاړ شی، او داسې به هیڅ څوک پاتې
نۀ وی چې تاسو بچ کړی.

خُدائ پاک د راتلونکی وخت مالِک دے

۴۸ ۱ اے د یعقوب خاندانه، دا خبره واورئ، تاسو چې
د بنی اِسرائیلو په نامه یادېږئ او د یهوداه اولاد یئ، او تاسو
چې د مالِک خُدائ په نوم قسم خورئ او د بنی اِسرائیلو
خُدائ پاک ته آواز کوئ، خو نۀ په کښې اخلاص شته او نۀ
سمه طریقه. ۲ تاسو د مقدس ښار اوسېدونکی یئ او وایئ
چې تاسو د بنی اِسرائیلو په خُدائ پاک باور کوئ، د چا نوم
چې مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. هغه فرمائی، ۳ ”ما ډېر
پخوا پیشګوئې کړې وه چې څۀ به کیږی، او بیا مې ناڅاپه هم
دغه شان وکړل، او زما ټولې پیشګویانې رښتیا شوې. ۴ ما
ته پته وه چې تاسو به څومره ضدیان یئ، ستاسو د مرئ
رګونه به د اوسپنې په شان کلک او ستاسو تندی به لکه د
متکور غوز په شان وی. ۵ نو ما ډېر پخوا ستاسو د
راتلونکی وخت پیشګوئې وکړه، د حالاتو بیان مې د وړاندې نه
وکړو، د دې دپاره چې تاسو دا دعویٰ ونۀ کړئ چې ستاسو

بُتانو او تراشلے شوو مجسمو د دې حُکم کړے وو. ۶ ما
چې د څۀ پيشګوئې کړې وه نو هغه هر څۀ شوى دى، خو
تاسو د هغې منلو نه اِنکار وکړو. اوس به زۀ تاسو ته د نوؤ
خبرو په حقله ووايم، دا هغه رازونه دى چې تاسو تر اوسه
پورې نۀ دى اورېدلى. ۷ په تېره زمانه کښې داسې څۀ نۀ
وُو شوى، بلکې هم اوس دا ستا په عِلم کښې راغلل.
داسې ځکه وشول چې تاسو ونۀ شئ وئيلے، چې مونږ ته
مخکښې نه د دې پته وه. ۸ ما ته پته وه چې تاسو ناقابلِ
اعتماد يئ، ځکه چې تاسو د وړوکوالى نه په باغيانو مشهور
وئ. او هم دا وجه ده چې تاسو هيڅکله د دې په حقله نۀ دى
اورېدلى، او دا ځکه د دې يوه خبره هم ستاسو غوږونو ته نۀ
ده رارسېدلې. ۹ زما د نوم د خاطره زۀ خپله غصه په قابو
کښې ساتم، زما د ثناء صِفت د خاطره زۀ خپل ځان ستاسو
د تباهۍ نه را ايساروم. ۱۰ ما تاسو صفا کړى يئ، خو داسې
نه لکه چې سپين زر صفا کيږى، بلکې ما تاسو صفا کړى
يئ، د مصيبت په بټۍ کښې مې آزمائيلى يئ. ۱۱ زۀ چې څۀ
کوم نو هغه زۀ د خپل خاطر په وجه کوم، زۀ نۀ غواړم چې
زما د نوم بې‌عزتى وشى او نۀ به په خپل جلال کښې چا له
برخه ورکړم، دا به زما وى او صرف زما به وى.“

مالِک خُدائ د بنى اِسرائيلو خلاصونکے دے

۱۲ ”اے بنى اِسرائيلو، زما غوره کړے شوو، ما ته غوږ
ونيسئ. صرف زۀ خُدائ پاک يم، زۀ اولين او آخرين يم. ۱۳
ما په خپل لاس باندې د زمکې بنيادونه لګولى دى او زما ښى
لاس آسمانونه خوارۀ کړى دى. کله چې زۀ آواز ورکړم نو
دوئ ټول يو ځائ حاضر شى. ۱۴ ټولو خلقو، راغونډ شئ

او واورئ. په معبودانو کښې کوم يو د دې پېشګوئۍ ورکړې
ده؟ ما چې کوم سړے خوښ کړے دے هغه به په بابل حمله
وکړی، او د بابليانو خلاف به خپل زور استعمالوی. ۱۵ زهٔ
هغه څوک يم چې هغهٔ ته مې آواز وکړو او راومې غوښتلو، د
هغهٔ مې لاربښودنه وکړه او هغه به کاميابيږی. ۱۶ نو اوس ما
له رانزدې شئ او چې زهٔ څهٔ وايم هغې ته غوږ ونيسئ. ما د
شروع نه صفا خبره کړې ده، او ما همېشه خپله خبره رښتيا
کړې ده.“ او زهٔ اوس مالِک خُدائ تعالىٰ د خپل روح سره
رالېږلے يم.

۱۷ د بنی اِسرائيلو مقدس ذات، مالِک خُدائ ستاسو
خلاصونکے فرمائی، ”زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
يم، هغه ذات چې ستاسو د خپلې فائدې دپاره تاسو ته ښودنه
کوی او هغه لار درته ښائی چې په کومه باندې درله تلل په
کار دی. ۱۸ خو کهٔ صرف تاسو زما حُکمونو ته پام کړے
وے. نو ستاسو امن به لکه د سيند په شان وو، او ستاسو
صداقت به د سمندر د چپو په شان وو. ۱۹ ستاسو اولاد به
د شګو په شان ډېر او بې‌شمېره وے، او ما به هيڅ امکان نهٔ
وے پرېښے چې د هغوئ نام و نشان زما د وړاندې نه ختم
شی.“ ۲۰ د بابل نه ووځئ. او د بابليانو نه وتښتئ. د
خوشحالئ سره د دې خبر چغه ووهئ، او د دُنيا تر ګُټ ګُټه
پورې دا خبره مشهوره کړئ چې، ”مالِک خُدائ خپل خِدمت
کوونکی بنی اِسرائيليان بچ کړی دی.“ ۲۱ کله چې مالِک
خُدائ خپل خلق په خُشکه صحرا کښې روان کړل، هغوئ د
تندې په وجه د تکليف سره مخ نهٔ شول. د هغوئ دپاره يې د
ګټ نه اوبهٔ راوويستلې، هغهٔ ګټ په مينځ بېل کړو او اوبهٔ

ترې نه راوبهېدلې. ۲۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”د شريرانو
دپاره سلامتی نشته.“

بنى اِسرائيليان، د قومونو دپاره رڼا

۴۹
۱ اے لرې قومونو، ما ته غوږ ونيسئ، اے هغه
خلقو، چې لرې اوسېږئ. زما د پېدا کېدو نه مخکښې مالِک
خُدائ زۀ خوښ کړم او زۀ يې خپل خِدمت کوونکے مقرر
کړم. ۲ هغۀ زما خبرې د تُورې په شان تېرې کړې. او د
خپل لاس د سورى لاندې يې پټ کړم، هغۀ زۀ د غشى په شان
تېرۀ کړم او په خپل د غشو تيلۍ کښې يې پټ وساتلم. ۳
هغۀ ما ته وفرمائيل چې، ”تۀ زما خِدمت کوونکے بنى
اِسرائيل يې، ستا په وجه به زما نوم ته جلال ملاوېږى.“ ۴
خو ما ووئيل چې، ”زما محنت بېفائدې دے، ما خپل طاقت
بېفائدې او بېمقصده ضائع کړے دے، خو يقيناً چې زما
حق مالِک خُدائ سره دے او زما خُدائ پاک به ما له اجر
راکړى.“ ۵ خو زما د پېدا کېدو نه مخکښې، مالِک خُدائ
زۀ مقرر کړم، هغۀ زۀ د دې دپاره خپل خِدمت کوونکے جوړ
کړم چې د هغۀ خلق واپس راولم، او دا چې بنى اِسرائيليان د
هغۀ د حضور وړاندې راغونډ کړم. مالِک خُدائ ما له عزت
راکوى، او هغۀ ما له طاقت راکړے دے. ۶ هغه فرمائى،
”زما خِدمت کوونکيه، زۀ ستا دپاره يو لوئ مقصد لرم. تۀ به
نۀ صرف هغه بنى اِسرائيليان بحال کړې چې کوم ژوندى پاتې
دى، بلکې زۀ به تا د قومونو دپاره رڼا وګرځوم نو چې دغه
شان تۀ زما خلاصون ټولې دُنيا ته ورسوې.“ ۷ د بنى
اِسرائيل مقدس ذات او خلاصونکے هغه چا ته وائى چې د

چا نه سخت نفرت شوے دے، د چا نه چې قومونو نفرت
کړے دے چې دے د حکمرانانو خِدمت کوونکے دے،
”بادشاهان به تا وګورى او د عزت نه به درته پاڅيږى،
شهزادګان به هم وګورى، او هغوئ به تا ته د عزت نه ټيټيږى.
دا ځکه چې مالِک خُدائ خپل خِدمت کوونکے خوښ کړے
دے، د بنى اِسرائيلو مقدس ذات خپلې وعدې پوره کوى.“

د يروشلم بحال کېدل

٨ مالِک خُدائ فرمائى، ”کله چې ستاسو د بچ کېدو وخت
راغلو، نو ما په تاسو نظر وکړو او د مدد دپاره مې ستاسو
فرياد واورېدو. زۀ به ستاسو حِفاظت او ساتنه وکړم او
ستاسو په ذريعه به د ټولو خلقو سره يو لوظ وکړم. او زۀ به
يو ځل بيا تاسو په هغه مُلک کښې آباد کړم کوم مُلک چې
اوس شاړ او ويجاړ پروت دے. ٩ زۀ به قېديانو ته ووايم
چې، تاسو آزاد يئ. او څوک چې په تيارۀ کښې وى نو هغوئ
ته به ووايم چې، رڼا له راوځئ. هغوئ به د هغه ګډو په شان
وى چې د غرونو په غونډو کښې څريږى، ١٠ هغوئ به
هيڅکله نۀ اوږى شى او نۀ به کله تږى شى. د نمر او د صحرا
ګرمى به هغوئ نۀ تنګوى، د هغوئ مشرى به هغه ذات کوى
چې څوک د هغوئ سره مينه کوى. او هغه به يې د اوبو چينو
له بوځى. ١١ زۀ به په غرونو کښې يو لوئ سړک جوړ کړم
او د خپلو خلقو دپاره به يوه لار جوړه کړم چې په هغې به
مزل کوى. ١٢ ګورئ زما خلق به د لرې لرې نه راځى، د
شمال طرف او د نمرپرېواتۀ طرف نه، او د سينم نه به
راځى.“ ١٣ اے آسمانه، د خوشحالۍ چغې وهه. اے زمکې،
خوشحالى وکړه. اے غرونو، د خوشحالۍ سندرې ووايئ.

ځکه چې مالِک خُدائ خپلو خلقو له تسلی ورکړې ده، او
هغه به په خپلو کړېدلو خلقو رحم وکړی. ۱۴ خو د یروشلم
خلقو ووئیل، ”مالِک خُدائ مونږ پرېښی یُو. او هغهٔ مونږ هېر
کړی یُو.“ ۱۵ ”هیڅکله نه. یو مور خپل د پیو ماشوم
هېرولے شی څهٔ؟ او چې کوم بچے ترې نه پېدا شوے وی نو
د هغهٔ سره به مینه نهٔ کوی څهٔ؟ کهٔ یوه مور خپل بچے هېر
هم کړی، خو زهٔ به تاسو هیڅکله هم هېر نهٔ کړم. ۱۶ ګوره
ما ستا نوم د خپلو لاسونو په تلو باندې لیکلے دے، او ستا
دېوالونه همېشه زما په وړاندې دی. ۱۷ څوک چې تا بیا
آبادول غواړی نو هغه زر واپس راروان دے، او چا چې تهٔ
تباه کړے یې نو هغوئ درنه ځی. ۱۸ ګېرچاپېره نظر
وګرځوه او وګوره. ستا خلق راغونډېږی او هغوئ کورونو ته
راروان دی. مالِک خُدائ فرمائی چې زما دې په خپل ذات
قسم وی، هغوئ به تا ته داسې راغونډ شی لکه څنګه چې په
ناوې کالی امبار وی. ۱۹ ستا مُلک تباه شوے وو او وران
ویجاړ وو، خو اوس چې څوک د اوسېدو دپاره ورله راروان
دی، نو دا مُلک به د هغوئ د اوسېدو دپاره ډېر وړوکے وی.
او چا چې تاسو په کنډرو کښې پرېښودئ نو هغوئ به ستاسو
نه لرې وی. ۲۰ ستاسو کوم خلق چې په جلاوطنۍ کښې
پېدا شوی وُو نو هغه خلق به یوه ورځ تا ته ووائی، دا مُلک
خو وړوکے دے، مونږ ته نوره زمکه په کار ده. ۲۱ بیا به تهٔ
په خپل زړهٔ کښې ووائې، دا دومره بچی ما له چا راکړل؟ زما
بچی خو ختم شوی وُو او نور بچی مې نهٔ کېدل. زهٔ جلاوطن
کړے شوے وم او شړلے شوے وم، دا بچی ما له چا
راکړل؟ زهٔ خو یواځې پاتې وم، دا بچی د کوم ځائ نه
راغلل؟“ ۲۲ خُدائ تعالیٰ داسې فرمائی، ”ګورئ، زهٔ به

قومونو ته اِشاره وکړم، او هغوئ به ستاسو زامن په غېږ کښې او ستاسو لوڼه په اوږو کورونو ته راولی. ﴿۲۳﴾ بادشاهان به ستاسو دپاره د پلارانو په شان وی او ستاسو خیال به ساتی، او د هغوئ مَلِکې به ستاسو او ستاسو د بچو دپاره د میندو په شان وی. هغوئ به ستاسو په وړاندې ټيټ شی او ستاسو په پښو دوړې به څټی، نو بیا به تاسو ته پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ یم، هر څوک هم چې زما د مدد په طمع وی نو هغه به نۀ شرمیږی." ﴿۲۴﴾ څوک د جنګیالی نه مالِ غنیمت اخستلے شی څۀ؟ یا څوک د یو ظالم کس نه قېدیان خلاصولے شی څۀ؟ ﴿۲۵﴾ خو مالِک خُدائ وفرمائیل، "یقیناً چې د جنګیالی نه به قېدیان بوتلے شی، او د ظالم کس مالِ غنیمت به ونیولے شی. هر څوک هم چې تا سره جنګ کوی نو زۀ به هغوئ سره جنګ کوم، او هم زۀ به ستا د بچو حِفاظت کوم. ﴿۲۶﴾ چا چې په تا ظلم کړے دے زۀ به په هغوئ باندې د هغوئ خپله غوښه وخوروم، هغوئ به د خپلې وینې په څښلو سره د میو په شان په نشه کښې وی. نو داسې به بیا ټولو انسانانو ته پته ولګی چې زۀ مالِک خُدائ یم، زۀ هغه ذات یم څوک چې تاسو بچ کوی او تاسو آزادوی او د بنی اِسرائیلو طاقتور ذات یم."

د مالِک خُدائ د سزا ورکولو طاقت لرل

۵۰ ﴿۱﴾ مالِک خُدائ فرمائی، "د یهوداه خلقو راشئ، او ما ته هغه طلاق نامه وښایئ چې ما ستاسو مور له ورکړې وه او ستاسو مور مې پرېښوده. هغه طلاق نامه چرته ده؟ او یا ما ته هغه قرض ورکوونکے وښایئ چې ما د خپل قرض په

وجه تاسو ورته حواله کړې وئ هغه چرته دے؟ ګورئ هم
ستاسو د خپلو ګناهونو له وجې خرڅ کړے شوئ او ستا د
خپلو ګناهونو په وجې ستاسو مور وشړلې شوه. ۲ چې زهٔ
راغلم نو څوک هم نهٔ وو، ولې؟ چې ما آواز وکړو نو چا هم
جواب رانهٔ کړو، ولې؟ ولې زما لاس دومره کمزورے وو څهٔ
چې تاسو مې خلاصولے نهٔ شوئ؟ ولې زهٔ دومره کمزورے
يم څهٔ چې تاسو بچ کولے نهٔ شم؟ زما يو حُکم سره سمندر
اوچ شی او سيندونه په صحرا بدل شی، او بغير اوبو نه کبان
مړهٔ شی او هر طرف ته بدبوئ خوره شی. ۳ هم زهٔ آسمان
باندې توره کپړه اچوم او هم زهٔ هغې ته د غم جامې اچوم."

د مالِک خُدائ د خِدمت کوونکی تابعداری

۴ خُدائ تعالىٰ ما له د يو اُستاذ ژبه راکړې ده، د دې دپاره
چې ستړو خلقو له تسلی ورکړم. هر سحر هغه ما پاڅوی او
هغه زما په زړهٔ کښې دا جذبه اچوی چې د هغهٔ ښودنې ته
غوږ ونيسم. ۵ خُدائ تعالىٰ ما ته صفا وينا کړې ده، او ما
د هغهٔ نه سرکشی نهٔ ده کړې او نهٔ د هغهٔ نه اوړيدلے يم. ۶
چا چې زما وهل غوښتل ما هغوئ ته خپله ملا وړاندې کړه،
چا چې زما نه ږيره ويستله ما هغوئ ته خپل مخ وړاندې
کړو. ما د هغوئ د بې‌عزتئ او توکانو نه خپل مخ نهٔ دے پټ
کړے. ۷ خو خُدائ تعالىٰ زما مدد کوی نو زما بې‌عزتی به
نهٔ کيږی. ما د هغهٔ د مرضئ پوره کولو کلکه اراده کړې ده.
ما ته پته ده چې زهٔ به د شرم سره نهٔ مخ کيږم. ۸ څوک
چې ما ته صداقت ښائی هغه نزدې دے، څوک دا جرأت
کولے شی چې په ما اِلزامونه ولګوی؟ زما مخالف چرته دے
چې په ما اِلزام ولګوی. هغه دې رامخامخ شی. ۹ هم

خُدائ تعالىٰ زما ملګرتيا کوى، نو څوک به ما مجرم ثابت
کړى؟ په ما باندې ټول اِلزام لګوونکى به ورک شى هغوئ به
داسې ختم شى لکه چې کپړه چينجو خوړلې وى. ١٠ په
تاسو کښې څوک د مالِک خُدائ نه يريږى او د هغهٔ د خِدمت
کوونکى آواز منى؟ څوک چې په تيارهٔ کښې روان وى هيڅ
رڼا ورسره نهٔ وى خو بيا هم دې د هغهٔ ايمان په مالِک خُدائ
وى او د هغهٔ توکل دې په خُدائ پاک باندې وى. ١١ خو
تاسو خلق څوک چې خپل ځانونه بَلو غشو سره وسله بند
کړئ، نو هم د خپل اور د شغلو په رڼا کښې لاړ شئ. زما د
لاس نه به تاسو ته هم دا اجر ملاويږى، تاسو به سخت درد
کښې راپريوځئ.

د يروشلم دپاره د تسلى خبرې

٥١ ١ ”ما ته غوږ ونيسئ، څوک چې صداقت غواړئ،
او د مالِک خُدائ لټون کوئ. د هغه ګټ په حقله سوچ وکړئ
د کوم نه چې تراشلے شوى يئ، د هغه کان په حقله سوچ
وکړئ چې د کوم نه تاسو راويستلے شوى يئ. ٢ د خپل
پلار نيکهٔ اِبراهيم او مور ساره په حقله سوچ وکړئ، چې تاسو
يې زيږولى يئ. کله چې ما اِبراهيم راوغوښتلو، نو هغه
بې‌اولاده وو، خو ما هغهٔ له برکت ورکړو او ډېر اولاد مې
ورکړو. ٣ يقيناً چې مالِک خُدائ به بيا صيون له تسلى
ورکړى. او د هغې په ټولو کنډرو به ترس وکړى. د هغې
صحرا به د باغِ عدن په شان ګلستان کړى، د هغې بنجره
زمکه به د مالِک خُدائ د باغ په شان شى. هلته به خندا او
خوشحالى وى، او د ثناء صِفت او د شکرانې حمدونه به

وئیلے شی. ۴ زما خلقو بنی اِسرائیلو، ما ته غوږ ونیسئ، زهٔ چې څهٔ وایم هغې ته توجو وکړئ، زهٔ به قومونو ته خپل تعلیمات وښایم، زما اِنصاف به د هغوئ دپاره رڼا وی. ۵ زما رحم او اِنصاف زر راروان دی. زما خلاصون په لاره دے. زما مضبوط لاس به قومونو له اِنصاف راوړی. لرې مُلکونه زما انتظار کوی، هغوئ په دې طمع دی چې بچ یې کړم. ۶ بره آسمان ته وګورئ، او لاندې زمکې ته وګورئ. آسمانونه به د لوګی په شان ورک شی، او زمکه به د زړې جِړړې په شان ورَسته شی، او د دې ټول خلق به د مچانو په شان مړهٔ شی. خو زما خلاصون به د همېشه دپاره وی، او زما صداقت به هیڅکله نهٔ ختمیږی. ۷ اے هغه خلقو چې ځوک په صداقت پوهیږئ، ما ته غوږ ونیسئ، اے هغه خلقو چې د چا په زړُونو کښې چې زما تعلیم اچولے شوے دے. کله چې خلق په تاسو پورې خندا کوی یا ستاسو بېعزتی کوی، نو مهٔ یرېږئ، ۸ ولې چې چینجی به هغوئ لکه د کپړې په شان وخوری، او چینجی به یې لکه د وړی په شان وخوری. خو زما صداقت به تر همېشه پورې وی، او زما خلاصون به تر ټولو نسلونو پورې قائم وی.“ ۹ اے مالِکه خُدایه، پاڅه. ویښ شه او زمونږ مدد وکړه. د خپل طاقت نه کار واخله او مونږ بچ کړه، خپل طاقت داسې استعمال کړه لکه څنګه دې چې مخکښې استعمالولو. دا تهٔ وې چې سمندری بلا راحب دې ټوټې ټوټې کړه. ۱۰ دا هم تهٔ وې چې سمندر دې اوچ کړو او په اویو کښې دې لار جوړه کړه، نو چې هغه ځوک په دې ژور سمندر کښې تېر شی چې کوم دې بچ کول. ۱۱ د چا فدیه چې مالِک خُدائ ورکړې ده نو هغوئ به راواپس شی، او څنګه چې صیون ته ننوځی نو د

خوشحالۍ نه به چغې وهی او سندرې به وائی. هغوئ به د همېشه دپاره خوشحاله وی، او د غم او پرېشانۍ نه به په امن وی. ۱۲ ”زهٔ، صرف زهٔ تاسو له تسلی درکوم. نو بیا تاسو د انسانانو نه ولې یرېږئ، چې هغوئ د واښو نه هم زر فنا کېږی؟ ۱۳ تاسو هغه مالِک خُدائ هېر کړے دے چا چې پېدا کړئ، چا چې آسمانونه خوارهٔ کړل او چې د زمکې بنیادونه یې ولګول؟ تاسو هر وخت د هغه خلقو نه ولې په یره کښې یئ څوک چې د غصې نه په تاسو باندې ظلم زیاتے کوی، څوک چې ستاسو د تباه کولو دپاره تیار دی؟ اوس د هغوئ غصه چرته ده؟ ۱۴ قېدیان به زر راخلاص شی، هغوئ به په قېدخانه کښې نهٔ مری او د هغوئ سره به د خوراک کمے نهٔ وی. ۱۵ زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یم، سمندر ما راپاڅولو او د دې چپې مې غضبناکې کړې. زما نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. ۱۶ ما خپل کلام ستاسو په ژبه ګویا کړو، او د خپل لاس د سورې لاندې مې تاسو پټ کړئ، آسمانونه مې خوارهٔ کړل او د زمکې بنیادونه مې کېښودل، او ما یروشلم ته وفرمائیل، تاسو زما خلق یئ.“

د یروشلم د مشکلاتو ختمېدل

۱۷ ویښ شه. ویښ شه. پاڅه ودرېږه اے یروشلمه. تا د مالِک خُدائ د لاس نه هغه جام څښلے دے کوم چې د هغهٔ د غصې نه ډک وو، دا جام تا تر آخری قطرې پورې وڅښلو کوم چې د نشه ورو شرابو نه ډک وو. ۱۸ ستا چې څومره زامن شوی دی په هغوئ کښې یو هم نشته چې ستا رهنمائی وکړی، تا چې څومره زامن لوئ کړی دی په هغوئ کښې یو

هم نښته چې تا د لاس نه ونیسی او بو دې ځی. ۱۹ په تا
باندې دوه افتونه راغلې دی یعنې تباهی او بربادی، جنګ او
قحط. څو څوک پاتې دی چې تا سره همدردی وکړی؟ او
څوک پاتې دې چې تا له تسلی درکړی؟ ۲۰ ستا خلق د
کمزورئ د وجې نه په هره کوڅه کښې غورزیږی، هغوئ
بې‌مددګاره لکه د هوسئ په شان په جال کښې انښتی دی. او
د مالِک خُدائ غضب په هغوئ نازل دے او خُدائ پاک
هغوئ رټلی دی. ۲۱ اے تاسو چې په مصیبت کښې ګېر یئ
واورئ، څوک چې په نشه کښې یئ خو د میو له وجې نه نه.
۲۲ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې د خپل قوم دپاره
جنګیږی داسې فرمائی، ”ګورئ، ما دا د نشه ورو شرابو نه
ډک جام ستاسو د لاس نه لرې کړے دے، نو تاسو به نور
زما د غصې د جام نه نۀ څښئ. ۲۳ دا به زۀ هغه خلقو له
ورکړم چا چې په تاسو باندې ظلم زیاتے کولو، هغه خلقو له
چا چې تاسو په کوڅو کښې څملولئ او پښې به یې درباندې
کېښودې او په تاسو به ګرځېدل.“

د خُدائ پاک د یروشلم بچ کول

۵۲ ۱ اے یروشلمه، پاڅه، ویښ شه. خپلې د طاقت
جامې واغونده. اے مقدسې ښاریې، د شان او شوکت والا
جامې واغونده. ناسنته او ناپاک خلق به هیڅکله ستا په
دروازو بیا درننه نۀ وځی. ۲ اے یروشلمه، د ځان نه
خاورې وڅنډه او پاڅه او په تخت کښېنه. اے د صیون قېد
شوې لورې، د غلامئ زنځیرونه د خپلې غاړې نه وشلوه. ۳
مالِک خُدائ فرمائی، ”کله چې تاسو غلامان شوئ، نو

ستاسو په سر پيسې نۀ وې ورکړې شوې، او چې کله تاسو
آزادولے شئ نو ستاسو په سر به پيسې نۀ شی ورکولے."
۴ مالِک خُدائ تعالىٰ فرمائی، "ډېره موده وړاندې زما خلق
مِصر ته د څۀ مودې دپاره لاړل، خو اوس اسوريان بغېر د
څۀ وجې په هغوئ باندې ظلم زياتے کوی." ۵ مالِک
خُدائ فرمائی، "او په بابل کښې هم هغه کار شوے دے يعنې،
زما خلق قېديان دی او د هغوئ په سر هيڅ پيسې نۀ دی
ورکړے شوې. څوک چې په هغوئ حکومت کوی نو هغوئ
هر وخت زما د نوم سپکاوے کوی. ۶ نو داسې به زما
خلقو ته زما د نوم پته وی، او داسې به هم په هغه ورځ هغوئ
ته پته ولګی چې هم زۀ کلام کوم او زۀ حاضر يم." ۷ د
هغوئ قدمونه څومره ښکلې دی چې په غرونو باندې روان
دی او زېرے راوړی. ځکه چې هغه به د امن و امان پيغام او
د خلاصون اعلان کوی، او صيون ته به وائی، "ستا خُدائ
پاک بادشاه دے." ۸ څوک چې د ښار حفاظت کوی نو
هغوئ د خوشحالۍ چغې وهی، هغوئ په خپلو سترګو باندې
ګوری چې مالِک خُدائ صيون ته واپس راروان دے. ۹
اے د يروشلم کنډرو، په يو ځائ د خوشحالۍ سندرې ووايئ.
مالِک خُدائ به خپل ښار بچ کړی او خپلو خلقو له به تسلی
ورکړی. ۱۰ مالِک خُدائ به د خپل مقدس طاقت نه کار
واخلی، خُدائ پاک به خپل خلق بچ کړی، او ټول قومونه او
ټوله دُنيا به په خپلو سترګو دا وګوری. ۱۱ ځئ، ځئ، د دغه
ځائ نه ځئ. چې يو ناپاک څيز له هم لاس ورنۀ وړئ، څوک
چې د مالِک خُدائ د کور سامان وړی تاسو خپل ځانونه
پاک وساتئ او لاړ شئ. ۱۲ ضروری نۀ ده چې تاسو په منډه
لاړ شئ، او نۀ تاسو ته اچانک د تېښتې ضرورت شته، ولې

چې مالِک خُدائ به ستاسو نه وړاندې ځی، د بنی اِسرائیلو خُدائ پاک به د وروستو نه ستاسو حِفاظت کوی.

کړېدلے خِدمت کوونکے

۱۳ ګورئ، زما خِدمت کوونکے به په خپل کار کښې
کامیاب شی، د هغهٔ به ډېر زیات عزت کیږی. ۱۴ خو کله
چې یې هغه ولیدو نو ډېر خلق حېران شول، د هغهٔ شکل
صورت داسې خراب وو چې هغه د نورو انسانانو په شان نهٔ
ښکارېدو. ۱۵ اوس به ډېر قومونه هغهٔ ته حېران شی، او د
هغهٔ په وړاندې به د بادشاهانو د خولې نه خبرې نهٔ وځی.
ځکه چې هغوئ به هغه څهٔ وګوری چې د څهٔ ورته وئیلے
شوی نهٔ وی، او هغوئ به په هغه څهٔ پوهه شی د څهٔ چې یې
اورېدلی نهٔ وی.

۵۳ ۱ زمونږ په پېغام چا یقین کړے دے؟ مالِک خُدائ
خپل قوت په چا ظاهر کړے دے؟ ۲ د مالِک خُدائ په
وړاندې زما خِدمت کوونکی داسې وده وکړه لکه څنګه چې
یو نرم تېغ په زمکه جرړې نیسی. هغهٔ څهٔ شان شوکت او
حُسن نهٔ لرلو چې د هغې په وجه مونږ ورباندې پام کړے
وے. او نهٔ په کښې څهٔ داسې کشش وو چې مونږ یې متاثره
کړې وے. ۳ خلقو هغهٔ ته سپک وکتل او هغه یې رد کړو،
هغه د درد او کړاؤ سره مخ شو. او خلقو به هغهٔ ته دومره
سپک کتل چې مخ به یې ترینه اړولو. مونږ د هغهٔ هیڅ قدر نهٔ
کولو. ۴ خو بېشکه چې هغهٔ زمونږ بیمارئ او کمزورئ
اوچتې کړې. خو بیا هم زمونږ دا خیال وو چې هغهٔ له سزا

ورکړے شوه، او دا چې خُدائ پاک هغه ووهلو او د هغهٔ د
ګناهونو سزا يې ورکړه. ۵ خو زمونږ د ګناه په وجه هغه
زخمي شو، زمونږ د بغاوت په وجه هغه چخنې کړے شو.
چې کومه سزا ورکړے شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا
مِلاو شوه، هغهٔ چې کوم وهل وخوړل نو د هغې په وجه مونږ
روغ شُو. ۶ مونږ ټول د ورکو ګډو په شان يُو، مونږ د
خُدائ پاک د لارې نه اوړېدلي يُو. هر يو کس په خپله مخه
روان دے. خو بيا هم مالِک خُدائ زمونږ د ټولو ګناهونه په
هغهٔ باندې واچول. ۷ هغهٔ باندې ظلم زياتے وشو، خو هغهٔ
په خولهٔ باندې هيڅ هم ونهٔ وئيل. لکه چې يو ګډُورے د
حلالولو دپاره بوتلے شی، لکه چې يوه ګډه د وړی کلولو والا
په مخکښې خاموش وی، نو هم هغه شان هغهٔ د خولې نه يوه
خبره هم نهٔ ويستله. ۸ هغه په دروغه مجرم وګرځولے شو
او بوتلے شو. او هيچا د دې پرواه ونهٔ ساتله چې هغه
بې‌اولاده مړ شو، او هغه د ژوندو د زمکې نه لرې کړے شو.
خو هغه زما د خلقو د ګناه په وجه ووژلے شو. ۹ د هغوئ
اراده وه چې د بدعمله خلقو سره يې ښخ کړی، خو هغه د
مالداره سړی په قبر کښې کېښودلے شو، خو هغهٔ هيڅ جرم
هم نهٔ وو کړے او نهٔ يې څوک دوکه کړی وُو. ۱۰ خو دا د
مالِک خُدائ رضا وه چې هغه ووهلے شی، او درد ورته مِلاو
شی. کله چې د هغهٔ ژوند د ګناه دپاره کفاره شی، د هغهٔ به
ډېر اولاد وی. هغه به يو اوږد عُمر تېر کړی، او د هغهٔ په
ذريعه به د مالِک خُدائ مقصد پوره شی. ۱۱ کله چې هغه
وګوری چې د هغهٔ د مصيبت اوچتولو په وجه هغهٔ څهٔ
حاصل کړی دی، نو هغه به مطمئن شی. زما صادق خِدمت
کوونکے به ډېر خلق صادقان کړی، ځکه چې هغه به د

هغوئ ګناهونه اوچت کړی. ⑫ نو زۀ به هغۀ له د عزت
مقام ورکړم، او زۀ به د زورَورو سره مالِ غنيمت تقسيم
کړم، ځکه چې هغۀ خپل ځان مرګ ته حواله کړو او هغه په
باغيانو کښې حساب کړے شو. د ډېرو خلقو ګناه يې
واخستله او د بدعملو د ګناه معافی يې وغوښتله.

د امن و امان ابدی لوظ

۵۴ ① مالِک خُدائ فرمائی، "اے شنډې ښځې د چا چې
اولاد نشته. د خوشحالئ نه چغې ووهه، د خوشحالئ نه
سندرې ووايه، ولې چې تا د ماشوم د راوړو درد نۀ دے تېر
کړے. ولې چې د شنډې ښځې بچی اوس د وادۀ شوې ښځې
نه زيات دی. ② تاسو چې په کومه خېمه کښې اوسېږئ
هغه لويه کړئ او پردې يې خورَې کړئ، بچت مۀ کوئ، د
خېمې پړی اوږدۀ کړئ او موږی يې کلک کړئ. ③ ځکه
چې تاسو به خپل سرحدونه هر طرف ته خوارۀ کړئ، ستاسو
اولاد به قومونه فتح کړی او چې کوم ښارونه خوشې دی نو
هغه به دوباره آباد کړی. ④ يرېږئ مۀ، تاسو به نور د شرم
سره نۀ مخ کېږئ. شرمېږئ مۀ، تاسو به نۀ بې‌عزته کېږئ. تۀ
به خپل د ځوانئ شرم هېر کړې او د کونډېدو رسوائی به ستا
د ذهن نه ختمه شی. ⑤ ځکه چې ستاسو خالِق به ستاسو
خاوند وی، د هغۀ نوم مالِک خُدائ ربُ الافواج دے. د بنی
اِسرائيلو مقدس ذات ستاسو خلاصونکے دے، هغه د ټولې
دُنيا خُدائ پاک دے. ⑥ مالِک خُدائ به تاسو بيا
راوغواړی داسې لکه چې خاوند ښځه پرېښې وی او سخته
پرېشانه وی. تاسو د داسې ښځې په شان يئ چې ځوانه وادۀ

شوی وی او خاوند رد کړې وی. ستاسو خُدائ پاک داسې
فرمائی، ۷ د يوې لحظې دپاره ما تاسو پرېښودلئ، خو
اوس ډېر لوئ رحم سره به تاسو بيا راجمع کړم. ۸ ما د
غصې په تاو کښې د لږ ساعت دپاره ستاسو نه مخ واړولو،
خو زۀ به تل په مينې سره په تاسو رحم کوم.“ ستاسو
خلاصونکے مالِک خُدائ داسې فرمائی. ۹ ”لکه څنګه چې
د نوح په وخت کښې ما وعده کړې وه چې بيا به هيڅکله په
زمکه داسې سېلاب نۀ راځی. نو هغسې ما قسم کړے دے
چې زۀ به بيا تاسو ته نۀ غصه کېږم، او نۀ به تاسو رټم. ۱۰
اګر کۀ غرونه لرې کړے شی او غونډۍ غيبې شی، خو زما
وفاداره مينه به ستاسو سره هيڅکله نۀ ختميږی، او زما د
امن لوظ به هيڅکله تاسو سره نۀ ختميږی.“ هغه مالِک خُدائ
داسې فرمائی څوک چې په تاسو رحم کوی.

نوے يروشلم

۱۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”اے يروشلمه، په تا سخت طوفان
تېر شو او هيچا هم تسلی درنۀ کړے شوه. زۀ به تا د قيمتی
کاڼو نه بيا آباد کړم او ستا بنيادونه به د نيلم کاڼو نه بيا جوړ
کړم. ۱۲ ستا منارې به زۀ د ځلېدونکو عقيقو نه جوړې
کړم، ستا دروازې به د پړقېدونکو لعلونو نه جوړې کړم، او
ستا دېوالونه به د قيمتی کاڼو نه جوړ کړم. ۱۳ زۀ په خپله به
ستاسو ټولو بچو ته ښودنه کوم، او هغوئ به خير خېريت
سره وی. ۱۴ ستا د بادشاهت بنياد به په اِنصاف باندې وی،
د ظلم زياتی نه به په امان يې، نۀ به تۀ يرېږې، او نۀ به يره تا
ته نزدې راځی. ۱۵ کۀ څوک په تاسو باندې حمله کوی نو دا
به زما د طرف نه نۀ وی. نو هر څوک چې ستاسو خِلاف

جنګ کوی هغه به شکست خوری. ⑯ ما لوهار پیدا کړے دے، څوک چې د هوا په ذریعه سکارهٔ ګرموی او وسله جوړوی. د تباهئ دپاره ما تباه کار هم پیدا کړی دی. ⑰ داسې وسله به نهٔ وی چې تاسو ته ضرر ورسوی، او څوک چې په تاسو اِلزام لګوی نو تاسو به د هغوئ خولې بندې کړئ. د مالِک خُدائ خادِمان به د دې فائدو نه خوند اخلی، زهٔ به د هغوئ حق څرګند کړم.“ مالِک خُدائ داسې فرمائی.

د خُدائ پاک د رحم دعوت

۵۵ ① مالِک خُدائ فرمائی، ”هر څوک چې تږی وی، راشئ اوبهٔ وڅښئ. څوک چې مال دولت نهٔ لری، نو راشئ، واخلئ او وې خورئ. راشئ، مے او پئ واخلئ، دا مفت دی. ② چې په څهٔ باندې تاسو نهٔ مړیږئ نو په هغې باندې پیسې ولې خرچ کوئ؟ چې فائده نهٔ درکوی نو په هغه خوراک پیسې ولې ورکوئ؟ غور سره ما ته غوږ شئ او ښهٔ خوراک کوئ. تاسو به د ډېرو مزیدارو خوراکونو نه خوند واخلئ. ③ اوس غوږ ونیسئ او ما له راشئ، نو تاسو به ژوندی اوسئ. زهٔ به تاسو سره یو نهٔ ختمیدونکے لوظ وکړم او زهٔ به تاسو له هغه نهٔ ختمیدونکې مینه درکړم چې ما یې د داؤد سره لوظ کړے وو. ④ ګوره، ما هغه د قومونو ګواه جوړ کړو، ما هغه د قومونو مشر او فوجی آفسر جوړ کړو. ⑤ اوس به تاسو د بل مُلک هغه قومونه راوغواړئ، چې په یو وخت کښې هغوئ تاسو نهٔ پیژندئ، خو اوس به هغوئ په منډه منډه تاسو له راشی. زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، د بنی اِسرائیلو مقدس ذات به دا هر څهٔ وکړم، او تاسو له به عزت درکړم.

۶ د مالِک خُدائ لټون وکړئ کله چې هغه موندے شئ، هغهٔ ته آواز وکړئ کله چې هغه نزدې دے. ۷ بدعمله خلق دې خپلې د ژوند طريقې بدلې کړى او شرپسند دې خپل خيالونه بدل کړى. او هغوئ دې مالِک خُدائ زمونږ خُدائ پاک ته راوګرځى، نو هغه رحم کوونکے دے او کولاو زړهٔ سره معاف کوى.“ ۸ مالِک خُدائ فرمائى، ”زما خيالونه ستاسو د خيالونو په شان نهٔ دى، او زما لارې ستاسو نه بدلې دى. ۹ لکه څنګه چې آسمانونه د زمکې نه اوچت دى، نو هم دغه شان زما لارې او سوچونه هم ستاسو نه اوچت دى.

۱۰ لکه څنګه چې باران او واوره د آسمان نه راوريږى او هسې واپس نهٔ ځى بلکې زمکه اوبهٔ کوى. دې سره فصلونه راشنهٔ کيږى زميندار له تخم او اوږى له خوراک ورکوى. ۱۱ زما کلام هم، هم دغسې دے. چې زما د خولې نه وځى نو خالى لاس به واپس نهٔ راځى. دا به زما مرضى پوره کوى او په هغه هر څهٔ کښې به کامياب وى د څهٔ دپاره چې ما ليږلے وى. ۱۲ تاسو به خوشحالۍ سره وځئ، او سلامتۍ سره به بوتلے شئ. غرونه او د غرونو غونډۍ به په تېز آواز سندرې وائى، او په پټى کښې ټولې ونې به د خوشحالۍ نه لاسونه پړقوى. ۱۳ چرته چې اوس د غنو بوټى دى نو هلته به د سبر ونې راوټوکيږى، او د ازغو په ځائ کښې به د نختر ونې راوټوکيږى. دې سره به د مالِک خُدائ نوم ته جلال ملاويږى، دا به د هغهٔ د قدرت او د مينې يو نهٔ ختمېدونکې نښه وى.“

د ټولو قومونو دپاره برکت

٥٦ ١ مالِک خُدائ خپلو خلقو ته فرمائی چې، ”هغه څۀ
کوئ څۀ چې صحيح او د اِنصاف دی، ولې چې زۀ زر
راروان يم چې تاسو له خلاصون درکړم، او ستاسو مينځ
کښې خپل صداقت څرګند کړم. ٢ بختور دی هغوئ چې
په صداقت کلک ولاړ وی. بختور دی هغوئ چې د سبت د
ورځې بې‌حرمتی نۀ کوی بلکې منی يې، او خپل ځانونه د
بدعملئ نه ساتی.“ ٣ د پردی مُلک کوم خلق چې د مالِک
خُدائ منونکی جوړ شوی دی نو هغوئ دې ونۀ وائی چې،
”مالِک خُدائ به مونږ خامخا د خپلو خلقو نه جدا کړی.“ او
نۀ دې خصی وائی چې، ”زۀ خو اوچ بوټے يم، نۀ مې بچی
شته او نۀ مستقبل.“ ٤ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”کوم
خصيان چې د سبت ورځې د منلو په وجه زما درناوے کوی
او هغه کار کوی چې زۀ ورباندې رضا کيږم او زما په لوظ
ټينګ ولاړ وی، ٥ نو زۀ به هغوئ له زما په خپل کور او د
هغې چارديوارئ کښې يو داسې يادګار او نوم ورکوم چې د
لوڼو او زامنو نه به زيات ښۀ وی. او کوم نوم به چې زۀ
هغوئ له ورکوم نو هغه به تل تر تله وی او هيڅکله به
ختميږی نه. ٦ او مالِک خُدائ د پردی مُلک هغه خلقو ته
فرمائی چې کوم د هغۀ منونکی جوړ شوی دی، څوک چې د
هغۀ سره مينه کوی او د هغۀ خِدمت کوی، کوم چې د سبت
ورځ منی او د هغۀ په لوظ ټينګ ولاړ وی، ٧ نو زۀ به
هغوئ خپل مقدس غر صيون ته راولم، او خپل د دُعا کور
کښې به د هغوئ زړونه د خوشحالئ نه ډک کړم. او زۀ به د
هغوئ سوزېدونکې نذرانې او قربانئ قبولې کړم. ځکه چې زما
کور به د ټولو قومونو دپاره د دُعا کور بللے شی.“ ٨
مالِک خُدائ تعالیٰ، چا چې خپل خلق بنی اِسرائيليان د

جلاوطنۍ نه راوستی دی هغه فرمائی چې هغه به نور خلق هم راجمع کړی هغوئ سره څوک چې مخکښې نه راجمع دی.

د بنی اِسرائیلو د مشرانو بدعملی

۹ اے ټولو بلاګانو. اے د ځنګل ټولو بلاګانو راشئ. او زما خلق لواړ تېر کړئ. ۱۰ زما د خلقو مشران لکه د محافظانو په شان دی څوک چې په سترګو ړاندۀ دی، او ټول د هيڅ نه هم نۀ دی خبر. هغوئ ټول د ګونګی سپی په شان دی او غپلے نۀ شی، هسې پراتۀ وی او خوبونه کوی. د هغوئ خوب ډېر خوښ دے. ۱۱ هغوئ د لالچی سپو په شان دی چې هیڅکله نۀ مړېږی. باوجود د دې چې هغوئ ته شپانۀ وئیلے شی خو هغوئ په هیڅ هم نۀ پوهیږی. هغوئ ټول په خپله مخه روان دی او خپلې ګټې پسې ګرځی. ۱۲ هغوئ وائی، ”راځئ چې مے واخلو او ځانونه پرې ښۀ په سور کښې کړُو. او سبا به د نن نه هم زیاته خوشحالی کوُو.“

د بُت پرستۍ په حقله خبردارے

۵۷ ۱ صادق سړے مړ شی او هیڅ څوک یې پرواه نۀ ساتی. دیانتدار خلق د دُنیا نه اوچت کړے شی، خو هیڅوک پرې نۀ پوهیږی. هیڅوک پرې نۀ پوهیږی چې صادقان د بدۍ نه بچ کېدو دپاره دُنیا نه اوچت کړے شوی دی. ۲ څوک چې د خُدائ پاک په لارو ژوند تېر کړی، او چې کله وفات شی نو ورته آرام او سکون ملاویږی. ۳ خو اے د کوډګرې بچو، د زناکارې او کنجرې بچو، دیخوا راشئ. ۴ تاسو چا پورې ټوقې کوئ؟ چا ته خپل بوتاړ وران کړئ او ژبې ورته

راوياسئ؟ تاسو هم د دوکه بازو او ګناهګارو بچی يئ. ۵
تاسو د بُتانو عبادت داسې کوئ چې د هر شين بوټے او د
ځېړۍ د مقدسو ونو لاندې زنا کوئ. تاسو د ګټو په غارونو
کښې او واديانو کښې خپل بچی قربانی کوئ. ۶ د واديانو
هوار کاڼی ستاسو معبودان دی. تاسو دې ته د څښلو نذرانې
تويَوئ او د غلې نذرانې ورته پېش کوئ. ستاسو خيال دا دے
څۀ چې زۀ په دې هر څۀ باندې خوشحالېږم؟ ۷ تاسو په هر
اوچت غر د پاسه زنا کړې ده. هلته تاسو بُتانو ته نذرانې پېش
کړې دی او ما سره مو بې‌وفائی کړې ده. ۸ تا د خپل کور
په چوکاټونو او د دروازو شاته د بُتانو نښې ولګولې. زۀ دې
پرېښودم او د نفرت نه ډکو بُتانو سره کټ ته اوختې. تا د
هغوئ سره سودا کړې ده. د هغوئ بربنډو جسمونو ته کتل تا
له خوند درکوی. ۹ تۀ د زيتُونو تېلو، او ډېرو عطرو سره
مولک بُت له لاړې. د نوی معبودانو پېدا کولو دپاره چې مينه
ورسره وکړې تا خپل پېغام وړُونکی لرې لرې تر دې چې عالمِ
ارواح پورې دې ولېږل. ۱۰ د نورو معبودانو په لټولو کښې
تاسو خپل ځانونه ستړی کړئ، خو تاسو هيڅکله نۀ وايئ
چې، ”دا فضول دی.“ ستاسو شوق تاسو له طاقت درکوی
نو ځکه تاسو ستړی کېږئ نه. ۱۱ تۀ د چا نه دومره سخت
يرېدې چې تا ما ته دروغ ووئيل، نۀ دې زۀ ياد کړم او نۀ دې
زما پرواه وکړه؟ زۀ چې دا دومره موده خاموش وم نو په دې
وجه تۀ زما نه نۀ يرېږې څۀ؟ ۱۲ زۀ به ستا تش د نامې
صداقت او کارونه خلقو ته څرګند کړم. او دا به ستا هيڅ په
ښه نۀ راځی. ۱۳ کله چې تاسو د مدد دپاره آواز وکړئ، نو
ستاسو هغه بُتان دې تاسو بچ کړی کنه. هوا به هغوئ اوچت
کړی، د ساه يو پوکے به هغوئ يوسی. خو څوک چې په ما

ايمان لرى نو هغه به د مُلک مالِک شى، او زما د مقدس غر وارث به شى.

د مدد او د روغولو دپاره د خُدائ پاک لوظ

۱۴ مالِک خُدائ فرمائى، ”لار جوړه کړئ، لار جوړه کړئ. دا تياره کړئ او زما د خلقو د لارې نه هر خنډ لرې کړئ.
۱۵ زۀ هغه مقدس خُدائ تعالىٰ يم، چې د هميشه دپاره ژوندے يم. زۀ په اوچت او مقدس مقام کښې اوسيږم، خو زۀ د هغه خلقو سره هم اوسيږم چې څوک د روح عاجزان او توبه ګار وى، نو چې داسې زۀ د هغوئ خوشحالى او حوصله بحال کړم. ۱۶ زۀ به هميشه خپلو خلقو سره جنګ نۀ کوم، او تل تر تله به ترينه خفه نۀ يم. کۀ ما داسې وکړل نو د خلقو نه به ساه وځى، هغه ژوندون ورکوونکى ساه چې ما تخليق کړې ده. ۱۷ د هغوئ د بدترين لالچ په وجه زۀ هغوئ ته په قهر وم، نو په دې وجه ما هغوئ له سزا ورکړه او هغوئ مې رد کړل. خو هغوئ ضديان وُو او بيا بيا به خپلو لارو ته راواپس کېدل. ۱۸ هغوئ چې څۀ کوى ما هغه ليدلى دى، خو باوجود د دې به زۀ هغوئ ښۀ کړم. زۀ به د هغوئ رهنمائى کوم او چې څوک غمژن وى نو زۀ به تسلى ورکوم.
۱۹ زۀ به د هغوئ په ژبه باندې د حمد و ثناء الفاظ راولم. کۀ څوک لرې وى او کۀ نزدې وى، نو زۀ به هغه ټولو ته امن پيش کوم، او زۀ به ورله شفا ورکوم. ۲۰ خو بدعمله خلق د چپې وهونکى سمندر په شان دى، چې هيڅکله په آرام کيږى نه او چپې يې ځان سره ګند ګريل راوړى.“ ۲۱ زما مالِک خُدائ فرمائى، ”د بدعمله خلقو دپاره امن نشته.“

حقيقي روژه

۵۸ ١ ”په زوره چغې ووهئ، ورو ورو خبرې مۀ کوئ. د
بيګل په شان په اوچت آواز سره زما خلقو بنى اِسرائيلو ته د
هغوئ د ګناه او بغاوت په حقله ووايئ. ٢ هغوئ هره ورځ
زما لټون کوى او زما د لارې په پېژندلو خوشحاليږى. داسې
لکه چې هغه يو ډېر صادق قوم وى او د خپل خُدائ پاک
حُکمونه يې رد کړې نۀ وى. هغوئ زما نه د اِنصاف فېصلې
غواړى، او داسې څرګندوى چې خُدائ پاک ته په نزدې راتلو
خوشحاليږى. ٣ هغوئ وائى، ”کله چې مونږ روژې نيسو نو
تۀ يې ولې نۀ خوشحاليږې؟ مونږ ځانونه دومره عاجز کړُو
او تۀ هډو توجو نۀ کوې.“ ګورئ، حقيقت دا دے چې کله
تاسو روژه نيولې وى نو هم په هغه وخت تاسو په خپلو فائدو
پسې ګرځئ او د خپلو مزدورانو سره ظلم زياتے کوئ. ۴
د داسې روژې نۀ څۀ فائده چې تاسو په کښې جنګ جګړې
کوئ؟ کۀ تاسو داسې قسمه روژې ساتئ نو د دې توقع هم نۀ
شئ کولے چې ستاسو آواز به آسمان ته ورسى. ۵ ولې زۀ
داسې روژه خوښوم څۀ چې انسان دې په کښې يوې ورځې
دپاره خپل ځان عاجز کړى؟ او د لوخې د پاڼې په شان خپل
سرونه ټيټ کړى او د ټاټ په جامو کښې په ايرو دپاسه
څملى؟ تاسو دې ته روژه وايئ؟ دا ورځ به مالِک خُدائ ته
قبوله وى څۀ؟ ٦ نه، زۀ چې څنګه روژه غواړم هغه داسې
ده يعنې، د بې اِنصافۍ په زنځيرونو کښې راګېر خلق آزاد
کړئ، د خپلو ماتحتو بوج کم کړئ. مظلومان آزاد کړئ، هر
جغ مات کړئ. ٧ اوږې خلق په خپل خوراک کښې
شريک کړئ، او بې کوره غريبانانو له پناه ورکړئ. چا ته چې

د جامو حاجت وی نو هغوئ له جامې ورکوئ او د خپلو خپلوانو سره د مدد کولو نه مهٔ پټیږئ. ﴿٨﴾ نو بیا به تاسو لکه د سحر د نمر په شان ځلیږئ، او ستاسو زخمونه به زر زر جوړ شی. او ستاسو صداقت به ستاسو نه مخکښې روان وی، او د مالِک خُدائ جلال به د وروستو نه ستاسو حِفاظت کوی. ﴿٩﴾ نو بیا به تاسو آواز کوئ او مالِک خُدائ به جواب درکوی، تاسو به د مدد دپاره سوال کوئ او مالِک خُدائ به فرمائی، ”زهٔ حاضر یم.“ کهٔ تاسو ظلم زیاتے، بل ته ګوته نیول او د چُغلۍ خبرې پرېږدئ، ﴿١٠﴾ کهٔ تاسو اوږو خلقو له روټۍ ورکړه او د مظلومانو مدد مو وکړو، نو بیا به ستاسو رڼا په تیارهٔ کښې وځلیږی، او چې ستاسو نه ګېرچاپېره کومه تیارهٔ وی نو هغه به د غرمې په رڼا بدله شی. ﴿١١﴾ نو زهٔ به همېشه ستاسو لارښودنه کوم او په اوچ بیابان کښې به هم ستاسو حاجتونه پوره کوم. او زهٔ به ستاسو وجود مضبوط کړم. تاسو به د یو داسې باغ په شان یئ چې ډېرې تېرې اوبهٔ لری، د هغه چینې په شان چې هیڅکله نهٔ اوچیږی. ﴿١٢﴾ او ستاسو هغه پخوانی کنډرات به دوباره آباد کړے شی. تاسو به تېرو نسلونو بنیادونه بیا آباد کړئ. او بیا به تاسو دېوالونه دوباره جوړولو والا، او لارې کوڅې دوباره آبادولو والا یادیږئ.“

د سبت ورځې د منلو اجر

﴿١٣﴾ ”کهٔ تاسو د سبت ورځ یعنې زما په مقدسه ورځ کښې کاروبار نهٔ کوئ، او دې ته د خوشحالۍ ورځ وایئ، دا د مالِک خُدائ مقدسه ورځ ګڼئ، د دې ادب کوئ او په دې ورځ خپل د روزانه کارونه نهٔ کوئ او په خپلو فائدو پسې نهٔ

ګرځئ، او فالتُو خبرې نۀ کوئ، (۱۴) نو بيا به تاسو د مالِک
خُدائ سره په تعلق لرلو خوشحاله شئ. او زۀ به تاسو له
لوئ عزت درکړم او په هغه ميراث به مو ماړۀ کړم د کوم
لوظ چې ما ستاسو پلار نيکۀ يعقوب سره کړے دے. ما،
مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی.“

د ګناه خلاف خبردارے

۵۹ (۱) واورئ، د مالِک خُدائ لاس دومره وړوکے نۀ
دے چې هغه تاسو بچ کولے نۀ شی او نۀ يې غوږ کُوڼ دے
چې ستاسو آواز نۀ اوری. (۲) خو ستاسو ګناه د خُدائ پاک
او ستاسو تر مينځه دېوال جوړ شوے دے. ستاسو ګناهونو
د هغۀ مخ ستاسو نه پټ کړے دے، نو په دې وجه هغه
ستاسو نۀ اوری. (۳) ځکه چې ستاسو لاسونه خونی، او
ستاسو ګوتې په ګناه ککړې دی. ستا شونډې دروغژنې دی او
خولۀ دې د بدعملۍ پس پس کوی. (۴) په عدالت کښې
څوک هم د اِنصاف مقدمه نۀ چلوی، څوک هم د رښتيا
دليلونه نۀ پيش کوی. خلق حقيقت نه خالی خبرو باندې
اعتبار کوی او دروغ وائی، هغوئ د بدعملۍ نه اُميدواره شی
او بيا ترينه ګناه پېدا شی. (۵)-(۶) هغوئ د زهرژنو مارانو په
هګو کښېنی چې بچی ترې راوځی. څوک چې د هغوئ هګۍ
وخوری نو مړۀ شی او چې ماتې شی نو زهرژن مار ترينه
راوځی. دا خلق د جولا جال جوړوی او داسې کپړه ترې
جوړوی چې هيڅ د کار نۀ وی. هغه کپړه چې هغوئ جوړه
کړه خپل ځان پرې پټولے نۀ شی. د هغوئ عملونه هم د ګناه
دی، او ظلم زياتے د هغوئ کار دے. (۷) بدعملۍ له هغوئ

په منډه ځی، او د بې‌ګناه وینې تویولو دپاره تېزی کوی. د هغوئ خیالونه د ګناه دی، او هر چرته چې ځی نو تباهی او بربادی کوی. ۸ نه هغوئ د امن لار پېژنی او نه د هغوئ په لارو کښې اِنصاف شته. هغوئ خپلې لارې کږې وږې جوړې کړې دی، نو هر څوک چې په دې لار ځی هغه امن نۀ پېژنی.

د خلقو د ګناه اِقرار کول

۹ نو ځکه اِنصاف زمونږ نه لرې دے او صداقت مونږ ته رارسی نه. مونږ د رڼا په انتظار کښې یُو، خو ګوره صرف تیارۀ راته ښکاری. مونږ د سپینې رڼا په اُمید کښې یُو خو په تکه توره تیارۀ کښې ګرځُو. ۱۰ او مونږ د ړندو په شان لاس په دېوال باندې اېښودلو اېښودلو سره لار معلوموو، د هغه خلقو په شان چې بلکل سترګې نۀ لری. مونږ د غرمې هم داسې تیندکونه خورو لکه چې شپه وی، مونږ په ژوندو کښې د مړو په شان یُو. ۱۱ مونږ ټول لکه د مېلوګانو غورېږُو، لکه د کونترو غورغور کوُو، مونږ د اِنصاف په انتظار کښې یُو خو شته دے نه، مونږ د خلاصون په انتظار کښې یُو خو دا زمونږ نه لرې دے. ۱۲ زمونږ جرمونه ستا په وړاندې انبار دی، او زمونږ ګناهونه زمونږ خلاف ګواهی کوی. مونږ ته د خپل بغاوت احساس شته او مونږ ته پته ده چې مونږ څومره ګناهګار یُو. ۱۳ مونږ د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت کړے دے او د هغۀ مو اِنکار کړے دے، مونږ خپل خُدائ پاک ته شا کړې ده. زمونږ خبرې د ظلم او بغاوت نه ډکې دی. مونږ به دروغ جوړول او بیا به مو دغه دروغ په عمل کښې راوستل. ۱۴ اِنصاف وروستو شوے دے او صداقت لرې ولاړ دے. رښتیا د ښار په چوک کښې تیندک خوړلو سره

راپرېوته، او ديانتدارى ورته ورداخلېدے نۀ شى. ۱۵ رښتيا
هيڅوک هم نۀ وائى، او څوک چې غلط کار نه لاس اخلى هغه
لوټ کيږى. مالِک خُدائ دا وليدل او هغه په دې نارضا وو
چې اِنصاف نشته. ۱۶ هغۀ وکتل چې هيڅوک هم نۀ وو، هغه
حېران شو چې د خلاصى والا څوک هم نۀ وو چې د مظلوم
مدد وکړى. خو بيا د هغۀ خپل لاس هغۀ له خلاصون ورکړو،
او د هغۀ صداقت د هغۀ مدد کولو. ۱۷ هغۀ صداقت د
زغرې په شان واغوستو او د خلاصون ټوپۍ يې په سر کړه.
د بدل جامې يې واغوستې او د غېرت څادر يې ځان نه تاو
کړو. ۱۸ هغه به خپلو دشمنانو له د هغوئ د بدو عملونو
سزا ورکړى. د هغۀ غضب به د هغۀ په مخالفينو راګزار شى.
هغه به د دُنيا تر آخرى سره پورې دوئ له سزا ورکړى. ۱۹
نو بيا به د نمرپرېواتۀ په طرف خلق د مالِک خُدائ د نوم نه
يرېږى او نمرخاتۀ په طرف خلق به د هغۀ د نوم جلال بيانوى.
ځکه چې هغه به د يو تېز سېلاب په شان په هغوئ راشى لکه
چې د مالِک خُدائ باد راروان کړے وى. ۲۰ مالِک خُدائ
فرمائى چې، "يو خلاصونکے به صيون ته راځى، د يعقوب
هغه اولاد له چې د خپلو ګناهونو نه اوړى. ۲۱ او ترڅو چې
زما خبره ده نو زۀ به هغوئ سره يو لوظ وکړم. زما روح چې
په تاسو دے او زما کلام چې ما ستاسو په خولۀ کښې
اچولے دے، هغه به هيڅکله ستاسو د خولې نه، ستاسو د
اولاد د خولې نه او د هغوئ د اولاد د خولې نه لرې نۀ شى. دا
د مالِک خُدائ وينا ده او تر هميشه هميشه پورې به هم داسې
وى."

د یروشلم د راتلونکی وخت شان او شوکت

۶۰ ۱ پاڅه، وځلېږه. ځکه چې ستا نُور راغلے دے، او
د مالِک خُدائ جلال په تا ځلېدلے دے. ۲ ګورئ، داسې
لکه چې په زمکه تيارۀ خوره وی او قومونه تکې تورې تيارۀ
لاندې پټ وی، خو په تا باندې به د مالِک خُدائ نُور ځلېږی
او د هغۀ جلال به ستا دپاسه ښکاری. ۳ قومونه به ستا نُور
له راشی، او بادشاهان به ستا د سحر راختونکې رڼا له راشی.
۴ خپل ځان نه ګېرچاپېره نظر واچوه او وګوره، هغوئ
ټول راغونډېږی او تا له راځی. ستا زامن به د لرې لرې نه
راشی، او ستا لوڼه به په غېږ کښې راوستلے شی. ۵ بيا به
تۀ دا وګورې او خوشحاله به شې، ستا زړۀ به غټ شی او د
خوشحالئ نه به درزېږی. ځکه چې د لرې مُلکونو خزانې به تا
له راوړے شی، او د قومونو دولت به تا له راشی. ۶ د
اوښانو غټې قافلې به تا له راشی، د ميديان او عيفه نه به
اوښان راشی. هغوئ به د شيبا نه راشی او سرۀ زر او
خوشبودارې مصالحې به راوړی او د مالِک خُدائ ثناء
صِفت به کوی. ۷ د قيدار ټولې ګډې چيلئ به تا له
راوستے شی، او د نبايوت ټول ګډان به ستا خِدمت دپاره
حاضر کړے شی. زۀ به په قربان ګاه د هغوئ قربانيانې
قبولې کړم او خپلې عبادتخانې له به شان او شوکت ورکړم.
۸ دا څوک دی چې د وريځې په شان رالوځی، لکه چې
ګوګوشتکې جالې ته راروانې وی؟ ۹ دا د ترسيس سمندری
جهازُونه دی چې تا له راروان دی. ځکه چې دا جزيرې په ما
يقين ساتی. دا سمندری جهازونه ستا اولاد سره د هغوئ د
سرو زرو او سپينو زرو د لرې لرې مُلکونو نه راولی، او
داسې به ستا د مالِک خُدائ د نوم درناوے وشی، کوم چې د

بنی اِسرائیلو مقدس ذات دے، ځکه چې هغهٔ تا له شان او
شوکت درکړے دے. ١٠ د پردی مُلک خلق به ستا دېوالونه
بیا جوړ کړی، او د هغوئ بادشاهان به ستا خِدمت کوی. ما
په غصه کښې تا له سزا درکړه، خو اوس به زهٔ خپل فضل
سره په تا رحم وکړم. ١١ ستا دروازې به تل کولاو وی، شپه
او ورځ به دا نهٔ بندیږی، ځکه چې د قومونو مال دولت او د
هغوئ گرفتار شوی بادشاهان به د فتحې په جلوس کښې ښار
ته دننه راوستل شی. ١٢ خو چې کوم قوم او بادشاهی ستا
خِدمت نهٔ کوی نو هغوئ به برباد شی، هغوئ به په مکمل
طور تباه شی. ١٣ د لبنان شان او شوکت به تا له راشی. د
نختر، د صُندل او د سبر ونې به تا له راشی چې زما کور
ښائسته کړے شی او داسې به زهٔ خپل کور له جلال ورکوم.
١٤ کومو خلقو چې به په تا ظلم زیاتے کولو نو د هغوئ
اولاد به راځی او د عزت نه به تا ته ټیټیږی. هر چا چې ستا
سپکاوے کړے دے نو هغه به ستا پښو ته ټیټیږی. هغوئ به
تا ته ”د مالِک خُدائ ښار“ یا ”د بنی اِسرائیلو د مقدس ذات
صیون“ نوم اخلی. ١٥ اول تهٔ رد کړے شوے وې او خلقو
به تا نه نفرت کولو، او نهٔ به څوک په تا کښې تېرېدل. خو
اوس به زهٔ تا د همېشه دپاره ښائسته کړم او د ټولو نسلونو
دپاره به د خوشحالۍ ځائ یې. ١٦ طاقتور بادشاهان او
زورَور قومونه به ستا هر ضرورت پوره کړی، داسې لکه چې
تهٔ یو ماشوم یې او د مَلِکې سینه روې. بیا به تا ته پته ولگی
چې زهٔ مالِک خُدائ ستاسو خلاصونکے، حفاظت کوونکے
د بنی اِسرائیلو طاقتور حکمران یم. ١٧ زهٔ به ستا زېړ په
سرو زرو، اوسپنه په سپینو زرو، لرگی په زېړو او کاڼے په
اوسپنه بدل کړم. امن به ستا رهنما او صداقت به ستا

حکمران جوړ کړم. ١٨ ستا په مُلک کښې به نور د ظلم
زیاتی، تباهئ او بربادئ ذکر قدرې نۀ کیږی. تۀ به خپلو
دېوالونو ته خلاصون او دروازو ته حمدوثناء نوم اخلې. ١٩
تا ته به نور د ورځې د نمر ضرورت نۀ وی او د شپې به درته
د سپوږمۍ ضرورت نۀ وی، ځکه چې مالِک خُدائ به ستاسو
نۀ ختمېدونکې رڼا وی او خُدائ پاک به ستاسو جلال وی.
٢٠ ستا نمر به هیڅکله نۀ پرېوځی او نۀ به دې کله سپوږمۍ
کوزیږی. ځکه چې مالِک خُدائ به ستا ابدی نُور وی، او ستا
د غم ورځې به ختمې شی. ٢١ ستا د قوم ټول خلق به
صادقان وی، او هغه مُلک به د همېشه دپاره د هغوئ په
قبضه کښې وی. ما هغوئ په خپلو لاسونو لکه د ونو په شان
کَرلی دی، ترڅو خپله لوئی او جلال ټولو ته ښکاره کړم. ٢٢
ستا ټولو نه وړه او کمزورې خاندان به هم د یو طاقتور قوم
په شان لویه شی. په مقرر وخت به زۀ داسې وکړم. زۀ مالِک
خُدائ یم.

د بچ کېدو زیرے

٦١ ١ د مالِک خُدائ روح په ما نازل دے ځکه چې زۀ
هغۀ مسح کړے یم، او دې له یې رالیږلے یم چې غریبانانو ته
زیرے ورکړم، مات شوی زړونه روغ کړم، د خلاصون
اعلان وکړم او غلامانو ته آزادئ ورکړم. ٢ هغۀ زۀ د دې
دپاره رالیږلے یم چې د مالِک خُدائ د برکت نه ډک کال
اعلان وکړم، او د خُدائ پاک د بدل اخستلو ورځ راغلې ده
چې ټولو ماتم کوونکو ته تسلی ورکړم. ٣ څوک چې په
صیون کښې ماتم کوی نو هغوئ له به د ایرو په ځائ ښائسته

تاج ورکړم، او د غم په ځائ به خوشحالي ورکړم، او د
پرېشانۍ په ځائ به حمدوثناء ورکړم. هغوئ به په خپل
صداقت کښې د څېړۍ د داسې ونو په شان وی چې مالِک
خُدائ په خپله د خپل جلال دپاره کَرلی وی. ۴ هغوئ به
پخوانی کنډرات بیا آباد کړی او د هغه ځایونو مرمت به
وکړی کوم چې ډېره موده مخکښې تباه شوی وُو. هغوئ به
هغه تباه شوی ښارونه بیا قائم کړی کوم چې تر ډېرو نسلونو
پورې غېر آباد وُو. ۵ د نورو مُلکونو خلق به ستاسو
خِدمت کوی. هغوئ به ستاسو د رَمو خیال ساتی، ستاسو پټو
کښې به یوه کوی او ستاسو د انګورو د باغونو خیال به
ساتی. ۶ په هغه وخت به تاسو د مالِک خُدائ اِمامان
یادېږئ، او خلق به تاسو ته د خُدائ پاک خادِمان وائی. تاسو
به د نورو قومونو د مال دولت نه خوند واخلئ او د هغوئ نه
چې کوم مال حال تاسو ته ملاوېږی په هغې به لافې وهئ. ۷
د بې‌عزتۍ او سپکاوی په ځائ به تاسو ته یو په دوه عزت
درکړے شی. په خپل مُلک کښې به تاسو د مال دولت یو په
دوه حِصه دار یئ، او ستاسو خوشحالی به د همېشه دپاره
وی. ۸ مالِک خُدائ فرمائی، ”زۀ د اِنصاف سره مینه کوم
او زۀ د غلا او بدۍ نه نفرت کوم. زۀ به وفادارۍ سره خپلو
خلقو له د هغوئ اجر ورکړم او د هغوئ سره به د همېشه
دپاره یو لوظ وکړم. ۹ د هغوئ نسل به په قومونو کښې او
د هغوئ اولاد به په اُمتونو کښې مشهور شی، هر څوک چې
هغوئ وګوری نو پته به ورته لګی چې دا هغه خلق دی چا له
چې مالِک خُدائ برکت ورکړے دے.“ ۱۰ زۀ په مالِک
خُدائ کښې ډېر خوشحاله یم. زما ځان د خُدائ پاک په
تعریف کښې د خوشحالۍ سندرې وائی. څکه لکه څنګه چې

د وادهٔ زلمے د وادهٔ په جوړه کښې او ناوې په کالو ځان
سنګار کړے وی داسې مالِک خُدائ زهٔ د خلاصون په لباس
او د صداقت په څادر کښې رانغښتے یم. ١١ لکه څنګه چې
زمکه شینکے راټوکوی او باغ خپل تخم زرغونوی، نو داسې
به خُدائ تعالیٰ خلق صداقت ته جوړ کړی او دوئ به د ټولو
قومونو په مخکښې د هغهٔ ثناء او صِفت وکړی.

د صیون خلاصون

٦٢

١ د صیون د خاطره به زهٔ غلے نهٔ کښېنم، د
یروشلم د خاطره به زهٔ تر هغې پورې آرام نهٔ کوم چې د هغې
صداقت د سحر د رڼا په شان ونهٔ ځلیږی او د هغې
خلاصون د مشعل په شان ونهٔ ځلیږی. ٢ قومونه به ستا
صداقت ووینی، او ټول بادشاهان به ستا شان او شوکت
وګوری. او تا ته به یو نوے نوم درکړے شی، یو داسې نوم
چې مالِک خُدائ به په خپله خولهٔ دربانديې ایښے وی. ٣
نو تهٔ به د مالِک خُدائ په لاس کښې د شاندار تاج په شان یې
او د خپل خُدائ پاک په لاس کښې به د شاهی پټکی په شان
یې. ٤ تا ته به بیا هیڅکله ”پرېښودلے شوے ښار“ نوم نهٔ
شی اخستلے، او نهٔ به ستا زمکې ته ”خوشے مُلک“ نوم
اخستلے شی. ستا نوے نوم به ”د خُدائ پاک د خوشحالۍ
ښار“ او ”د خُدائ پاک ناوې“ وی، ځکه چې مالِک خُدائ
ستا نه خوشحال دے او ستا نه به خپله ناوې جوړه کړی.
٥ لکه څنګه چې یو زلمے یوې پېغلې سره وادهٔ کوی، نو
داسې به ستا زامن تا سره لوظ وکړی. لکه څنګه چې د وادهٔ
زلمے د خپلې ناوې سره خوشحاله وی، نو داسې خُدائ

پاک به ستا نه خوشحاله وی. ٦ اے یروشلمه، ستا په
دېوالونو ما څوکیداران ودرولی دی، هغوئ به شپه او ورځ
مسلسل دُعا کوی. تاسو چې څوک مالِک خُدائ ته دُعا کوئ
هیڅ آرام مهٔ کوئ. ٧ او مهٔ مالِک خُدائ آرام ته پرېږدئ
ترڅو چې هغهٔ یروشلم قائم کړی نهٔ وی او د دُنیا دپاره یې د
فخر باعث جوړ کړی نهٔ وی. ٨ مالِک خُدائ په خپل ښی
لاس او زورَور مټ باندې قسم خوړلے دے او لوظ یې کړے
دے چې، "زهٔ به بیا ستا غله ستا په دشمنانو نهٔ خوروم، او نهٔ
به محنت سره جوړ شوی ستا مے د پردی مُلک خلقو باندې
څښوم. ٩ خو چا چې دا غله رېبلې وی نو هغوئ به دا
خوری او د مالِک خُدائ ثناء صِفت به کوی. او چا چې دا
انګور راټول کړی وی نو هغوئ به په خپله د دې شراب د
مالِک خُدائ د کور په دربار کښې وڅښی." ١٠ بهر لاړ شئ،
د ښار دروازو نه بهر لاړ شئ. او چې کوم خلق واپس راځی
نو د هغوئ دپاره یو سړک جوړ کړئ. یو لوئ سړک تیار
کړئ، د دې نه کاڼی لرې کړئ. یوه جنډا ولګوئ چې قومونو
ته پته لګی. ١١ ګورئ، مالِک خُدائ ټولې دُنیا ته دا اعلان
کوی، "د صیون لور ته ووایئ چې ګورئ، ستاسو خلاصون
راتلونکے دے. ګورئ، د هغهٔ اجر د هغهٔ سره دے، او د هغهٔ
انعام د هغهٔ نه مخکښې مخکښې روان دے." ١٢ هغوئ ته به
"مقدس خلق" او "د مالِک خُدائ بچ کړے شوی خلق" نوم
اخستلے شی. او یروشلم ته به "غوره کړے شوے ښار،"
"هغه ښار چې پرېښودے شوے نهٔ وی" نوم اخستلے شی.

په قومونو باندې د مالِک خُدائ فتح

٦٣ ١ دا څوک دے چې د ادوم نه راروان دے، سرې
جامې يې اغوستې دى او د بُصره ښار نه راروان دے؟ دا
څوک دے چا چې د رُعب شاهى لباس اغوستے دے او
قوت سره روان دے؟ ”هم زۀ يم، چې د صداقت اعلان کوم،
او د بچ کولو طاقت لرم.“ ٢ ستا جامې ولې دومره سرې
دى؟ داسې لګه چې ستا جامې د انګورو نچوړولو سره سرې
شوې وى. ٣ ”ما يواځې انګور نچوړ کړى دى، په قومونو
کښې هيڅ څوک هم ما سره نۀ وو. ما په غصه کښې هغوئ
نچوړ کړى دى او د قهر نه پرې ګرځېدلے يم. د هغوئ د
وينې دارې زما په کپړو پرېوتې دى او زما جامې په وينو
سرې شوې دى. ٤ ځکه چې هغه وخت راغلے دے چې د
خپلو خلقو دپاره بدل واخلم. او هغه کال راغلے دے چې
هغوئ په بيعه واخلم. ٥ زۀ حېران شوم چې هيڅوک نۀ وو
چې خلاصے يې کړے وے او د مظلومانو مدد يې کړے
وے. نو زۀ پخپله ورورانډې شوم چې هغوئ د خپل مضبوط
لاس سره بچ کړم. او زما غصې زما مدد وکړو. ٦ ما په
خپله غصه کښې قومونه چخنى او نشه کړل او د هغوئ وينه
مې په زمکه توئ کړه.“

په آزادېدو د مالِک خُدائ ثناء صِفت

٧ زۀ به د مالِک خُدائ د نۀ ختمېدونکې مينې بيان وکړم،
هر څۀ چې هغۀ زمونږ دپاره کړى دى نو د هغې دپاره به زۀ د
هغۀ ثناء صِفت کوم. هغۀ چې بنى اِسرائيلو سره بې‌شمېره
ښېګړې کړې دى په هغې به خوشحالى کوم، کومې چې هغۀ د
خپل رحم او مينې په مطابق کړى دى. ٨ هغۀ وفرمائيل،
”دوئ زما خپل خلق دى، يقيناً چې هغوئ به ما سره دوکه نۀ

کوی.“ او هغه د هغوئ خلاصونکے جوړ شو. ۹ هغه د
هغوئ په ټولو تکليفونو کښې شريک شو. او هغوئ هغه
فرښتې بچ کړل کومه چې د خُدائ پاک د حضور نه ورغلې
وه. د خپلې مينې او زړۀ سواندی له وجې يې هغوئ په بيعه
واخستل، او ټوله پخوانۍ زمانه کښې يې هغوئ اوچت کړی
وُو او ګرځول يې. ۱۰ خو هغوئ د هغۀ خِلاف سرکشی
وکړه او د هغۀ مقدس روح يې خفه کړو. نو مالِک خُدائ د
هغوئ دشمن شو او د هغوئ خِلاف يې جنګ وکړو. ۱۱ بيا
هغوئ ته هغه تېره زمانه رايادہ شوه کله چې موسیٰ د خپلو
خلقو د مِصر نه راوتو کښې رهنمائی کوله. هغوئ چغه کړه،
”هغه چرته دے چا چې بنی اِسرائيل د سمندر نه پورې
ويستل، چې موسیٰ د هغوئ شپون وو؟ هغه چرته دے چا
چې خپل مقدس روح راوليږلو چې د هغۀ د خلقو په مينځ
کښې وی؟ ۱۲ هغه چرته دے چا چې خپل طاقت څرګند
کړو کله چې موسیٰ خپل لاس اوچت کړو، هغه چرته دے چا
چې د هغوئ په وړاندې سمندر تقسيم کړو او خپل ځان يې د
هميشه دپاره مشهور کړو؟ ۱۳ هغه چرته دے چا چې د
سمندر بېخ کښې د دوئ په تېرېدو کښې رهنمائی وکړه؟“
هغوئ لکه د ښو آسونو په شان وُو چې په صحرا کښې تېز
روان وُو او هيڅ تيندکونه يې نۀ خوړل. ۱۴ لکه څنګه چې
څاروی د آرام وادۍ ته کوزيږی، داسې د مالِک خُدائ روح
هغوئ له آرام ورکړو. مالِک خُدائ خپل خلق بوتلل او د هغۀ
د نوم درناوے وشو.

د رحم او د توبې دُعا

۱۵ اے مالِکه خُدايه، د آسمان نه په مونږ نظر وکړه، چرته

چې تۀ د پاکوالۍ او جلال سره اوسېږې. ستا غیرت او ستا
طاقت چرته دے؟ مونږ ستا د رحم او همدردۍ نه محروم
پاتې شُو. ۱۶ هم تۀ زمونږه پلار یې. اګر کۀ اِبراهیم او یعقوب
مونږ خپل نۀ ګڼی، خو بیا هم مالِکه خُدایه، هم تۀ زمونږه پلار
یې، د پخوا نه تۀ زمونږ بچ کوونکے یې. ۱۷ اے مالِکه
خُدایه، تا ولې مونږ دې ته مجبور کړو چې ستا لارې نه
واوړُو؟ او زمونږ زړونه دې ولې دومره سخت کړل چې ستا
نه نۀ یرېږو؟ د خپلو خِدمت کوونکو د خاطره راوګرځه، د
هغه قبیلو د خاطره چې ستا میراث دے. ۱۸ ستا مقدس
ځائ د لږ وخت دپاره ستا مقدسو خلقو سره وو، خو اوس
زمونږ دشمنانو هغه تباه کړے دے. ۱۹ کله کله خو داسې
ښکارى لکه چې مونږ هډو ستا خلق نۀ وُو او نۀ کله ستا د
خلقو د نوم پورې تړلې یُو.

۶۴
۱ اے، چې تۀ آسمان وشلوې او راکوز شې، نو
غرونه به تا وګوری او ستا په وړاندې به په رېږدېدو شی. ۲
لکه څنګه چې اور لرګی سیزی او اوبۀ خوټکوی، نو ستا
راتګ به قومونه ولړزوی. بیا به ستا دشمنانو ته ستا د
مشهورتیا پته ولګی. ۳ پخوا کله چې تا یروونکی کارونه
وکړل چې مونږ یې هیڅ توقع نۀ کوله، نو تۀ داسې راکوز
شوې چې غرونه ستا په وړاندې په لړزان شول. ۴ د پخوا
نه نۀ ستا په شان خُدائ پاک چا لیدلے دے او نۀ یې
اورېدلې دی، صرف تۀ هغه خُدائ یې چې د هغوئ مدد کوې
څوک چې ستا په انتظار کښې وی. ۵ تۀ هغه خلقو ته
هرکلے وائې څوک چې په خوشحالۍ سره د صداقت کارونه
کوی او ستا په لار ځی. ګوره، تۀ مونږ ته غصه وې، خو

مونږ ګناه نهٔ پرېښودله، چې د ډېرې زمانې نه مونږ په ګناه
کښې بوخت يُو، نو څنګه به بچ شُو؟ ٦ مونږ ټول د هغه
سړی په شان يُو څوک چې ناپاک وی، او زمونږ ټول ښهٔ
عملونه د پليتې کپړې په شان دی. مونږ د خزان د پاڼو په
شان مړاوی شُو او راپرېوځو، او زمونږ ګناهونه مونږ لکه د
هوا په شان جارُو کړی. ٧ هيڅ څوک هم ستا نوم نهٔ اخلی
او نهٔ تا ته د رحم سوال کوی. تا زمونږ نه مخ اړولے دے او
مونږ دې زمونږ د ګناه په حواله کړې يُو. ٨ خو اے مالِکه
خُدايه، تهٔ زمونږ پلار يې. مونږ د خټې په شان يُو او تهٔ د کُلال
په شان يې. تا مونږ جوړ کړی يُو، ٩ مونږ ته سخت مهٔ
غصه کېږه او زمونږ ګناه د هميشه دپاره ياده مهٔ ساته. مونږ
ته وګوره، مونږ تا ته مِنت کوُو، او ګوره مونږ ټول هم ستا
خلق يُو. ١٠ ستا مقدس ښارونه تباه شوی دی، د صيون نه
بيابان جوړ شوے دے، او د يروشلم نه کنډر جوړ شوے
دے. ١١ او ستا هغه ښائسته او مقدس کور، چرته چې
زمونږ پلار نيکهٔ ستا ثناء صِفت کولو، اور سيزلے دے. او
زمونږ د خوښې ټول ځايونه کنډر جوړ شوے دے. ١٢
اے مالِکه خُدايه، د دې هر څهٔ باوجود به تهٔ زمونږ مدد نه
اِنکار کوې څهٔ؟ خاموش به يې او بې‌انتها سزا به راکوې؟

د سرکشۍ دپاره د خُدائ پاک سزا

٦٥ ١ مالِک خُدائ فرمائی، ”ما خپل ځان هغوئ ته
څرګند کړو چا چې زما تپوس نهٔ کولو، او په هغوئ مې ځان
پيدا کړو چا چې زما لټون نهٔ کولو. ما وئيل چې، زهٔ حاضر
يم، زهٔ حاضر يم. خو بيا هم دې قوم زما نوم نهٔ اخستلو. ٢

ما ټوله ورځ سرکشه خلقو ته لاسونه کولاو نيولی وُو. خو
هغوئ په خپلو غلطو لارو ځی او ګډو وډو خيالونو پسې
ګرځی. ۳ هغوئ مسلسل زما په وړاندې زما بې‌ادبی کوی.
هغوئ په مقدسو باغونو کښې قربانيانې پېش کوی او د غېرو
قومونو په قربان‌ګاه باندې خوشبويۍ سوزوی. ۴ هغوئ په
قبرستان کښې کښېنی او په پټو ځايونو کښې شپې تېروی.
هغوئ د خنزير غوښه خوری، او د حرام خوراک ښوروا د
هغوئ په لوښو کښې وی. ۵ او بيا دوئ يو بل ته وائی، ”ما
ته مهٔ رانزدې کېږه ګنې ما به پليت کړې. زهٔ ستا نه زيات
مقدس يم.“ داسې خلق زما په سپېږمو کښې د بدبوئ په شان
دی، د داسې خراب بوئ په شان چې هيڅکله نهٔ ختمېږی.
۶ ګورئ، دا زما په وړاندې ليکلے شوی دی، زهٔ به غلے
نهٔ پاتې کېږم او هغوئ له به پوره پوره سزا ورکوم. آو،
بې‌شکه زهٔ به هغوئ نه بدله اخلم.“ ۷ مالِک خُدائ فرمائی،
”هغوئ ته به نهٔ صرف د خپلو ګناهونو بلکې د پلار نيکهٔ د
ګناهونو سزا به هم ورته ملاويږی. ځکه چې هغوئ په غرونو
کښې خوشبويانې سوزولې دی او زما بې‌ادبې يې کړې ده. نو
ځکه به هغوئ له پوره پوره سزا ورکړم.“ ۸ مالِک خُدائ
فرمائی، ”ترخو پورې چې په انګورو کښې لږ رس پاتې وی نو
خلق وائی، چې دا مهٔ ضائع کوئ، ځکه چې په دې کښې څهٔ
نه څهٔ شته چې باعثِ برکت دی. زهٔ به بنی اِسرائيلو سره هم
داسې کوم. د خپلو خادِمانو د خاطره به زهٔ ټول نهٔ تباه کوم.
۹ زهٔ به يعقوب او يهوداه له داسې اولاد ورکړم چې زما
غرونه به قبضه کړی. زما غوره کړے شوی به د دې وارثان
شی او زما خِدمت کوونکی به هلته اوسيږی. ۱۰ د شارون
په مېدان کښې به ګډې چېلۍ څری او د مصيبت په وادۍ

کښې به ښاروی آرام کوی. دا به زما د هغه خلقو دپاره وی
چې ځوک زما لټون کوی. ١١ خو تاسو چا چې مالِک
خُدائ ته شا کړه او زما مقدس غر مو هېر کړو، چا چې د
قِسمت معبود ته دسترخوان ویر کړو او د بخت معبود ته مو
د میو جامونه ډک کړل، ١٢ اوس به زهٔ تُوره ستاسو په
قِسمت کړم. تاسو ټول به د حلالونکی په وړاندې ټیټ شئ،
ځکه چې کله ما آواز درکړو، نو تاسو جواب رانهٔ کړو، او
چې کله مې درسره کلام کولو، نو تاسو نهٔ اورېدو. او زما د
سترګو په وړاندې تاسو قصداً ګناه کوله او هغه څهٔ به مو
کول د څهٔ چې تاسو ته پته ده چې زهٔ ترې نفرت کوم.“ ١٣
نو ځکه مالِک خُدائ تعالیٰ فرمائی، ”زما خادِمان به خوراک
کوی خو تاسو به اوږی یئ. زما خادِمان به څښل کوی خو
تاسو به تږی یئ. زما خادِمان به خوشحالی کوی خو تاسو به
غمژن او په شرم پټ یئ. ١٤ زما خادِمان به د خوشحالئ
سندرې وائی، خو تاسو به په مایوسئ او غمژن زړهٔ سره ژړا
کوئ. ١٥ زما د غوره کړے شوو خلقو په مینځ کښې به
ستاسو نوم لعنتی وی، ځکه چې مالِک خُدائ به تاسو تباه
کړی. او خپلو حقیقی خادِمانو له به یو بل نوم ورکړی، ١٦
نو چې په مُلک کښې هر ځوک هم د برکت دُعا غواړی نو
هغه به د رښتیاو خُدائ پاک په نوم برکت غواړی. هر ځوک
هم چې قسم کوی نو هغه به د رښتیاو خُدائ پاک په نوم قسم
خوری. ځکه چې د تېرې زمانې تکلیفونه به هېر کړے شی. او
زما د سترګو نه به پناه شی.“

نوے مخلوق

١٧ ”ګورئ، زهٔ نوی آسمانونه او نوې زمکه جوړوم. د تېرې

زماني ځيزونه به نۀ شي يادولے، او نۀ به په خيال خاطر
کښې راځى. ۱۸ خوشحاله شئ. او زۀ چې څۀ پيدا کوم نو
په هغې هميشه خوشحالى کوئ. ګورئ، زۀ به يروشلم د
خوشحالئ ځائ جوړ کړم، او د هغې خلق به د خوشحالئ
سبب وى. ۱۹ زۀ پخپله به په يروشلم خوشحالى کوم، او د
هغې په خلقو به خوشحاله يم. په هغې کښې به نور د ژړا شور
او د پرېشانئ چغې نۀ شى اورېدے. ۲۰ واړۀ ماشومان به
نور په کم عُمر کښې نۀ مرى او ټول خلق به اوږدۀ عُمرونه
تېروى. د چا عُمر چې صرف سل کاله وى نو هغه به هم
ځوان ګڼلے شى. او څوک چې د سلو کالو نه مخکښې مړ
شى نو هغه به لعنتى ګڼلے شى. ۲۱ خلق به کورونه جوړوى
او په خپله به په کښې اوسيږى، د انګورو باغونه به کَرى او په
خپله به يې خورى. ۲۲ بيا به داسې نۀ وى چې د کور
جوړولو نه پس به بل څوک پکښې اوسيږى، او د باغ لګولو نه
پس به بل څوک د دې ميوه خورى. زما د خلقو عُمرونه به د
ونو په شان اوږدۀ وى. او زما غوره کړے شوى به د خپل
محنت ځيزونو نه ښۀ خوند اخلى. ۲۳ د هغوئ خوارى به
بې ځايه نۀ وى او د هغوئ بچى به د افت سره نۀ مخ کيږى.
ځکه چې هغوئ به د مالِک خُدائ بختور خلق وى، هغوئ او
د هغوئ اولاد به برکتناک وى. ۲۴ د دې نه مخکښې چې
هغوئ ما له آواز راکړى زۀ به جواب ورکړم. هغوئ به لا د
خپلو حاجتونو په حقله خبرې کوى چې ما به د هغوئ
دُعاګانې قبولې کړې وى. ۲۵ شرمخان او ګډې به يو ځائ
خوراک کوى، زمريان به د څاروو په شان بوس خورى او
ماران به خاورې خورى. زما په مقدس غر، صيون باندې به
نۀ څۀ غلط کار کيږى او نۀ به چا ته څۀ نقصان رسى. ما،

مالِک خُدائ دا فرمائيلی دی.“

د مالِک خُدائ د قوم عدالت کول

۶۶ ۱ مالِک خُدائ فرمائی، ”آسمان زما تخت دے او
زمکه زما د پښو چوکۍ ده. نو بيا هغه کور چرته دے چې
تاسو يې زما دپاره جوړَوئ؟ هغه ځائ کوم دے چرته به چې
زۀ آرام کوم؟“ ۲ مالِک خُدائ فرمائی، ”ما په خپل لاس دا
هر څۀ جوړ کړل، نو بيا دا په وجود کښې راغلل. زۀ د هغه
خلقو خيال ساتم څوک چې عاجزان او توبه کوونکی دی، او
زما د کلام په وړاندې د يرې نه ريږدی. ۳ خو څوک چې
غوَيے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې انسان حلال کړی،
څوک چې يو ګډُورے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې د
يو سپی څټ مات کړی، څوک چې د غلې نذرانه پيش کړی
هغه داسې دے لکه چې د خنزير وينه پيش کړی، څوک چې
خوشبوئی پيش کړی هغه داسې دے لکه چې بُت پرستی
وکړی. دې خلقو خپلې غلطې لارې خوښې کړې دی، او د
دوئ ځان په خپلو حرامو څيزونو خوشحاليږی. ۴ زۀ به په
هغوئ باندې لوئ مصيبت راولم، هغه ټول څيزونه چې دوئ
ترې نه يريدل. ځکه چې کله ما آواز ورکړو، نو هغوئ جواب
رانۀ کړو، او چې کله مې ورسره کلام کولو، نو هغوئ اوريدو
نه. او زما د سترګو په وړاندې هغوئ قصداً ګناه کوله او هغه
څۀ به يې کول د څۀ چې هغوئ ته پته ده چې زۀ ترې نفرت
کوم.“ ۵ اے تاسو ټول څوک چې د مالِک خُدائ د کلام
په وړاندې ريږدئ، د هغۀ کلام واورئ، ”ستاسو خپل خلق
ستاسو نه نفرت کوی او زما د نوم له وجې تاسو د خپلوالۍ

نه وياسی. هغوئ په تاسو پورې خندا کوی او وائی، مالِک
خُدائ دې خپله لوئی ښکاره کړی چې مونږ ستاسو
خوشحالی ووینو. خو هغوئ به په خپله د شرم سره مخ شی.
٦ واورئ. په ښار کښې شور او غوغا، د خُدائ پاک په
کور کښې آواز ته غوږ ونیسئ، دا د مالِک خُدائ آواز دے،
خپلو دشمنانو له سزا ورکوی. ٧ د ماشوم د پېدا کېدو درد
نه مخکښې د یروشلم ماشوم وشو، د پېدایښت درد نه
مخکښې د هغهٔ زوئ پېدا شو. ٨ چا داسې خبره اورېدلې
ده؟ یا یې داسې څیز لیدلے دے؟ یو مُلک په یوه ورځ کښې
پېدا کېدے شی؟ یا یو قوم په یوه لحظه کښې پېدا کېدے شی
څهٔ؟ خو صیون سره هم داسې شوی دی. د ماشوم د پېدا
کېدو درد نه مخکښې د هغهٔ ماشومان پېدا شول.“ ٩ مالِک
خُدائ فرمائی، ”ولې زهٔ به دا قوم د پېدا کېدو حد ته راولم او
بیا به یې پېدا کېدو ته نهٔ پرېږدم؟ نه، هیڅکله نه.“ ستاسو
خُدائ پاک فرمائی، ”زهٔ به دا قوم هیڅکله د پېدا کېدو نه نهٔ
پاتې کوم. ١٠ اے هغه ټولو خلقو چې خوک د دې ښار سره
مینه کوئ، د یروشلم سره خندا او خوشحالی وکړئ. اے
هغه ټولو خلقو چې په دې باندې غمژن وئ، نو اوس ورسره
خوشحالیٔ وکړئ. ١١ اوس به تاسو د هغې تسلیٔ ورکولو
والا سینې نه ښهٔ په مړه ګېډه پئ وڅښئ، تاسو به د هغې
ښائسته ډېرو پیو نه ښهٔ خوند واخلئ.“ ١٢ مالِک خُدائ
فرمائی، ”ګورئ، زهٔ به د دریاب په شان د یروشلم سلامتی
زیاته کړم، او د قومونو دولت به پرې لکه د سېلاب په شان
راروان وی. بیا به تاسو د هغې سینه روئ، او هغه به تاسو په
ډوډی ګرځوی، او په خپل غېږ کښې به مو ځنګوی. ١٣ لکه
چې یوه مور خپل بچی له تسلی ورکوی، نو زهٔ به په یروشلم

کښې تاسو له داسې آرام درکړم. ۱۴ کله چې تاسو دا
څیزونه وګورئ نو ستاسو زړونه به خوشحاله شی، او د تازه
شینکی په شان به زور کښې شئ. او هر څوک به وويني چې
د مالِک خُدائ لاس د هغهٔ د خادِمانو سره دے، او د هغهٔ
غصه د هغهٔ د دشمنانو خلاف ده. ۱۵ ګورئ، مالِک خُدائ
د اور په صورت کښې راروان دے، او د هغهٔ جنګی ګاډی
لکه د طوفان په شان غړمبيږی. هغه به سخت قهر سره او د
اور د شغلو په شان سخت رټلو سره سزا ورکړی. ۱۶
مالِک خُدائ به اور او خپلې تُورې سره د دُنيا عدالت وکړی،
او ډېر خلق به د هغهٔ د لاسه ووژلے شی." ۱۷ مالِک خُدائ
فرمائی، "د هغه خلقو ختمېدل رانزدې دی څوک چې خپل
ځانونه مقدس کوی او صفا کوی چې مقدسو باغونو ته لاړ
شی او د هغې په مينځ کښې د بُتانو پيروی وکړی، د خنزير
غوښه، ناولی څیزونه او منږکان وخوری. ۱۸ ما ته د هغوئ
د خيالونو او عملونو پته ده. زهٔ ټول قومونه او جدا جدا ژبو
وئيلو والا راغونډوم. هغوئ به راشی او زما جلال به وويني.
۱۹ زهٔ به د هغوئ په مينځ کښې يوه نښه قائمه کړم. او په
هغوئ کښې چې کوم ژوندی پاتې وی نو څهٔ به ترې نورو
قومونو ته ولېږم. هغوئ به ترسيس، ليبيا او لِديه چې په غشو
او ليندو استعمالولو کښې تکړه دی، او توبل او يونان ته
ولېږم. او هغه لرې مُلکونو ته به يې ولېږم چې هغوئ زما د
شُهرت نه نهٔ دی خبر او چې زما جلال يې هم نهٔ دے ليدلے.
هغوئ به دغه قومونو ته زما د لويئ اعلان وکړی. ۲۰ هغوئ
به ستاسو باقی پاتې خلق د هر يو قوم نه واپس راولی. هغوئ
به يې په يروشلم کښې زما مقدس غر ته مالِک خُدائ ته د
نذرانې په توګه راولی. مالِک خُدائ فرمائی، هغوئ به يې په

آسونو، قچرو، اوښانو، جنګی ګاډو، نورو ګاډو داسې راولی
لکه څنګه چې بنی اِسرائیلیان په پاکو لوښو کښې زما کور ته
د غلې نذرانې راوړی. ۲۱ زهٔ به د هغوئ نه څهٔ کسان اِمامان
او لیویان جوړ کړم. دا د مالِک خُدائ وینا ده.“ ۲۲ مالِک
خُدائ فرمائی، ”لکه څنګه به چې زما نوی آسمانونه او نوې
زمکه زما په وړاندې قائمه وی، نو هم داسې به ستاسو اولاد
او ستاسو نوم تر همېشه پورې قائم وی.“ ۲۳ مالِک خُدائ
فرمائی، ”د هرې نوې میاشتې په راختو او د هر سبت په ورځ
به ټول خلق ما له راځی او زما عبادت به کوی. ۲۴ کله چې
هغوئ د ښار نه بهر ځی نو هغوئ به د هغه خلقو لاشونه
ووینی چا چې زما خِلاف سرکشی کړې وه. کوم چینجی چې
دغه لاشونه خوری نو هغه به هیڅکله نهٔ مری او کوم اور چې
هغوئ سوزوی نو هغه به نهٔ مړ کیږی. د هغوئ دا منظر به د
ټولو انسانانو دپاره یرووونکے وی.“

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹